

eğitimin sesi

Gelecek eğitimle gelecek

Nisan-Mayıs-Haziran 2009 Sayı:29

ISSN:1304-4613

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası Madde 66:
Türk Devleti'ne vatandaşlık bağı ile
bağlı olan herkes Türk'tür."

Genel Başkan
İsmail KONCUK ile
Sendikal Çalışmalar
Üzerine Söyleşi

Gazi Üniversitesi
Öğretim Üyesi
Doç. Dr. **Vedat BİLGİN** ile
Milli Kimlik Üzerine Söyleşi

2008-2009
Eğitim Öğretim Yılı
Değerlendirmesi

TÜRK EĞİTİM-SEN

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri
Kolu Kamu Çalışanları Sendikası
GENEL MERKEZİ

Nisan-Mayıs-Haziran 2009
Sayı : 29

Türk Eğitim-Sen Genel
Merkezi adına
İsmail KONCUK
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
Talip GEYLAN
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

YAYIN KURULU

Yaşar YENİÇERİOĞLU
Seyit Ali KAPLAN
Mustafa KIZIKLI
Cengiz KOCAKAPLAN
Musa AKKAŞ

Yönetim Yeri
Bayındır 2 Sokak No:46
Kızılay/ANKARA
Tel:0312 424 09 60
Faks:0312 424 09 68

Dergimiz yerel süreli ve ücretsizdir.

Üç ayda bir yayınlanır

Dergide bulunan yazıların sorumluluğu
yazarlarına aittir

Grafik Tasarım ve Baskı

TÜRK EĞİTİM-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN
(Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları
Konfederasyonu) Üyesidir.

İçindekiler

Bırakın Kaçsın Fırsatlar	02
Genel Başkan İsmail KONCUK ile Sendikal Çalışmalar Üzerine Söyleşi.....	04
Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Vedat BİLGİN ile Millî Kimlik Üzerine Söyleşi	10
2008-2009 Eğitim-Öğretim Yılı Değerlendirmesi.....	14
Fethin 556. Yıldönümünü Gururla Kutluyoruz	17
Atatürk Döneminde Dış Politikadaki Temel İlkeler ve Tam Bağımsızlık Vurgusu	18
Öğretmenlerin Büyük Çoğunluğu Sözlü Şiddet Mağduru.....	21
Yönetici Atama Yönetmeliği Taleplerimizi Meb'e Bildirdik	23
Bilişim Teknoloji Öğretmenlerinin Problemleri.....	24
Eğitimde Bu Ayıp Size Yeter.....	27
Nisan 2009 Kurum İdari Kurulu (KİK) Tekliflerimiz.....	29
Eğitimi Eğitmeli	43
Ölümünün 26. Yılında Necip Fazık Kısakürek	48
Bir Yök Klasığı Daha "Limon Sat Geri Dön"	52
Kapı Dosta Açılır	56
Sendikal Mücadele Vermek.....	58
2009 Yılı Öğretmenlerin İller Arası Atama Klavuzuna Dava Açtık.....	60
Şehitlerin Anısına	62
Hal-i Pürmelalimiz.....	63
"Motherland" Anadolu	64

Genel Başkan
İsmail KONCUK ile
Sendikal Çalışmalar
Üzerine Söyleşi

04

10

Gazi Üniversitesi
Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Vedat BİLGİN ile
Millî Kimlik Üzerine Söyleşi

2008-2009
Eğitim Öğretim Yılı
Değerlendirmesi

14

Son yıllarda, siyasetimizde ve sosyal hayatımızı yönlendiren dinamiklerimizde ciddi dönüşümlere(!) sıkça şahit oluyoruz.

Önceleri, yalnızca cüretkar marjinal örgütlenmelerin, ayrılıkçı iddiaları sahiplenmiş olan oluşumların dillendirdiği bir çok husus; artık sıradanlaştırılmış ve alıştırılmış söylemler haline gelmiş bulunmaktadır.

Devlet kurumlarındaki ciddi makamları işgal edenler, azımsanmayacak kitlelerin sahibi iddiasındaki sivil toplum kuruluşları ve toplumun yıllardır itimat ettiği (-ya da ettirildiği) kanaat önderleri sürekli yinededikleri söylemlerini, halkımıza bir toplumsal ihtiyaç ve gereklilik olarak sunmaktalar.

Peki bir bakalım, görünüşte ideolojik anlamda birbirinden farklı olan bu zevatın birleştikleri ve son zamanlarda 21. Yüzyıl Türkiye'sine sundukları ve ortaya koydukları masumane(!) gerekçeleri nelerdir;

-Devletin resmi kuruluşu TRT'nin kanallarında etnik dilde yayın yapılarak; bölücülerin, televizyonları aracılığıyla vatandaşlarımız üzerindeki olumsuz etkisi kırılmalıdır(!). Çünkü, bölücü örgüt kurduğu televizyon üzerinden kendi propagandasını yaparak, beslenme kaynaklarını diri tutmakta ve bir kısım vatandaşlarımızda devletimiz aleyhine kanaatler oluşturmaktadır.

-Okullarda okutulan Öğrenci Andı, içeriği itibariyle ırkçı söylemleri beslemektedir. Bu durum diğer etnik unsurları rahatsız etmektedir. Dolayısıyla Öğrenci Andı ya okutulmamalıdır ya da farklı etnik gruplar dikkate alınarak yeniden düzenlenmelidir.

-Toplumsal bir ihtiyaç(!) olan ana dilde eğitim hayata geçirilmelidir.

-Devlet hizmetlerinden herkesin faydalanabilmesi için, kamu hizmetlerinin ana dilde de yapılabilmesi lazımdır. Vatandaşlarımız, resmi kurumlara yönelik yazılı ya da sözlü taleplerini ana dillerinde yapabilmelidirler. Resmi yazışmalardaki resmi dil sınırlaması kaldırılmalıdır. Devletin vatandaşıyla kucaklaşması sağlanmalıdır.

-Türkiye Cumhuriyeti Devleti, kuruluş süreci de dahil olmak üzere birden fazla unsuru ihtiva etmektedir. Dolayısıyla Anayasadaki ırkçı-etnik vurgulamaların kaldırılması gereklidir.

Çok açıktır ki; yukarıda bahsedilen tüm hususlar, uygulama neticeleri açısından aynı hedefi rencide edeceklerdir: Milli Kimlik.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kuruluş ilkelerine vakıf, tarih ve sosyoloji biliminden bir şekilde nasibini almış her kişi bilir ki; bu devlet ırkçı-etnik bir anlayış temeline bina edilmemiştir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni kuran kadro, bir imparatorluğun bakiyesi üzerinde oturduğunun şuuruyla hareket etmiş, "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk Milleti denir" vurgusunu yaparak, bu topraklardaki birikimi ayırt etmeksizin sahiplenmiştir. Kuruluş kadrosunun kodladığı bu ülkü sayesinde, büyük bedellerle vatan olarak bir kez daha tescillenen bu toprakların üzerinde yaşayan halkımız, binlerce yıllık birikimiyle birlikte "milletleşme" nin en onurlu örneğini dünya tarihine hediye etmiştir.

Yeni Cumhuriyet'e ruh veren ve Türk Milliyetçiliği anlayışını benimseyen Kurucu Kadro'nun; siyasette, edebiyatta, bilimde, devlet hayatında görev yapan tüm temsilcileri, asla etnik-ırkçı bir hissiyatın yanında olmamış, "Türk" adını etnik bir vurgudan ziyade bir "Milli Kimlik" olarak sunmuşlardır. Nitekim, Anayasamızın 66. Maddesinde de "Türk Devleti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk'tür." ifadesiyle Milli Kimlik vurgusu, üzerinde hiç tartışma götürmeyecek derecede çok açık olarak anlamını bulmuştur. Bilindiği üzere, Kurucu Kadro'nun lideri Mustafa Kemal Atatürk, "Ne mutlu Türküm diyene!" vecizesiyle, vatandaş olarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne bağlılığı ve aidiyeti de özetlemiştir.

Hal böyleyken, masumane kisvelere büründürülmüş ucube iddialarla milli kimliğin örselenmesi, tartışmaya açılması iyi niyetli girişimler değildir. İnsanlarımızın bir kimlik sorunu yoktur. Etnik aidiyetleri, kişisel özlem ve hissedişleri, politik tezleri ve bölgesel senaryoların Türkiye yüzündeki yansımalarını toplumsal bir ihtiyaç ve sorun olarak göstermek doğru değildir. Evet, bu topraklarda varlığını idame ettiren yetmiş milyonu aşkın vatandaşımız, bin yıldır olduğu gibi binlerce yıl daha birlikte huzur içerisinde yaşayacaktır.

Bu birlikteliği niteleyen "Milli Kimlik" de Cumhuriyetimizin kuruluş harcında anlamını bulmuş ve benimsenmiştir. Milli kimliği tartışmaya açmak demek, Anadolu'daki birlikteliği, kardeşliği, huzuru tartışmaya açmak, sabote etmek demektir. Bunu yapanlar için de tek bir sıfat vardır: Hain!

İşte;

-Devletin resmi televizyon kuruluşundan resmi dilin dışında yayın yapılması,
-Kamu hizmetlerinde ve yazışmalarda resmi dilin dışında bir dil kullanılması,

-Devletin okullarında resmi dilin dışında eğitim yapılması,

-Anayasadan milli kimlik vurgularının kaldırılması,

-Birlikte yaşama arzusunu pekiştiren milli kimlik vurgusunu, taze idraklere nakşeden "Öğrenci Andı" gibi uygulamaların eğitimde sonlandırılması,

gibi uygulamalar, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin -en azından bugün sahip olduğu niteliklerle- devamında ciddi sıkıntılar yaratacaktır.

Her şuurlu Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı, cehalet ve gafletle ayrıştırmacı girişimlere sempatiyle bakan, bilerek veya farkında olmadan bölücü anlayışlara lojistik destek sağlayan resmi ve sivil sorumluları ikaz etmelidir:

Ey akl-ı evveller;

"**Türk**" bizim Milli Kimliğimizdir. Bunu etnik-ırkçı bir nitelikle yansıtmamanın sonuçları çok ağır olacaktır. "Ne mutlu **Türküm** diyene" den rahatsız olmanın bir sonraki aşaması bu devletin adından yani "**Türkiye Cumhuriyeti Devleti**"nden, bu toprakların adından yani "**Türkiye**"den rahatsız olmak demektir.

Türkiye

Türkiye Cumhuriyeti Devleti

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Türk Silahlı Kuvvetleri

Türk Eğitim-Sen

Türk-İş

Türkiye Barolar Birliği

Türk Tarih Kurumu

Türkiye Ziraat Bankası

Türk Hava Kurumu

HaberTürk

Türk Hava Yolları

Türk Telekom

Türk Patent Enstitüsü

Türk Tabipleri Birliği

Türk sanayicileri ve İş Adamları Derneği

.....

Tüm bunlarda kastedilen "Türk" neyi vurguluyorsa Milli Kimliğimizdeki de aynı ruhu ifade etmektedir.

Dolayısıyla Milli Kimliği tartışmaya açarken ve bu tartışmalara destek verirken, aslında neleri tartışmaya açtığınızı ve hangi değerleri örselediğinizin farkında mısınız?

Velhasıl...

Bir büyüğümüzün demediği gibi: "Bırakın kaçsın fırsatlar!"

Söyleşi

GENEL BAŞKAN İSMAİL KONCUK ile SENDİKAL ÇALIŞMALAR ÜZERİNE SÖYLEŞİ

Söyleşi Yapan Meltem YALÇINKAYA ■

Yetkili sendika olmanın önemi nedir? Türk Eğitim-Sen'in bu iktidar döneminde üye sayısını her yıl sürekli artırarak yetki alıyor olmasını nasıl değerlendiriyorsunuz? Çünkü kamuoyu çok iyi bilmektedir ki, özellikle Hüseyin Çelik döneminde, bariz yandaş tutumlar MEB'de rutin uygulamalar haline gelmişti. Örneğin Sayın Çelik'in görevden alınmasına rağmen giderayak 76. maddeye dayanarak yaptığı atamalar hayli tartışıldı.

Şu anda mutabakat sonuçları tam belli değil. Bazı iller eksik. Ama Türk Eğitim-Sen 10-11 bin civarında bir üye artışıyla bu sene de yetkili sendika olarak gözükmektedir. Sendikacılık deyince bizim aklımıza, doğruları savurmak gelmeli. Sendikalar doğruları söyleyebilme cesaretinde olan, mücadelecilerdir. Mücadeleyi kime karşı yapacaksınız? Vatandaşlarımızı karşı değil elbette. Bu ülkeyi yöneten idareye karşı yapacaksınız. Hukuksuzlukları, haksızlıkları gündeme getireceksiniz, mevzuat yönünden yaptığı hataları varsa onları gündeme taşıyacaksınız. Çünkü temsil ettiğiniz kitlenin hakkını, hukukunu korumak zorundasınız. Sendikacılığın var olma gereği budur. Sendikalar derneklerden, vakıflardan farklıdır. Dolayısıyla şu anda Türkiye'de sendikacılığın geleceği açısından bizi endişeye sürükleyen bir tabloyla karşı karşıyayız. Eğitim alanında faaliyet gösteren bir sendika var. Son 6.5 yılda üye sayısını iktidarla beraber korkunç derecede artırdı. Bu artışın nedenini biliyoruz. İnsanlara makam

teklif ediliyor. Vaatlerde bulunularak üye olması sağlanıyor. Bazı yerlerde bilhassa yöneticiler tarafından baskılar oluşturuluyor. "Filan sendikadan istifa edin, bu sendikaya geçin, yoksa işinizi yapmayız" gibi baskılar oluşturuluyor. Bütün bunlar bizim bilgimiz dahilinde faaliyetlerdir. Tabi ki sendikacılık böyle değildir, sendikacılık böyle olmamalıdır. Sendikacılık insanları tehdit ederek, üye yapan yapılar değildir. Sendikalar; insanları mutlu eden, insanları huzurlu kılmayı amaçlayan, sosyal hakları dile getirerek, insanca yaşamayı esas alan yapılardır. Ancak maalesef son yıllarda iktidarla beraber bir sendika akıl almaz şekilde büyüyor. Üstelik sendikal faaliyet yapmadan büyüyor. Sendikacılığın varoluş sebebine aykırı faaliyetler yapıyor. Hükümetin kamu çalışanları adına ortaya koyduğu olumsuzlukları eleştirmiyor. Hükümetin eğitim çalışanları adına ortaya koyduğu mevzuat eksikliklerine karşı eylem yapmıyor, tepki koymuyor. Sendikacılık adına hiçbir başarı ortaya koymadıkları halde üyeleri artırıyor. Burada bizim tüm kamu çalışanlarıyla beraber eğitim çalışanlarını da değerlendirmemiz lazım. Burada bir şuur eksikliğini işaret ediyor. Yani eğitim çalışanları sendikacılıktaki temel hedefin ne olduğunu bilmiyor. O halde eğitim çalışanlarının, kamu çalışanlarının böylesine iktidarlara yakın duran sendikaları tercih ediyorlarsa, diğer sendikaları da bunu bir strateji olarak gösteriyorlar demektir. Biz de bu mücadelecilerden bir şey kazanamıyorsak, doğruları cesaretle dile getirmekten zarar görüyorsak biz kendimizi sorgulamaya başlarız. Biz doğru olanı yapmakla kaybediyoruz gibi bir algılamaya içerisine girebiliriz. O zaman geleceğin sendikacılığı açısından düşündüğümüzde kamu çalışanları için ciddi bir risktir. Halbuki hem kamu çalışanlarının hem ülkemizin ihtiyacı olan

Sendikacılık insanları tehdit ederek, üye yapan yapılar değildir. Sendikalar; insanları mutlu eden, insanları huzurlu kılmayı amaçlayan, sosyal hakları dile getirerek, insanca yaşamayı esas alan yapılardır.

sendikacılık bu değildir. Mücadele eden, kararlı duran, doğruları savunan bir sendikacılık. Türkiye’de çalışanlar açısından sayısı artan bir sarı sendikacılık anlayışı var. Bu tüm kamu çalışanlarının gelecekte gerek ekonomik, gerek mevzuat gerek sosyal, özlük hakları yönünden ciddi kayıplarla karşı karşıya kalma riskini daha da artırır. Bunu hep beraber önlememiz lazım.

Tüm illerimizi geziyoruz. Her yıl çeşitli illerde, ilçe merkezlerinde kamu çalışanlarıyla görüşmeler yapan, sendikacılığın ne olduğunu, ne olması gerektiğini ve ne olmaması gerektiğini onlara gücümüz ettiğimize anlatıyoruz. Dolayısıyla şu anda kamu çalışanlarının geleceğini tehdit eden bir sözleşmeli memur uygulaması var. Belki önümüzdeki süreçte devlet memuru tanımı yeniden yapılarak, bugünlerde personel rejimi tartışmaları başladı. Şu anda bu ülkeyi yöneten insanların hep kafasının bir yerinde şu var. Devlet memurluğu tanımını yeniden yaparak, daire başkanı ve üzerinde unvanlara sahip olanları devlet memuru olarak kabul etme gibi bir niyetleri var. Tabi burada bizi bekleyen bir tehlike şu anda devlet memurlarının Cumhuriyet tarihi boyunca kazanılmış hakları iş garantisidir. İşte bu iş garantileri devlet memurlarının bu uygulamalarla kaybetme riski var. Böylesine önemli risklerle, bırakınız ekonomik kayıplara uğrayacağımızı falan devlet memuru olma sıfatını kaybetmemiz söz

Kamu çalışanlarının bir geleceği varsa, bu sendikalar eliyle olmalıdır. Bugüne kadar siyasetçi eliyle olmamıştır. Bilhassa AKP iktidarının kamusal alanda sözleşmeli personel istihdamı çok büyük oranda artmıştır. 125-130 bin civarında 4-B ve 4-C’li istihdam edilen personel bulunmaktadır. Bu ne demektir? Sözleşmeli istihdamının önümüzdeki süreçte genel bir istihdam modeli haline gelmesi demektir. Bu çok büyük bir tehlikedir. Hakkını arayamayan, hayır diyemeyen bir memur kitlesi oluşturma gayreti vardır.

konusu iken, bizim sırtımızı dayayacağımız sendikaların bu anlamda mücadele edebilecek konunun idrakinde olan sendikal yapılar olması gerektiğini tüm kamu çalışanlarının, eğitim çalışanlarının bilmesi, kabul etmesi lazım. Böyle bir risk kamu çalışanlarını bekliyorsa sarı sendikacılığın Türkiye’de kök salmasını, kamu çalışanlarının desteklememesi lazım. Bu durum yarın çocuklarımızın geleceğini de tehdit eden bir hal almıştır. İşte burada sendikal faaliyetin önemini kamu çalışanlarının bir kez daha değerlendirip, düşünüp karar vermesi lazım. “Ben ne yapıyorum?” sorgulamasına girmesi lazım. Sendikalar her türlü problemi çözebilecek kuruluşlardır demiyorum. Ya da sendikaların teşkilatlanma yönünden eksiklikleri yoktur demiyorum. Bunlar elbette olacaktır. Bunlar ciddi büyük kuruluşlardır. Binlerce insanı temsil eden kuruluşlardır. Dolayısıyla bunların teşkilatlanma problemleri içerisinde bulunması, mümkündür. Ama bunu düzeltmek gerekir. Bunu beraberce düzeltebiliriz. Dışarıda kalarak değil, bu güçlü, mücadeleci yapıların içerisinde yer alarak, düşüncelerimizi ifade ederek, eleştirerek bu yapılanmayı hep beraber sağlamamız lazım. Kamu çalışanlarının bir geleceği varsa, bu sendikalar eliyle olmalıdır. Bugüne kadar siyasetçi eliyle olmamıştır. Bilhassa AKP iktidarının kamusal alanda sözleşmeli personel istihdamı çok büyük oranda artmıştır. 125-130 bin civarında 4-B ve 4-C’li istihdam edilen personel bulunmaktadır. Bu ne demektir? Sözleşmeli istihdamının önümüzdeki süreçte genel bir istihdam modeli haline gelmesi demektir. Bu çok bü-

yük bir tehlikedir. Hakkını aramayan, hayır diyemeyen bir memur kitlesi oluşturma gayreti vardır. Bunun önüne geçmemiz lazım. Yani hayır diyemeyen devlet memurinin oluşması, bizim anladığımız devlet anlayışını da ortadan kaldırır. Çünkü devlet dediğimiz kavram, devlet memuruyla anlaşılan, şekillenen bir kavramdır. Devlet memurluğunu devlet kavramı içinde aldığımızda devlet adına çok ciddi bir şey ortada kalmaz. Devlet memurluğunun istihdam şekli anladığımız anlamda devletin korunması ve milletimizin geleceği bakımından çok önemlidir. Bu nedenle kamu çalışanlarının işin farkında olup, sendikal faaliyetlerin içine girmesi bir mecburiyettir.

Hizmet kolunuzdaki sendikalarla mukayese edildiğinde Türk Eğitim-Sen'i nereye yerleştiriyorsunuz? Yani, çalışanların Türk Eğitim-Sen'i tercih nedenleri neler olabilir?

Türk Eğitim-Sen kurulduğu günden bugüne kırmızı çizgilerini ilan etmiş bir sendikadır. Biz siyasetle at başı giden bir kuruluş değiliz. Ya da üyelerimizin siyasi fikirleriyle bugüne kadar ilgilenmedik. Bizimle beraber yürümek isteyenlere asla siyasi düşüncelerini sormadık. Bunun doğru bir şey olmadığını da düşünüyoruz. Türkiye'de yıllardır dirliğimize, bütünlüğümüze bir saldırı var. PKK terör örgütünün birtakım dış güçler tarafından taşeron örgüt olarak kullanılması sonucunda ülkemizde huzur kalmadı. Ve bugün ana dilde eğitim talepleri artık ayyuka çıktı. Kürkçe televizyon yayını başlatıldı. Kürt Dili ve Edebiyatı bölümleri üniversitelerde açılma noktasına geldi. Bütün bunlar

Türk Eğitim-Sen kurulduğu günden bugüne kırmızı çizgilerini ilan etmiş bir sendikadır. Biz siyasetle at başı giden bir kuruluş değiliz. Ya da üyelerimizin siyasi fikirleriyle bugüne kadar ilgilenmedik. Bizimle beraber yürümek isteyenlere asla siyasi düşüncelerini sormadık.

Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu'sunda bir federatif yapının oluşturulması talepleridir. Türk Eğitim-Sen ülkenin milli birlik ve beraberliği noktasında asla taviz vermeyen tek sendikadır. Sendika olarak şunu yapabiliriz: Diyarbakır bölgesinde üye yapmak için onların hoşuna gidecek birtakım ifadelerde, söylemlerde bulunabiliriz. Yozgat'ta başka bir ifade kullanabiliriz. Ama biz ülkemizin birlik ve beraberliğinin, vatanın bölünmez bütünlüğünün büyük bir öneme sahip olduğunu düşünüyoruz. Yani ülkemiz birlik ve beraberlik içerisinde değilse, huzur kalmamışsa, insanlar birbirine dış bileyen, birbirini öldürmeye çalışan noktaya gelmişse burada sendikal faaliyet yapmanın da

anlamı yoktur. Dolayısıyla biz ülkemizin bölünmez bütünlüğünün, sendikal faaliyetin merkezine koyduk. Atatürk İlke ve İnkılaplarına bağlı bir sendikacılık anlayışını temsil ediyoruz. Atatürk bir tabu değildir. Ama Atatürk Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kuruluş mayasını oluşturmuştur. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne kuran büyük bir liderdir. Dolayısıyla bizim Cumhuriyetin kuruluş felsefesine, kuruluş değerlerine bağlı olarak, onları daha da ileri götürerek bizim Atatürk İlke ve İnkılaplarını bu anlamda değerlendirmemiz gerekir. Atatürk'ün temsil ettiği değerlerin oluşturduğu üniter yapının, birliğin, dirliğin önemini görmek durumundayız. Biz Ulu Önder Atatürk'e, silah arkadaşlarına ve şehitlerimize borçluyuz. Biz Atatürk İlke ve İnkılaplarını bu anlamda birleştirici bir unsur olarak görüyoruz. Milli ve manevi değerlerimize saygıyı da sendikal faaliyetlerimizin temel merkezine koyuyoruz. Dinimize saygılıyız. Dinimizin insanlara çok daha iyi anlatılması gerektiğine inanıyoruz. Ülkemizdeki farklı mezheplere mensup insanların düşüncelerine saygıyı da anlayışımızın merkezine koyuyoruz.

İşte Türk Eğitim-Sen sendikacılık anlayışında, mücadeleyi, kararlı bir duruş göstermeyi, yürekli olmayı, doğruları savunabilmeyi sendikal hedef edinmiştir. Bu mücadeleyi ülkemizin milli birlik ve beraberliğini bozmadan, insanlarımızın huzur ve mutluluğuna zarar vermeden yapacağız. Ülkemizle beraber, eğitim çalışanları dışında kalan insanlarla beraber hareket etmeyi düşünmemiz lazım. Çünkü biz bir eğitim sendikadır. Eğitim sendikalarının diğer alanlarda faaliyet yapan sendikalardan farklı özellikleri olmalıdır. Çünkü eğitim bir milletin geleceğini etkileyen en önemli alandır. Ülkemizin geleceğine ve eğitim çalışanlarına sahip çıkılmasını amaç edinen bir kuruluş. Bu noktada diğer sendikaların duruşlarının nasıl olduğunu söylemek bana düşmez. Diğer sendikaların milli birlik ve beraberlik, Atatürk İlke ve İnkılapları konusunda, vatanın bölünmez bütünlüğü konusunda duruşları nedir, eksikleri nedir bunun takdirini eğitim çalışanlarına bırakmak istiyoruz.

Toplu Görüşme hazırlıklarınızı nasıl yürütüyorsunuz? 2009 Yılı Toplu Görüşmeleri için sendikamızın önceliklerini nasıl belirlediniz? Yeni kabineden ve görüşmeleri yürütecek olan Devlet Bakanı Hayati Yazıcı'dan beklentileriniz nelerdir?

2006 yılından beri yetkili sendikayız. 2006 yılından beri toplu görüşmelere oturuyoruz. 1992 yılında kurulduğumuzdan bugüne kadar çok haklar elde ettik. 2001 yılında 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu yayınlandı. Bu kanunun çıkmasında Türkiye Kamu-Sen ile ciddi mücadeleler verdik. Aradan geçen 8 yılda 4688 Sayılı kanunun eksiklerinin tamamlanmadığını üzülmeye görüyoruz. Biz bu süreçte konfederasyonumuzla beraber, bir bütünlük içerisinde grev, toplu sözleşme ve siyaset yapabilme hakkını elde

Bu yıl toplu görüşmeleri hükümet adına Hayati YAZICI yürütecek

Attığımız bir adıma, karşıdan da bir adım isteriz. Sürekli adım atan taraf memur sendikaları olmamalıdır. Hükümetin de ciddi adımlar atmanın zamanı geldi de geçiyor. Artık, 2009 yılında umuyoruz ki daha farklı bir toplu görüşme süreci bekleyecektir. Hükümet adına görüşmeleri yürütecek olan Devlet Bakanı sayın Hayati Yazıcı'dan da beklentilerimiz doğrultusunda tutumlar sergilemesini umuyoruz.

etmek istiyoruz. Ama bu haklar elde edilinceye kadar 4688 sayılı sendika kanununda birtakım acil değişiklikler yapılmasını istiyoruz. Bunlardan en önemlisi kanunun 35. maddesinde ifade edilen uzlaştırma kurulu kararlarının bağlayıcı hale gelmesidir. Yani sendika ile hükümet anlaşmadığı taktirde uzlaştırma kurulu oluşturuluyor. Bu kurul ne karar verirse, o kararlar her

iki tarafı da bağlamalıdır. Aynı işçi sendikalarındaki yüksek hakem kurulunda olduğu gibi. Biz bu süreçte en kısa zamanda uzlaştırma kurulu kararlarının, hem hükümeti hem de sendikaları bağlayıcı hale gelmesi için gayret gösteriyoruz. Paris'te yapılan Türkiye-AB Karma İstişare Komisyonunda yayınlanan deklarasyonda uzlaştırma kurulu kararlarının bağlayıcı hale getirilmesi için çalışma yapılması gerektiği ifade edilmiştir. Hükümet üzerinde bir baskı oluşturmak, çalışanların haklarını daha ileriye taşımak için önemlidir.

Ayrıca Konfederasyonumuzla beraber yaptığımız görüşmelerde, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na sendika kanunu ile ilgili taleplerimizi ilettik. Önümüzdeki süreçte bu konuda açılım sağlanmasını istiyoruz. Ama bu bilhassa uzlaştırma kurulu kararlarının bağlayıcı hale gelmesiyle ilgili kanunu düzenleme yapılmalıdır. 2009 yılı toplu görüşmelerine bu elde edeceğimiz bu hakla oturmak arzusu içerisindeyiz. Bu hakları elde etmemiz toplu görüşmeleri daha anlamlı hale getirecektir.

Türk Eğitim-Sen, Türkiye Kamu-Sen'e bağlı bir federasyondur. Biz bu birlik içerisinde hareket ederek, 2009 yılı toplu görüşmelerinde ne yapılması gerektiğini beraberce, tüm teşkilatlarımızla müzakere edeceğiz. Zaten teşkilatlarımız vasıtasıyla üyelerimizin ve temsilcilerimizin görüşlerini alıyoruz. Bu raporları Konfederasyonumuzla birlikte değerlendireceğiz ve 2009 yılı toplu görüşmelerinde ne yapılması gerekiyorsa ortaya koyacağız.

Biz 2009 yılında daha anlamlı, daha sonuç alıcı, kamu çalışanlarını tatmin edecek bir toplu görüşme sürecine başlamak istiyoruz. Artık sekiz yıldır uygulanan Toplu Görüşme süreçleri bizleri yeterince tatmin etmediğini, gelişme sağlanması gerektiğini hükümetin de görmesi lazım. Hükümet zaman zaman demokratikleşme konusunda adımlar atacağını ifade ediyor. Ama memurların sendikal hakları konusunda hiçbir adım atmamış, demokratikleşme konusunda ciddi olmadığını da ortaya koyuyor. Biz sivil toplum örgütleriyle beraber ülkeyi yönetmeli. Ülkenin başarılarını, mutluluğunu daha da artıracağını düşünüyoruz. Sendikalar artık Türkiye'nin gerçeğidir. Sendikalarla hareket edildiği müddetçe iktidarın da rahat çalışması mümkün değildir. Sendikalar gerginlik yaratacak güçtedir. Biz bu sendikal faaliyetin gerginlik yaratması taraftarı değiliz. Ama üyelerimizin beklentilerini karşılamak durumundayız. Gerekirse gerginlik yaratmaktan da çekinmeyiz. Ancak biz önce diyalog istiyoruz. Anlaşma noktalarını paylaşmak, değerlen-

dirmek istiyoruz. Attığımız bir adıma, karşıdan da bir adım isteriz. Sürekli adım atan taraf memur sendikaları olmamalıdır. Hükümetin de ciddi adımlar atmanın zamanı geldi de geçiyor. Artık, 2009 yılında umuyoruz ki daha farklı bir toplu görüşme süreci bekleyecektir. Hükümet adına görüşmeleri yürütecek olan Devlet Bakanı sayın Hayati Yazıcı'dan da beklentilerimiz doğrultusunda tutumlar sergilemesini umuyoruz.

4688 Sayılı yasanın grev ve toplu sözleşmeyi de içerecek şekilde değiştirilmesi hususunda bir işaret görünüyor mu?

Bizim bu doğrultuda çalışmalarımız devam ediyor. Esasen grev ve toplu sözleşmeli sendika hakkı, Türkiye'nin imzaladığı uluslararası sözleşmelere aykırı bir hak değil. Şu andaki uluslararası sözleşmeler grev ve toplu sözleşme hakkı veriyor. Buradaki sorun bu doğrultuda mevzuat düzenlemesinin yapılmamış olmasıdır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin uluslararası platformda imzalamış olduğu uluslararası sözleşmeler nedeniyle memurların toplu sözleşme ve grev hakkı vardır. Biliyorsunuz Anayasa'nın 90. maddesi; imzalanan uluslararası sözleşmelerin kanun hükmünde olduğunu, iptali için Anayasa Mahkemesi'ne dava açılmayacağını ifade etmektedir. Bu nedenle Anayasa'nın 90. maddesiyle beraber değerlendirdiğimizde, Türkiye'nin imzaladığı uluslararası sözleşmeler kanun hükmündedir. Dolayısıyla kamu çalışanlarının toplu sözleşme ve grev hakkı vardır. Mesela; yaptığımız iş bırakma eylemleri sonrasında bazı üyelerimize verilen cezalar mahkemeler tarafından iptal edilmiştir. Kamu çalışanlarının grev yapmasına bir engel olmadığı da bu mahkeme kararlarından anlaşılacaktır.

Kamu çalışanları arasında zaman zaman Toplu Görüşmelerde yeterince kazanım elde edilemediği yönünde görüşlere rastlanmakta. Bu konudaki değerlendirmeniz nedir?

Olayı değerlendirirken bardağın bir boş tarafı bir de dolu tarafı olduğunu görmemiz lazım. Bardağın tamamının dolu olması elbette arzulanandır. Biz de sendika olarak bunu istiyoruz. Ama şu anda kamu çalışanlarının yüzde 45'i hala sendika üyesi değil. 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunundaki eksikleri, kısıtlamaları ortadan kaldırmamız lazım. Uzlaştırma Kurulu kararlarının bağlayıcı hale gelmesini sağlamamız lazım. Grev, toplu sözleşme, siyaset yapabilme hakkını elde etmemiz lazım. Bunlar hep bir mücadele sonucunda elde edilen haklardır. Yoksa kamu çalışanları sendikalarının Türkiye Kamu-Sen ve bazı sendikalar 1992 yılında kuruldu. 1992 yılında bulunduğumuz noktanın kazanımlar anlamında değerlendirdiğimizde bugün çok çok ilerisindeyiz. Başarılar elde ediyoruz. Elde ettiğimiz başarıları da insanların

En son geçen yıl toplu görüşmelerde eşit işe eşit ücret kanununun çıkarılmasını sağladık. En düşük devlet memuruna 100 TL kazandırdık. Banka promosyonları sorununu çözdük. Bazı yerlerde arkadaşlarımız 1500 TL para alıyor. Mevzuat ile ilgili düzenlemelerimiz her alanda devam ediyor. Daha önceki yıllarda aldığımız ekonomik haklar önemlidir. Sendika üyelerine yönelik 10 TL aldık. Sendika aidatlarını vergiden muaf hale getirdik. Üyelerimizin vergi muafiyeti dolayısıyla ödediği aidat miktarı kadar vergi iadesi almasını sağladık. Bunlar bir kazanımdır. Mevzuat yönünden elde ettiğimiz yüzlerce kazanım söz konusudur.

değerlendirmesi lazım. En son geçen yıl toplu görüşmelerde eşit işe eşit ücret kanununun çıkarılmasını sağladık. En düşük devlet memuruna 100 TL kazandırdık. Banka promosyonları sorununu çözdük. Bazı yerlerde arkadaşlarımız 1500 TL para alıyor. Mevzuat ile ilgili düzenlemelerimiz her alanda devam ediyor. Daha önceki yıllarda aldığımız ekonomik haklar önemlidir. Sendika üyelerine yönelik 10 TL aldık. Sendika aidatlarını vergiden muaf hale getirdik. Üyelerimizin vergi muafiyeti dolayısıyla ödediği aidat miktarı kadar vergi iadesi almasını sağladık. Bunlar bir kazanımdır. Mevzuat yönünden elde ettiğimiz yüzlerce kazanım söz konusudur. Bunları da bir broşür haline getirip neler yaptığımızı üyelerimize, eğitim çalışanlarına dağıttık. Bunların değerlendirilmesi lazım. Ancak hep yapamadıklarımızla değerlendirilsek, o zaman sendikalar başarısız demektir. Yaptıklarımızla beraber değerlendirmek lazım. Bizim üyelerimizin birçoğu öğretmendir. Memur, hizmetli, teknisyen v.b. üyelerimizde vardır. Öğretmenlerimiz sınavda not verirken, sadece öğrencinin bilemedikleri üzerinden not vermez, bildikleri üzerinden değerlendirir. Sendikaları değerlendirirken de 2001 yılında kurulmuş olan ve sendika kanununda birçok eksiklikleri bulunan ve hala yüzde 45'i üye olmayan kamu çalışanları ile hak elde etmeye çalışan kuruluşların bugüne kadar neler elde edebildiğini görmek, değerlendirmek durumundayız. Yani başarısızlığa karar verirken, bütün bunları bilmemiz, görmemiz lazım. Olayı sadece bizi ilgilendiren sorun açısından, "benim problemim hala çözülmedi, sendikalar ne yapıyor?" dersek bu ciddi bir haksızlıktır.

Geçtiğimiz yıl kazanılan Toplu Görüşme primi hususunda bir bilgi kirliliği yaratılmış durumda. Bu

primin öne çıkarmanın gerekçesini ve sendikalaşmaya olan etkisini izah eder misiniz?

Bizim üyelerimiz yıllardır şunu söylediler: Üye olmayan insanların ya ben üye değilim. Ama senin aldığın haklardan yararlanıyorum. Aramızda ne fark var ki diye eleştiri getirdiğini hatta alay konusu yaptıklarını ifade ettiler. Biz de sendikalı olanın mutlaka farkı olması gerekir dedik. 2006 yılı toplu görüşmelerinde sadece sendika üyelerine 5 TL kazanım elde ettik. 2008 yılında da bu 5 TL'yi 10 TL'ye çıkarma imkanımız oldu. Bu miktar olarak büyük bir para değildir. Ama Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kurulduğu günden bugüne ilk defa sendika üyelerinin, üye olmayanlara nazaran aldığı bir haktır. Bunu bir prestij olarak değerlendirmemiz lazım. Artık Türkiye'de sendika üyeleri, az da olsa sendikasızlardan daha fazla ücret alıyorlar. Tabi bilgi kirliliğini nedeni şudur: Bunu sendika aidatıyla ilişkilendiriyorlar. Sendika aidatında bir değişiklik söz konusu değildir. Üyelerimizin sendikalara ödediği aidat binden 5'tir, dün de binde 5'ti, bugünde binde 5, yarında binde 5 olacak. 10 TL sendika üyesi olan devlet memurlarının direkt bordrolarına işleyen bir rakamdır. Sendika aidatıyla aldıkları 10 TL'nin hiçbir alakası yoktur. Halbuki sendika üyeleri sendikalarına farklı aidatlar ödüyor. Bu sendika aidatı olsaydı herkesin farklı olurdu. Bu işçi sendikalarında da sendika ikramiyesi olarak vardır. Biz önümüzdeki süreçte 10 TL'yi böyle bırakmayacağız. Bunu 100 TL, sonrasında bir maaş tutarında yapacağız. Bu bir başlangıçtır. Artık sendika üyeleri önümüzdeki süreçte sendika üyesi olmayanlara göre farklı ekonomik kazanımlar elde etmesinin hukuki zemini de oluşturulmuştur. 10 TL'yi artırmak için elimizden gelen gayreti göstereceğiz. ■

Söyleşi

GAZİ ÜNİVERSİTESİ ÖĞRETİM ÜYESİ Doç. Dr. VEDAT BİLGİN ile MİLLİ KİMLİK ÜZERİNE SÖYLEŞİ

Söyleşi Yapan Meltem YALÇINKAYA ■

Son yıllarda bilimsel açıdan yetkin olan-olmayan herkesin dilediğince kullandığı ve politik manevralara malzeme edilen alt kimlik-üst kimlik tartışmalarını yorumlar mısınız?

Kimlik dediğimiz zaman bir bütünden bahsediyoruz. Kimliğin altı ve üstü olmaz. Bunlar ancak kategorik olarak yapılan değerlendirmeler olabilir. Kimlik dediğimiz şey; bir insanın, bir grubun, bir toplumun, bir uygarlığın kendisini nasıl gördüğü; dışarıdan nasıl görüldüğüne dair kanaatlerin, imajların, sembolik düzenlerin ve anlam sisteminin insan bilincine ya da toplumsal bilince yazılmış halidir.

Kimlik sorununu anlayabilmemiz için önce kimliğin nasıl oluştuğuna bakmamız lazım. Kimliği oluşturan şeylerden birincisi tarihsel kimliktir. İnsanlar, gruplar, toplumlar bir tarihsel birikim içerisinde bir sürü değere, imaja sahip olabilir.

Milletleşme sürecinin fikri kahramanlarına baktığımız zaman, ilk milliyetçilik düşüncesini ortaya atan düşünürlerdir. Bunların içerisinde Said Halim Paşa, Yusuf Akçura gibi daha burada sayamayacağımız bir sürü isim vardır. Aynı zamanda bunların siyasal aktörleri olarak da milletleşmemize katkı yapan bir sürü kadrodan bahsedebiliriz. Bunları içerisinde Abdulhamit Han da vardır, Abdullaziz de vardır, son tarihsel kategorinin içerisinde yer alan Cumhuriyetin kurucu kadrosu da vardır. O halde bu kurucu kadronun aktörlerini tanımlamamız, anlamamız lazım. Bu kurucu kadro içerisinde Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşlarının özel bir yeri vardır. Çünkü onlar, imparatorluktan milli devlete geçişin siyasal önderleridir. Onlar sadece milli mücadelenin kahramanları değil, aynı zamanda imparatorluktan milli devlete geçişin siyasal önderleridir.

Dolayısıyla insanların, içinde doğdukları toplumun tarihsel macerasına dair kendi bireysel bilinçlerine yansıyan şey, onların kim olduklarına dair ipuçlarını topladıkları, devşirdikleri yerdir.

Sadece tarihsel bilinç bir kimliğin oluşmasına yetmez. Başka şeyler de vardır. Nedir onlar? Tarihsel birikimin içinde oluşan medeniyettir. Medeniyet kurmak zor bir iştir ve medeniyet kuran birkaç büyük toplumdaki bahsedilebilir. Türklerin medeniyet kuran toplumlar arasında yer aldığını biliyoruz. Dolayısıyla bir medeniyet kurmuş olmanın tarih bilincindeki yansımaları büyük bir zenginlik ifade eder. Bu daha çok kültürlerde görülür. Kültür bizim anlam dünyamızdır. O halde medeniyet, kültür ve tarih bilinci aslında birbirinin üzerine inşa edilen yapı taşlarıdır.

Kimlik, kendimizi tanımladığımız yapılardır. Bizim tanımlandığımız yapılar da bunlardır. Bizi tanımlayanlar bizi doğduğumuz uygarlığa göre tanımlarlar, tarihsel çizgi içinde tanımlarlar. Dolayısıyla kimlik, çevre ya da dışarıdan tanımlanmış bir şeyse, bunun içeriye ve dışarıya az çok tekabül eden tarafları varsa, bu bizim kimliğimizi oluşturur.

Milli kimliğin tanımını yapar mısınız? Milli kimlik nasıl oluşur? Milli kimlik olmadan milli devletin yaşatılması mümkün müdür?

Milli kimlik, yerleşme sürecinde ortaya çıkar. Tarihsel macera içerisinde bizim klandan başlayarak, muhtelif aşamalardan toplumsal yapının geçtiği süreçler vardır. Klandan kabilelere geçilmiştir, kabilelerden feodaliteye geçilmiştir, feodaliteden milli devlete geçilmiştir, merkezi devletlere geçilmiştir. Bütün bu aşamalar, nihayetinde modern çağa birlikte milletleşme olayıyla karşı karşıya getirmiştir.

Milletleşme büyük uygarlık mirasına sahip toplumlarda imparatorluk geleneği içerisinde doğmuştur. Bazı toplumlar, uygarlık olmadığı için imparatorluklar da kuramamışlardır. Afrika'daki kabilelerin milletleşmesinden söz edemeyiz. Ancak Türkler büyük bir imparatorluk içinde milletleşmişlerdir. Osmanlı İmparatorluğu, milletleşmemizin zeminini hazırlamıştır. Bu nedenle anlamsız tartışmalar yapılıyor biliyorsunuz. Neo-Osmanlılık yapılıyor falan filan. Bu kavramlar ve bu tür suçlamalar içinde kullananlar

Milliyetçilik aynı zamanda modern yüzyılın ideolojisidir. Milli devletlerin ideolojisidir. Milli devletlerin kuruluş aşamasından milli devletlerin demokratikleşmesine kadar açılan bir yeni dönemin ideolojisidir.

var. Bunlar yanlış şeylerdir. Biz istesek de istemesek de milletleşmemizi imparatorluğumuza borçluyuz. Dolayısıyla bizim milliyetçiliğimiz, imparatorluğumuzun yarattığı değerler üzerinden değil, o değerlerin bir sentezi olduğu için onun birçok boyutunu içinde barındıran bir milletleşme sürecidir. Bütün tarihsel bilincimizde, uygarlık değerlerimiz içerisinde onun bir yeri vardır. Milletleşme sürecimiz, bizim aynı zamanda imparatorluğumuzun dağılma sürecidir. Büyük uygarlıkların milletleşmesinde hep bu macerayla karşı karşıya kalırız. Fransızların, Avusturyalıların, İngilizlerin, Rusların milletleşmesi de böyledir. Dolayısıyla bizim milletleşmemiz aslında tarihsel olarak imparatorluğun dağılma sürecinde ortaya çıkar, milli devletin oluşumuna denk düşen bir olaydır.

Milletleşme sürecinin fikri kahramanlarına baktığımız zaman, ilk milliyetçilik düşüncesini ortaya atan düşünürlerdir. Bunların içerisinde Said Halim Paşa, Yusuf Akçura daha burada sayamayacağımız bir sürü isim vardır. Aynı zamanda bunların siyasal aktörleri olarak da milletleşmemize katkı yapan bir sürü kadrodan bahsedebiliriz. Bunları içerisinde Abdulhamit Han da vardır, Abdullaziz de vardır, son tarihsel kategorinin içerisinde yer alan Cumhuriyetin kurucu kadrosu da vardır. O halde bu kurucu kadronun aktörlerini tanımlamamız, anlamamız lazım. Bu kurucu kadro içerisinde Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşlarının özel bir yeri vardır. Çünkü onlar, imparatorluktan milli devlete geçişin siyasal önderleridir. Onlar sadece milli mücadelenin kahramanları değil, aynı zamanda imparatorluktan milli devlete geçişin siyasal önderleridir. Onlar ne yaptıklarını biliyorlardı, tesadüfen yapmamışlardı. Üstlendikleri tarihsel rolün farkındaydılar. İmparatorluğun Abdullaziz'den Abdulhamit'e, İttihat Terakki'ye kadar uzanan hazırlık süreci ama sonunda milletleşme, milli devletin kurulmasıyla tamamlanmıştır.

Milli devletler 20. yüzyılın başında ya da 19. yüzyılda ortaya çıkan yapılar. Bu aynı zamanda milliyetçiliğin modern bir siyasal tasarımı olduğunu gösteriyor.

Dolayısıyla milliyetçilik aynı zamanda modern yüzyılın ideolojisidir. Milli devletlerin ideolojisidir.

Milli devletlerin kuruluş aşamasından mili devletlerin demokratikleşmesine kadar açılan bir yeni dönemin ideolojisidir. Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşları milli mücadele ve milli devletin kuruluşuyla birlikte bir aşamayı tamamlamışlardır.

Diğer yandan, milli kimlik olmadan, milli devlet olmaz. Milli devlet kendisinden vazgeçmez. Kurumsal olarak bunlar devam eder. Bu tartışmaları yapanlar da yok olup gider. Milli devlet ve milli kimlikler daha uzun ömürlüdür. Dolayısıyla bu tartışmaları yapanlar 10 ya da 20 sene sonra geriye dönük baktıkları zaman bu tartışmaların çok anlamlı olmadığını göreceklerdir.

Öğrenci Andı üzerindeki tartışmaları saçma buluyorum. Andın, öğrencilerin, yurttaşlık kimliğini algılamaya yönelik olduğunu düşünüyorum. Oradaki “Ne Mutlu Türküm Diyene” vurgusu da o yurttaşlık kimliğine yapılan bir vurgudur. Yoksa etnik ayrıştırmayı dile getiren bir şey değildir.

Türkiye’de bir kimlik sorunu var mıdır? Özellikle Sayın Başbakan’ın “Türkiyelilik” kavramıyla boyut kazandırdığı tartışmaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Sadece Başbakan değil, Genelkurmay Başkanı da geçenlerde bu konuyla ilgili açıklamalar yaptı. Ben bu tartışmaları talihsizlik olarak görüyorum. Konulardan çok fazla haberdar değilim. Tahmin ediyorum kendilerine danışmanları v.s. bu konularda birtakım şeyler söylüyorlar. Başbakan, Genelkurmay Başkanı ya da başka devlet adamları bu konularda birtakım sözler söylüyorlar. Söyledikleri tam olarak anlaşılıyor mu ya da kendilerini iyi ifade ediyorlar mı bu da ayrı bir sorundur ama Türkiyelilik kavramı zorlama bir kavramdır. Niye Anadolu’luk değil de, Türkiyelilik? Bu toprakların esas adı, eski adı Türkiye değil. Bu nedenle sormazlar mı; “Niye Anadolu durduk yerde Türkiye olmuş?” diye. Siz Türk Milleti lafına itiraz ederseniz, birisi de çıkar der ki; “Niye Türkiye olsun kardeşim, burası Anadolu. Biz de Anadolu’nun eski halklarından birinin çocuklarıyız” diyebilir. Bakınız, Türkiyelilik kavramının zorlama olduğu o kadar bellidir ki küçük bir fiske vurduğumuz zaman dağılıyor. Bu tartışmanın hiçbir tutarlılığı yoktur. Kimse bu tartışmadan bir şey çıkarabiliriz gibi bir yanılsamaya kapılmasın. Bu toprakların adını Türkiye yapan ruh, bu milletin ruhudur. Dolayısıyla Türk Milleti dediğimiz zaman bir etnik kimliğe vurgu yapmıyoruz. Türk diye bir etnisite yoktur. Türk, millet adıdır. Bütün

bu yanılsamanın arkasında da bilgi eksikliği vardır.

Anayasamızın 66. maddesindeki “Türk Devleti-ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk’tür” şeklinde dile getirilen tanımı milli kimliğimizin ifadesi olarak kabul edebilir miyiz?

Elbette, pek tabii ki. Anayasamız çok açık ifade ediyor. Dolayısıyla bunu tartışmanın anlamsızlığı açıkça ortadadır. Zaten bizim vatandaşlığımız Anayasal vatandaşlıktır. Hatırlayacaksınız, sayın Süleyman Demirel de bu tartışmayı yaptı. Demirel, Türk siyasi hayatında önemli görevlerde bulundu. Başbakanlık ve Cumhurbaşkanlığı yaptı. Eski Cumhurbaşkanımızın bile maalesef bunların farkında olmaması sadece üzüntü vericidir.

Özellikle bölücü çevrelerin iddiasıyla başlayan ve günümüzde farklı kesimlerce de desteklenen “Anasadaki etnik vurguları kaldırılmalı” şeklindeki yaklaşımı nasıl değerlendiriyorsunuz? Size göre de Anayasamızda ayrıştırıcı unsurlar var mı? Ayrıca son günlerin güncel konusu, Öğrenci Andı hususundaki tartışmaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

1924 Anayasası’ndan bu tarafa Türk Devleti’nin -darbe anayasalarının olumsuzluklarına rağmen- oluşturduğu toplumsal sözleşme bozulmamıştır. Türk anayasaları, Anayasal vatandaşlıkla düzenlendiği için; yani, “Türk” tanımı, etnik kimliği değil de, Türkiye toprakları üzerinde meydana gelen oluşumu anlatmakta kullanıldığı için, bir etnik vurgu taşımaz. Dolayısıyla Anayasada etnik esaslı bir düzenleme yoktur, yapılması da fevkalade yanlış olur. Hem etnik kimlikler esasında düzenleme yapmak yanlış olur, hem de Türk’ü etnik kimlik olarak algılamak ve yansıtmak yanlış olur.

Öğrenci Andı üzerindeki tartışmaları saçma buluyorum. Andın, öğrencilerin, yurttaşlık kimliğini algılamaya yönelik olduğunu düşünüyorum. Oradaki “Ne Mutlu Türküm Diyene” vurgusu da o yurttaşlık kimliğine yapılan bir vurgudur. Yoksa etnik ayrıştırmayı dile getiren bir şey değildir. ■

Bu toprakların adını Türkiye yapan ruh, bu milletin ruhudur. Dolayısıyla Türk Milleti dediğimiz zaman bir etnik kimliğe vurgu yapmıyoruz. Türk diye bir etnisite yoktur. Türk, millet adıdır.

Değerlendirme

2008-2009 EĞİTİM-ÖĞRETİM YILI DEĞERLENDİRMESİ

2008-2009 Eğitim-Öğretim yılı 12 Haziran'da sona erdi. Eğitim alanında "parlak" olarak nitelendiremeyeceğimiz bir yılı daha geride bıraktık. Bu dönemde eğitim alanında ileriye yönelik adımlar atılmadığı gibi, mevcut sorunlar çözümlenemedi, eğitim çalışanları yine sahipsiz kaldı.

OKULLARDA DERSLİK VE ÖĞRETMEN AÇIĞI SORUNU SÜRÜYOR

Okulların en büyük sorunlarından birisi derslik ve öğretmen açığıdır. 2008-2009 eğitim-öğretim yılında okul öncesinde 26 bin 653 okul, 804 bin 765 öğrenci, 29 bin 342 öğretmen ve 39 bin 481 derslik vardı. İlköğretimde 33 bin 769 okul, 10 milyon 709 bin 920 öğrenci, 453 bin 318 öğretmen ve 320 bin 393 derslik bulunmaktadır. Ortaöğretimde ise okul sayısı 8 bin 675, öğrenci sayısı 3 milyon 837 bin 164, öğretmen sayısı 196 bin 713 ve derslik sayısı 109 bin 42'dir. Buna göre ilköğretimde derslik başına düşen öğrenci sayısı 33.4, ortaöğretimde 35.1'dir. Ancak bu rakamlar Büyükşehirler ile Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde çok daha fazladır.

Öğretmen açığı sorunu da hala çözümlenebilmiş değildir. Okul öncesinde istihdam edilen öğretmenlerin 28 bin 848'i kadrolu, 494'ü sözleşmeli, 18 bin 291'i usta öğretici; ilköğretimde istihdam edilen öğretmenlerin 419 bin 340'u kadrolu, 33 bin 978'i sözleşmeli; ortaöğretimde istihdam edilen öğretmenlerin de 193 bin 255'i kadrolu, 3 bin 458'i sözleşmelidir. **Atama bekleyen öğretmen sayısı ise bugün 220 bin'dir.** Buna karşılık 2009 yılının ilk atama döneminde 8 bin 141 kadrolu öğretmen alımı yapılmıştır. Bakanlık, 19 Mart 2009 tarihinde de 6 bin 323 sözleşmeli öğretmen istihdam etmiştir. **Böylece Bakanlık bu süreçte 14 bin 464 öğretmen istihdam etmiştir. Ancak emekli olan öğretmenleri de hesaba kattığımızda, her yıl 20 bin, 30 bin öğretmen alınarak açığın ka-**

patılamayacağı bir gerçektir. Milli Eğitim Bakanlığı kaliteli bir eğitim-öğretim hedefliyorsa, öncelikle öğretmen açığı sorununu çözmelidir. **Şu an 150 bin öğretmen ihtiyacımız olduğu göz önüne alındığında, Ağustos ayında en az 50 bin öğretmen istihdam edilmelidir.** Öğretmen istihdamı öğretmen ihtiyacı göz önüne alınarak yeniden planlanmalıdır. **Aksi takdirde hem öğretmen açığı büyük bir sorun olarak kalacak, hem de her yıl eğitim fakültelerinden mezun olan ve işsizliğe yenik düşen öğretmen adaylarının sayısı çığ gibi artacaktır.**

Yeni yapılan derslik sayısı ise yıllara göre düşüş göstermektedir. Yeni yapılan derslik sayısı; 2003 yılında 15 bin 253, 2004 yılında 28 bin 78, 2005 yılında 28 bin 698, 2006 yılında 28 bin 243, 2007 yılında 15 bin 728, 2008 yılında ise 16 bin 790'dır. Buna göre yeni yapılan derslik sayısı 2004 yılında artış göstermiştir. Ancak 2004 yılı ile 2008 yılı karşılaştırıldığında yeni yapılan derslik sayısının 11 bin 288 düşüş göstermesi dikkat çekicidir.

ÜLKEMİZDE OKULLAŞMA ORANI HALA YÜZDE 100'E ULAŞAMAMIŞTIR

Okullaşma oranları da istenilen düzeyde değildir. Bilindiği gibi Avrupa ülkelerinin büyük bölümünde okullaşma oranı yüzde 100'dür. Ülkemizde ise 2002 yılında okullaşma oranı ilköğretimde yüzde 90,98, ortaöğretimde yüzde 50,57 iken; 2009 yılında ilköğretimde yüzde 96,49, ortaöğretimde yüzde 58,52 olmuştur. Aradan geçen 7 yıla karşın okullaşma oranındaki artış çağdaş ülkeleri yakalamaya yetmemiştir.

Türkiye'de kız çocuklarının okullaşma oranı da hala çok düşüktür. 2008-2009 eğitim-öğretim yılında ilköğretimde okullaşma oranı erkeklerde yüzde 96,99, kızlarda yüzde 95,97; ortaöğretimde ise erkeklerde yüzde 60,63, kızlarda ise yüzde 56,30'dur. Okullaşma oranının düşüklüğü ve kız çocuklarının okula gönde-

EĞİTİM KADEMESİ	OKUL/KURUM SAYISI	ÖĞRENCİ SAYISI	ÖĞRETMEN SAYISI	DERSLİK SAYISI
OKUL ÖNCESİ	26.653	804.765	29.342	39.481
İLKÖĞRETİM	33.769	10.709.920	453.318	320.393
ORTAÖĞRETİM	8.675	3.837.164	196.713	109.042

riilmemesi devletin bu konudaki çaresizliğini de ortaya koymaktadır. Özellikle Doğu ve Güneydoğu'da yoksul aileler çocuklarını okula göndermek yerine, küçük yaşta evlendirmekte ya da tarlada çalıştırmaktadır. Bu noktada çocukların okula gönderilmesi için yapılan kampanyaların yeterli olmadığı çok açıktır. Bu konuda sonuç alıcı tedbirler alınmalı ve çocuğunu okula göndermeyen aileler tespit edilerek, gerekli yasal uyarı yapılmalıdır.

Milli Eğitim Bakanlığı bütçesi de 2009 yılında artış göstermesine rağmen, OECD ülkelerini yakalayamamıştır. Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinin GSYH oranı 2003 yılında yüzde 2,24, 2004 yılında yüzde 2,30, 2005 yılında yüzde 2,29, 2006 yılında yüzde 2,18, 2007 yılında yüzde 2,50, 2008 yılında yüzde 2,30, 2009 yılında ise yüzde 2,51 olmuştur. MEB bütçesinin konsolide bütçeye oranı ise 2003 yılında 6,91, 2004 yılında 8,53, 2005 yılında 9,53, 2006 yılında 9,47, 2007 yılında 10,42, 2008 yılında 10,30, 2009 yılında ise 10,64'tür.

KADRO İŞKENCESİ BİTMİYOR, SÖZLEŞMELİLERE VERİLEN SÖZLER TUTULMUYOR

AKP iktidarıyla birlikte, kadrolu istihdam türleri dışında öğretmen alımı uygulaması başlamıştır. Yıllardır öğretmenlere adeta **kadro işkencesi** yapılmakta; sözleşmeli, ücretli, vekil adı altında öğretmen istihdam edilmektedir. Sözleşmeli öğretmenler özlük hakları bakımından üvey evlat muamelesi görmekte, Anayasa'nın 10. maddesinde ifade edilen "eşitlik" ilkesinin dışında tutulmaktadır. Geleceğe güvenle bakamayan sözleşmeli öğretmenlerden istenilen verim alınması mümkün değildir. Ücretli ve vekil öğretmenler de adeta modern kölelik hizmeti vermektedir. Gelecek nesilleri yetiştirmekle sorumlu olan bu öğretmenler 300-500 TL'ye hayat mücadelesi vermekte ve kazanılmış hiçbir haktan faydalanamamaktadır. Ülkeyi yönetenler bir anlamda kendi çocuklarını sömürmektedir.

Kadrolu istihdam türleri dışındaki öğretmen alımı bir çifte standarttır, hakka, hukuka da aykırıdır. Buna rağmen Milli Eğitim Bakanlığı ısrarla başta sözleşmeli öğretmenlik olmak üzere kadrolu öğret-

menlik dışındaki istihdam türlerine devam etmektedir. Hüseyin ÇELİK Milli Eğitim Bakanı olduğu dönemde sözleşmeli öğretmenlerin kadroya geçirileceğini taahhüt etmişti. Ancak aradan geçen süre boyunca sözleşmeli öğretmenler kadroya alınmadığı gibi, bu yönde yapılan bir çalışmadan da eser yoktur. Bakanlık makamı elbette gelip, geçicidir. Ancak verilen sözler unutulmamalıdır. Milli Eğitim Bakanı, aynı hükümetin, aynı partinin Bakanı olduğuna göre; ÇELİK döneminde verilen söz bir an önce yerine getirilmelidir. Bu noktada **Milli Eğitim Bakanı Nimet ÇUBUKÇU, tüm sözleşmeli öğretmenleri kadroya geçirerek, kadrolu öğretmenlik dışındaki tüm öğretmenlik türlerine son vermelidir.** Herkesin bilmesi gerekir ki; mutsuz, huzursuz, geleceğine güvenle bakamayan öğretmenlerle eğitimde verimi, kaliteyi yakalamak, başarı sağlamak, dünya ülkeleriyle rekabet edebilmek mümkün olmayacaktır.

BAKAN ÇUBUKÇU USULSÜZ ATAMALARA SAHİP ÇIKIYOR, MEB PUAN KAYBEDİYOR

Türk Eğitim-Sen, Milli Eğitim Bakanlığı'nın yaptığı usulsüz atamaları gündeme getirmiş ve bu konu kamuoyunda büyük yankı uyandırmıştı. **Sendikamızın yaptığı araştırmaya göre Milli Eğitim Eski Bakanı Hüseyin ÇELİK'in, 76. maddenin arkasına sığınarak yaptığı usulsüz atamaların sayısı Türkiye genelinde 700'dür.** Bu usulsüz atamalar sendikamızın sadece tespit edebildikleridir. **Milli Eğitim Bakanlığı; "makam onayıyla" Okul-Kurum Müdürü, Müdür Yardımcısı, Şube Müdürü atamaları, Açıktan ve Kurumlararası atamalarda kariyer ve liyakat ilkelerini göz ardı ederek, 700 kişiyi dilediği gibi atamıştır. Ne yazık ki Cumhuriyet tarihinin en büyük usulsüz atamalarına bu dönemde imza atılmıştır.** Bu nedenle haksızlığa, hukuksuzluğa karşı mücadele eden Türk Eğitim-Sen, konuyu yargıya taşımıştır. Bu noktada bizim beklentimiz Milli Eğitim Bakanı Nimet ÇUBUKÇU'nun 76. madde atamalarını yargıya gerek kalmadan iptal etmesiydi.

Ancak Bakan, atamaları iptal etmek yerine, atamalara sahip çıkmayı tercih etmiştir. Yargı ise atamaları birer birer iptal etmektedir. Tüm bunlar Milli Eğitim

SON ALTI YILDA YAPILAN DERSLİK SAYISI

YILLAR	TOPLAM	ANAOKULU/ ANASINIFI	İLKÖĞRETİM	ORTAÖĞRETİM	YAYGIN EĞİTİM	EĞİTİME YÜZDE 100 DESTEKTEN YAPILAN
2003	15.253	610	13.959	553	131	
2004	28.078	884	17.471	2476	104	7143
2005	28.698	951	20.256	683	155	6653
2006	28.243	748	19.301	1336	114	6744
2007	15.728	425	10.721	928	124	3530
2008	16.790	505	14.169	716	42	1358

OKULLAŞMA ORANLARI	İLKÖĞRETİM			ORTAÖĞRETİM			YÜKSEKÖĞRETİM		
	YILLAR	TOPLAM	ERKEK	KADIN	TOPLAM	ERKEK	KADIN	TOPLAM	ERKEK
2002-2003	90,98	94,49	87,34	50,57	55,72	45,16	14,65	15,73	13,53
2003-2004	90,21	93,41	86,89	53,37	58,01	48,50	15,31	16,62	13,93
2004-2005	89,66	92,58	86,63	54,87	59,05	50,51	16,60	18,03	15,10
2005-2006	89,77	92,29	87,16	56,63	61,13	51,95	18,85	20,22	17,41
2006-2007	90,13	92,25	87,93	56,51	60,71	52,16	20,14	21,56	18,66
2007-2008	97,37	98,53	96,14	58,56	61,17	55,81	21,06	22,37	19,69
2008-2009	96,49	96,99	95,97	58,52	60,63	56,30			

Bakanlığı'nın toplum ve eğitim çalışanları nezdinde güvenilirliğini ciddi bir şekilde sarsmıştır. **Bakan ÇUBUKÇU'ya çağırımız, Hüseyin ÇELİK'in makam onayıyla yaptığı usulsüz atamaları bir an önce iptal etmesidir. Şayet bu atamaların büyük çoğunluğu yargı tarafından iptal edilirse, Milli Eğitim Bakanlığı'nın imajı kamuoyunda büyük zarar görecektir ve eğitim çalışanları gözünde puanı sıfıra inecektir.**

eşinden, çocuğundan ayrı bırakılan, devlet eliyle aile bütünlüğü parçalanmış öğretmenlerden verim beklenmesi mümkün değildir. Bu uygulamada iddia edildiği gibi ne kamu yararı, ne de birey yararı vardır. Dolayısıyla kendisi de bir anne olan Milli Eğitim Bakanı Nimet ÇUBUKÇU'nun böylesine hassas bir konuya seyirci kalmaması gerekmektedir. İl emri hakkı elinden alınan öğretmenler için artık bıçak kemiğe dayanmıştır.

YILLAR	MEB BÜTÇESİNİN GSYH ORANI (%)	MEB BÜTÇESİNİN KONSOLİDE BÜTÇEYE ORANI (%)
2003	2,24	6,91
2004	2,30	8,53
2005	2,29	9,53
2006	2,18	9,47
2007	2,50	10,42
2008	2,30	10,30
2009	2,51	10,64

EKONOMİK KRİZ EĞİTİM ÇALIŞANI ÜZERİNDE SİNİR ETKİSİ YAPIYOR

Öğretmeni, memuru, hizmetlisi, teknisyeni ile bir bütün olan eğitim çalışanları ekonomik açıdan da sıkıntı içindedir. Özellikle ekonomik krizin etkileri eğitim camiasında ciddi anlamda hissedilmektedir. **Eğitim çalışanları çarşıya, pazara çıktığı zaman filesini doldurmadan evine dönmekte, ay sonunda sürekli açık vermektedir. Borçla yaşayan eğitimciler için ekonomik krizin etkisi artık sinir etkisi yapmaktadır.**

ÖĞRETMEN AİLELERİ PARÇALANIYOR, BAKANLIK SEYİRCİ KALİYOR

Milli Eğitim Bakanlığı'nın 31.12.2008 tarihinde yayınladığı kılavuzla özür grubu atamalarında il emrine atanma tercihleri kaldırılarak, aileler parçalanmış, binlerce öğretmen mağdur edilmiştir. Eş durumu mağdurlarının önündeki engellerin kaldırılması ve MEB'in bir an önce gerekli düzenlemeleri yapması için her yolu deneyen sendikamız, 26.01. 2009 tarihinde kılavuza yürütmeyi durdurma davası açmıştır. Özür grubu atamalarına ilişkin sendikamızın açtığı dava hala sürmektedir. **Ancak bu süreçte kimi eşler birbirlerini göremedikleri, aile kuramadıkları, aile bağı oluşturamadıkları gerekçesiyle ya boşanma noktasına gelmiştir ya da boşanmıştır. Ailelerin parçalanması eşlerin yanı sıra çocukların da psikolojisini olumsuz etkilemiştir. Babasından ya da annesinden ayrı kalmak zorunda olan çocuklar, içe kapanıklaşmakta, daha hırçın olmakta, kendisini güvensiz hissetmekte, suçlu aramakta kısacası sağlıklı bireyler olarak yetişmektedir. Ayrıca**

Anımsanacağı üzere Başbakan Recep Tayyip ERDOĞAN, tüketici kesiminde para olduğunu söylemiştir. Başbakanın tüketici olarak nitelendirdiği kesim sanıyoruz ki, memur, işçi, işsiz, emekli değildir. Çünkü bu kesimlerin tüketim yapabilmesi için önce üç bilinmeyenli denkleme dönen para meselesini çözmesi gerekmektedir. Bu nedenle **hükümetin parası olmayan ve dolayısıyla tüketemeyen eğitim çalışanlarının ücretlerine hatırı sayılır bir oranda zam yapması zorunludur. Tedavi yollukları bile ödenmeyen eğitim çalışanları artık gözden çıkarılmış hissine kapılmaktadır.**

Ayrıca hizmetli, memur, teknisyen vb. personelin görev tanımları ne yazık ki yapılmamıştır. Dolayısıyla bu personelin görev tanımları bir an önce yapılmalı, atama ve yer değiştirmeleri konusunda bir yönetmelik çıkarılmalı, özlük hakları yeniden değerlendirilerek, emsali olan diğer bakanlıklarda çalışan personelin faydalandığı ekonomik ve sosyal haklardan yararlanmaları sağlanmalıdır.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur. ■

Kutlama

FETHİN 556. YILDÖNÜMÜNÜ GURURLA KUTLUYORUZ

Konstantinopolis'i İstanbul yapan, çağ kapatıp yeni çığır açan, Hz. Peygamber'in övgüsüne mazhar olarak Türk Milleti'ne tarihinin en büyük övünçlerinden birisini yaşatan cennet mekan Fatih Sultan Mehmet Han'ı ve kahraman alperenlerini minnet ve dualarla yad ediyoruz.

Fethin 556. yıldönümünde bütün milletimizin bu tarihi gururu yeniden yaşamasını; fethin bıraktığı mirasın şuuruyla yaşanan gelişmelerin değerlendirilmesini ve bugün ülkemizi idare edenlerin, nasıl bir tarihi birikimin üzerinde oturduklarını unutmadan, tarihimize ve Türk Milleti'ne yakışır bir onurla devletimizi yönetmelerini temenni ediyoruz.

FETHİH MARŞI

Yelkenler biçilecek, yelkenler dikilecek;
Dağlardan çektiriler, kalyonlar çekilecek;
Kerpetenlerle surun dişleri sökülecek

Yürü, hala ne diye oyunda oynaştasın?
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!..

Sen de geçebilirsın yardan, anadan, serden....
Senin de destanını okuyalım ezberden...
Haberin yok gibidir taşıdığın değerden...

Elde sensin, dilde sen, gönüldesin baştasın...
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!..

Yüzüne çarpmak gerek zamanenin fendini...
Göster: Kabaran sular nasıl yıkar bendini?
Küçük görme, hor görme, delikanlım kendini

Şu kırık abideyi yükseltecek taştasın;
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!..

Bu kitaplar Fatih'tir, Selim'dir, Süleyman'dır.
Şu mihrap Sinanüddin, şu minare Sinan'dır.
Haydi artık uyuyan destanını uyandır!..

Bilmem, neden gündelik işlerle telaştasın
Kızım, sen de Fatihler doğuracak yaştasın!..

Delikanlım, işaret aldığın gün atandan
Yürüyeceksin... Millet yürüyecek arkandan!
Sana selam getirdim Ulubatlı Hasan'dan....

Sen ki burçlara bayrak olacak kumaştasın;
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!..

Bırak, bozuk saatler yalan yanlış işlesin!
Çelebiler çekilip haremelerde kışlasın!
Yürü aslanım, fetih hazırlığı başlasın...

Yürü, hala ne diye kendinle savaştasın?
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!..

Arif Nihat Asya

Makale

ATATÜRK DÖNEMİNDE DIŞ POLİTİKADAKİ TEMEL İLKELER ve TAM BAĞIMSIZLIK VURGUSU

Vural GÜNDÜZ Ankara 3 No'lu Şube ■

Mustafa Kemal ATATÜRK, büyük devlet adamı olarak iç politikaya olduğu kadar, dış politikaya da fikir ve düşünceleri ile yön vermiştir. Mustafa Kemal ATATÜRK'ün uyguladığı dış politika, milli siyasete dayanmaktadır. Milli siyasetin yanı sıra, yer alan diğer ilkeler milli siyaseti bütünlemektedir.

Dış politika iç polikanın aynasıdır. Mustafa Kemal ATATÜRK'ün deyimi ile "Harici siyasetin en çok alâkadar olduğu ve dayandığı husus devletin dahili teşkilatıdır. Harici siyasetin dahili teşkilatla uygun olması lazımdır" demiştir.

Mustafa Kemal ATATÜRK, Türk İnkılabının ve onun dayandığı temel prensipleri bir siyasi mesele ve bir milli siyaset olarak ifade etmektedir. "Millîtimizin kuvvetli, mesut ve bağımsız yaşayabilmesi için, devletin tamamen milli bir siyaset takip etmesi bu siyasetin, teşkilât-ı dahiliyemize tamamen uygun olması lazımdır." diyerek tam bağımsız milli siyasetin önemini vurgulamıştır

Milli siyaset, milletçe benimsenen ve uygulanan siyasettir, milli amaçlara uyan ve ona hizmet eden siyasettir. Atatürk, dış politikasını her zaman halka dayandırmış, halkla birlikte yürütmüştür. Milli Mücadele'yi başlatmak için, çok sevdiği askerlikten ayrılarak Anadolu'ya geçmesi, kendi deyimiyle "ferdi millet" olarak bu mücadeleyi sürdürmesi, bunun en önemli kanıtlarındandır.

Mustafa Kemal ATATÜRK'ün milli siyaset anlayışında, Türk toplumunun politik amacına yönelik bir siyasettir ve millet gerçeğine dayanır. Milletimizin kuvvetli, mesut ve istikrar içinde yaşayabilmesi için uygulanan bir yöntemdir. Milli hukukumuzun ve milli sınırlarımız Mustafa Kemal ATATÜRK'ün dış politikada önem verdiği değişmez olgulardandır. Milli siyaset milli bir hukukla olur ve uygulanır.

ATATÜRK'ün dış politika anlayışı, bir nevi onun dünya görüşünü yansıtmaktadır. Atatürk'ün dış politika anlayışında öne çıkanlar tam bağımsızlık, ulusal

egemenlik ve çağdaşlaşmak yani batılılaşmak'tır. Bu anlayış, Misak-ı Milli sınırları içinde Lozan'dan önce ve daha sonraki dönemlerde yürütülen siyasal faaliyetlerin temelini oluşturmuştur. İzlenecek Türk dış politikasının temelini ve amaçlarını Misak-ı Milli ortaya koymaktadır. Milli sınırlarımızda Osmanlı Meclis-i Mebusanı tarafından ilan edilen "Misak-ı Milli" de açıklanmıştır. Milli mücadelenin ilk hedefi memleketi düşmanlardan temizlemektir. Kurulan yeni Devletle her şeyden önce Türk milletinin yerleştiği vatanın hudutları çizilmeli, milli hudut tayin edilmeli idi. Milli hudut, Erzurum ve Sivas kongrelerinde kararlaştırılıp, son Osmanlı Mebusan meclisinin tasdiki ile "Misak-ı Milli" adını almıştır. Yeni Devletin kurulabilmesi için yeni Türkiye'nin dış politikası hedef olarak bu toprakları kurtarmayı gaye edinmiştir. Bu kapsamda milli siyaset, "Misak-ı Milli" ile öngörülen sınırları kapsamaktadır.

ATATÜRK'ÜN "Ulusal ve ekonomik gelişmemize olanak bulunması ve daha çağdaş biçimde, düzenli bir yönetimle işlerin yürütülmesinin başarmak için, her devlet gibi, bizim de gelişmemiz koşullarının sağlanmasında, bütünüyle bağımsızlığa ve özgürlüğe kavuşmamız ana ilkesi varlık ve geleceğimizin temelidir. Bu nedenle siyasal, yargısal, mali... alanlarda gelişmemizi önleyici sınırlamalara (kapitülasyonlar) karşıyız." sözleri ülkenin gelişmesinin önündeki bütün engelleyici unsurlar için taviz verilmeyeceğinin göstergesiydi.

Osmanlı Devleti, son dönemlerinde dış müdahaleler, yabancılara tanınan imtiyazlar ve kapitülasyonlar yüzünden, bağımsızlığını hemen hemen yitirmiş durumdaydı. Atatürk'ün hedefi ise, bağımlılıkları tamamen ortadan kaldırıp tam bağımsız bir ülkeye kavuşmaktı. Zaten milli mücadele'nin çıkış noktası da buydu. Yapılan bütün antlaşmalarda, bütün görüşmelerde, Atatürk'ün koyduğu şartların önemli bir kısmını bu konu teşkil ediyordu.

1936'da, Montreux Boğazlar Sözleşmesi'nin imzalanması sürecinde izlenen yol, ATATÜRK döneminde, Türkiye'nin uluslararası hukuka bağlılığını gösteren önemli bir örnektir.

Lozan Antlaşması sonrasında, hâkimiyetimiz kısıtlanarak bize bırakılan boğazlar, II. Dünya Savaşı'na giden yıllarda, Rusya ve İngiltere arasında başarılı bir denge siyaseti izlenmesiyle Türkiye'nin eline geçmişti. Bu başarıyı, hukuki bir mücadeleyle elde etmek, Atatürk'ün barışçı yönünü de ortaya koymaktadır.

Batı'ya karşı izlenen politika Atatürk tarafından şöyle vurgulanmıştır; "Bizim, siyaset-i hariciyemizde herhangi bir devletin hukukuna tecavüz yoktur. Biz ecnebilere karşı düşmanca bir his beslemediğimiz gibi, onlarla samimi ilişkiler tesis etmek arzusundayız. Türkler, bütün milletlerin dostudur".

Milli siyasetin bir diğer unsuru da,kendi kuvvetimize dayanak varlığımızı korumak en geniş anlamıyla milli savunmada kendimize güvenmeyi, milli onurumuzu kuvvetlendirmeyi başardığı gibi milli gücü de harekete geçirmeyi öngörmektedir. ATATÜRK döneminde barış içinde yaşamak için hazırlık yapmak,gerekirse barış için savaşa hazır olmak kararlılığında belirgin olarak kendini göstermektedir.

Mustafa Kemal ATATÜRK'ün milli siyaset anlayışında kendi gücünü aşan hayaller ve amaçlar peşinden koşmama temel noktalardan birini oluşturur.hayaller ve maceralar peşinden koşan kişilerin Türk milletini ne durumlara düşürdüğünü bu noktada iyi düşünmek gerekmektedir. Atatürk dış politikasının ilkelerini belirlerken, hem ülkenin durumunu hem de diğer milletlerin içinde bulunduğu durumu gerçekçi bir bakış açısıyla değerlendirmiştir.

Mustafa Kemal ATATÜRK'ün ortaya koyduğu milli siyaset millet menfaatlerine dayanan ilmi ve gerçekçi bir dış politika anlayışıdır. Mustafa Kemal ATATÜRK'ün milli dış politika anlayışında öne çıkan en önemli özellik hayalcilikten ve maceradan uzak olmasıdır. ATATÜRK gerçekçi ve uygulanabilir bir dış politikanın millet yararına olduğunu her defasında vurgulamıştır. Türk milletinin dünya insanları içinde onurlu yerini alması ,eşit muamele ve karşılıklı dostluk vazgeçilmezlerindedir.Buna en güzel örnek ülkenin güvenliği için ittifaklar yoluyla Sadabat Pakti ve Balkan Atlantı'nı imzalaması yeni Türk devletinin komşularına ve yakın çevresindeki ülkeler nasıl bir gözle baktığını gösteren önemli bir dış politika olarak karşımıza çıkmaktadır.

Devletler topluluğunda şerefli,haysiyetli,namussu bir mevki sahibi olmak ve mutlaka istiklâline riayet ettirmek;devlet için istiklâl kelimesinin muadili hayattır. İstiklâli olmayan bir devlet,gerçek manada bir devlet değildir.Milli bağımsızlık yeni kurulan devletin esas fikir ve amacı olduğu kadar,kurtuluş mücadelesini takip eden devre de,temel bir prensip,devletin varlığı ile bağdaşır bir esas olmuştur.

Milli bağımsızlık,Türk Devleti'nin bağımsızlık sınırlamayı reddettiği gibi iç işlerine karışmayı yani müdahaleyi de ret eder.Atatürk'ün eşitlik prensibine önem vermesinin sebebi,Türk milletinin milli haysiyetini ve değerini milletler arası planda değerlendirmek istemesidir.tam istiklal,kayıtsız ve şartsız istiklal milli mücadeleye de temel parola olduğundan,kapitülasyonlar ve kuruluş anında manda hep reddedilmiştir.

Atatürk dış politika da milli çıkarlarımızın gerektirdiği politikayı izlemeyi, hiçbir şekilde maceraya atılmamayı, "Yurtta barış, dünyada barış" ilkesine uygun

olarak dış politikada da barışçı olmayı ve sorunları barış yoluyla çözmeyi amaçlar.Türkiye'nin bugünde takip ettiği barış politikası,"Yurtta sulh,cihanda sulh" şeklinde en belirgin şekilde ifade edilmiştir.Şunu da belirtmek gerekir ki ATATÜRK'ün barışçılığı, tavizkar veya yatıştırımcı değildi. Atatürk'ün gerçekçi yönü, böyle bir politika izlenmesini önlemişti. Hatay'ın anavatanına katılması için gösterdiği çaba Fransızlara ve dolayısıyla Suriye'ye karşı izlediği politika bunun en güzel örneğidir.

Yeni Türk Devleti,1923'den bu yana dış politika işlem uygulamalarında devletler hukukuna riayete dikkat ve itina göstermiştir.Bu Türk devletinin ve milletini diğer milletler farkını ortaya koyması bakımından önünülecek bir husus olarak karşımıza çıkmaktadır.

ATATÜRK'ün barışçı,devletler hukukuna saygılı,eşitlik ve barışçı dış politik anlayışına rağmen ülkesi için güvenlik önlemi almasına da mani olmamıştır. Yeni Türk Devletinin kendini koruya bilmesi için gerekli güvenlik önlemlerinin alınması gerektiğine inan ATATÜRK,Türk milletinin kendi gücüne dayalı askeri ve ekonomik yapılanmasını sağlam esaslara oturtmak içinde çalışmalarında bulunmaktan geri durmamıştır. ATATÜRK bir konuşmasında,"Bugün vardığımız barışın ebedi barış olacağına inanmak saf dillik olur.Bu o kadar önemli bir gerçektir ki,ondan biran bile gaflet,milletin hayatını tehlikeye sokar.Şüphesiz hukukumuz,şeref ve haysiyetimize saygı gösterildikçe mukabil saygıda asla kusur etmeyeceğiz.Fakat ne çare ki,zayıf olanların hukukuna saygının noksan olduğunu veya hiç saygı gösterilmediğini çok acı tecrübelerle öğrendik.Onun için her türlü ihtimallerin gerektireceği hazırlıkları yapmakta asla gecikmeyeceğiz.

ATATÜRK döneminde izlenen dış politikada tam bağımsızlıktan hiçbir şekilde taviz verilmemiştir. ATATÜRK bu konuda alınması gereken bölge devletleriyle yapılan ittifaklar gerekse milletler arası anlaşmalarla her türlü önlemi almasını bilmiş ve Türkiye Cumhuriyeti'nin döneminin en saygın ülkelerinden biri olmasını sağlamıştır. ■

KAYNAKÇA

-Aptülahat AKŞİN:Atatürk'ün Dış Politika İlkeleri ve Diplomasi,Türk Tarih Kurumu Basımevi,Ankara 1991

-Enver Ziya KARAL:Atatürk'ten Düşünceler,ODTÜ Basımevi, Ankara 2006

-Esat ARSLAN :BELLETEN DERGİSİ(TTK), Cilt: LXII - Sayı: 234 - Yıl: 1998 Ağustos

- Mustafa Kemal ATATÜRK, Söylev, Günümüz diline çevirip basıma hazırlayan: Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, İstanbul, Çağdaş Yayınları, 1996.

Anket

ÖĞRETMENLERİN BÜYÜK ÇOĞUNLUĞU SÖZLÜ ŞİDDET MAĞDURU

Türk Eğitim-Sen Anket Çalışması Sonuçları ■

Sendikamız okullarda yaşanan şiddetin boyutunu tespit edebilmek amacıyla bir anket çalışması düzenledi. Anket öğretmenlerin gözüyle okullarda ve öğrenciler arasında yaşanan şiddeti yakın plana aldı.

Türkiye genelinde 1.010 öğretmen üzerinde uygulanan anket, sonuçları itibariyle dikkat çekicidir. Ankete katılan öğretmenlerin yüzde 15.4'ü kadın, yüzde 84.6'sı erkektir. Ankete katılanların yüzde 60'ı ilköğretimde, yüzde 23'ü mesleki ve teknik ortaöğretimde, yüzde 16.9'u da genel ortaöğretim kurumlarında görev yapmaktadır.

Eğitimcilerin Yüzde 74.9'U Okullarında Şiddet Uygulayan/Uygulamış Öğrenci Olduğunu Söyledi

Ankete katılan öğretmenlere okullunuzda şiddet uygulayan/uygulamış öğrenci var mı sorusunu yönelttik. Buna göre öğretmenlerin yüzde 74.9'u okullarında

şiddet uygulayan öğrenci olduğunu söylerken, yüzde 25'i şiddet uygulayan öğrenci olmadığını belirtmiştir. Ankete katılan öğretmenlerin yüzde 23'ü öğrencisi tarafından şiddete maruz kaldığını belirtirken, yüzde 76.9'u öğrencisi tarafından şiddete maruz kalmadığını söylemiştir.

Öğretmenlerin büyük çoğunluğu sözlü şiddet mağduru

Öğretmenlere hangi şiddet türüne maruz kaldığını sorduk. Buna göre öğrencisi tarafından şiddete maruz kaldığını ifade eden öğretmenlerin yüzde 65.1'i sözlü şiddete, yüzde 16.9'u psikolojik şiddete, yüzde 14.4'ü fiziksel şiddete, yüzde 3.6'sı da cinsel şiddete uğradığını belirtmiştir.

Eğitimciler, Öğrenciler Arasında En Fazla Fiziksel Şiddetin Yaygın Olduğunu Düşünüyor

Ankete katılanlar öğrenciler arasında en fazla fiziksel şiddetin yaygın olduğunu düşünmektedir. Öğretmenlerin yüzde 47.8'i öğrenciler arasında fiziksel şiddetin, yüzde 44.1'i sözlü şiddetin, yüzde 5.8'i psikolojik şiddetin, yüzde 2.3'ü de cinsel şiddetin yaygın olduğunu düşünmektedir.

Öğretmenlere Göre Öğrencileri Şiddete İten En Büyük Etken Öğrencinin Ailesinden Ya Da Çevresinden Şiddet Görmesi

Öğretmenlere göre öğrencileri şiddete iten en büyük etken yüzde 33.6 ile öğrencinin ailesinden ya da çevresinden şiddet görmesidir. Bunu yüzde 31.7 ile ebeveynlerin ilgisizliği, yüzde 16.8 ile mafya/aksiyon/korku filmleri ya da dizileri, yüzde 8.7 ile eşlerin ayrı olması/parçalanmış aileler, yüzde 4.9 ile bilgisayar oyunları, yüzde 3.7 ile yoksulluk takip etmektedir.

Eğitimcilere Göre Öğrencilerin 83.8'İ Atari Salonlarına Ya Da İnternet Kafelere Gidiyor

Ankete katılanların yüzde 83.8'i öğrencilerinin ata-ri salonlarına ya da internet kafelere gittiğini, yüzde 16.2'si ise gitmediğini ifade etmiştir.

Eğitmcilerin Yüzde 85'İ Öğrencilerin Fiziksel Şiddeti Bireysel Güç İle Gerçekleştirdiği Görüşünde

Ankete katılanlara göre öğrencilerin yüzde 85'i fiziksel şiddeti bireysel güç (yumruk atmak, kafa atmak v.s.) ile, yüzde 12.9'u kesici aletlerle (bıçak, jilet, çakı v.s.), yüzde 1.6'sı sopayla, yüzde 0.5'i de silahla gerçekleştirmektedir.

Öğretmenlerin Yüzde 42'Ü Öğrencilerin Okula Geliş-Gidişlerinde Kesici Alet Taşındığını Söylüyor

Ankete katılanların yüzde 43'ü öğrencilerin okula geliş-gidişlerinde kesici alet (bıçak, kelebek, ustura, ilet v.s.) taşıdığını, yüzde 57'si taşımadığını söylemektedir.

Eğitimciler Göre Öğrenciler Şiddeti En Çok Okul Çevresinde Ve Arkadaşlarına Uyguluyor

Ankete katılan eğitimcilere göre öğrencilerin yüzde 84'ü şiddeti arkadaşlarına, yüzde 13.6'sı herkese, yüzde 2.1'i öğretmenlerine uyguladığını belirtmiştir. Eğitimciler göre öğrenciler şiddeti en çok okul çevresinde uyguluyor. Ankete katılanların yüzde 47.5'i öğrencilerin şiddeti okul çevresinde, yüzde 23.4'ü okulda, yine yüzde 23.4'ü sokakta uyguladığını söylemiştir. Bu soruya diğer yanıtı verenlerin oranı yüzde 5.7'dir.

Ankete Katılanların Yüzde 91.2'Si Madde Bağımlılığının Şiddeti Tetiklediğini Düşünüyor

Eğitimcilerin yüzde 91.2'si madde bağımlılığının şiddeti tetikleyen etkenlerden birisi olduğunu düşünmektedir. Ankete katılanların yüzde 77'si şiddet uygulayan öğrencinin okulda başarı düzeyini başarısız olarak tanımlarken, yüzde 22.3'ü vasat olarak tanımlamaktadır. Bu soruya başarılı yanıtı verenlerin oranı ise sadece yüzde 0.7'dir. Ankete katılanlara şiddet uygulayan öğrencinin sosyo-ekonomik durumunu da sorduk. Buna göre katılımcıların yüzde 76.2'si şiddet uygulayan öğrencinin alt gelir grubuna, yüzde 20'si orta gelir grubuna, yüzde 3.8'i de yüksek gelir grubuna sahip olduğunu düşünmektedir.

Eğitimciler Şiddete Yatkın Öğrencinin Kişilik Yapısını Saldırgan Olarak Tanımlıyor

Eğitimcilerin yüzde 75.3'ü şiddete yatkın öğrencinin kişilik yapısını saldırgan diye tanımlarken; yüzde 11.4'ü içe kapanık, yüzde 7.7'si soğukkanlı, yüzde 4.6'sı dışa dönük/sosyal, yüzde 1'i de çekingen olarak tanımlamaktadır.

Ankete katılanlara öğrenci arasında en çok hangi suç türünün işlendiği sorusunu yönelttik. Buna göre ankete katılanların yüzde 70.3'ü tehdit, yüzde 9.7'si yaralama, yüzde 9.3'ü taciz, yüzde 5.4'ü hırsızlık, yüzde 2.8'i şantaj, yüzde 2'si gasp cevabını vermiştir.

Ankete Kalınlar Disiplin Yönetmeliklerinin Yetersizliğinin Öğrencileri Şiddete Teşvik Ettiğine İnanıyor

Eğitimcilerin yüzde 47.5'i disiplin yönetmeliklerinin yetersizliğinin öğrencileri şiddete teşvik ettiğini düşünürken; yüzde 33.5'i öğrencilerin sosyal ve sportif aktiviteler yapabileceği mekanların yetersizliğinin, yüzde 12.1'i rehberlik sistemindeki eksikliklerin, yüzde 4.4'ü okul yönetimine yeterli kaynak aktarılmaması, yüzde 2.4'ü de derslerin boş geçmesinin öğrenciyi şiddete teşvik ettiğini ifade etmektedir.

Ankete katılan eğitimcilerin yüzde 45.2'si okulunda özel güvenlik ya da kamera sistemi olduğunu, yüzde 54.8'i okulunda özel güvenlik ya da kamera sistemi olmadığını belirtmiştir.

Anketin sonuçlarıyla ilgili açıklama yapan Türk Eğitim-Sen Genel Başkanı İsmail KONCUK şunları söyledi:

“ Okullarda şiddet ne yazık ki Türkiye'nin bir gerçeğidir. Özellikle son yıllarda öğrencilerin birbirlerine, okul idarecilerine, öğretmenlerine ya da diğer insanlara karşı uyguladığı şiddet büyük bir artış göstermiştir. Bu anket çalışmasında eğitimcilerin gözüyle, okullarda öğrencilerin uyguladığı şiddet mercek altına alınmıştır. Ortaya çıkan manzara okullarda şiddet konusunda alınan önlemlerin ne denli yetersiz olduğudur. Okullarda disiplin yönetmelikleri yetersizdir. Çoğu okulda güvenlik önlemi yoktur. Rehberlik hizmetleri ihtiyaca cevap verememektedir. Kalabalık sınıflar, boş geçen dersler şiddeti tetiklemektedir. Medyada yer alan şiddet içerikli görüntüler, haberler, dizi ve filmler öğrenci için olumsuz davranış oluşturmaktadır. Okullarda öğretmenin etkinliğinin son yıllarda azaltılması öğrencinin şiddeti rahatlıkla uygulamasına zemin hazırlamaktadır. Okul çevresinde sıkı gözetim yapılmamakta, okul önlerindeki, köşe başlarındaki seyyar satıcılar tam anlamıyla denetlenmemektedir. İşte tüm bunlar şiddetin uygulama alanı bulmasına yol açmaktadır. Önlemler hızla alınmazsa okullar çete yuvasına dönecek, eğitim kurumları eli silahlı, sopalı çocuklarla dolup, taşacaktır. ”

Mevzuat

YÖNETİCİ ATAMA YÖNETMELİĞİ TALEPLERİMİZİ MEB 'E BİLDİRDİK

Milli Eğitim Bakanlığı Personel Müdürlüğü 17/04/2009 Tarih ve 1080/38228 Sayılı yazılarıyla "Eğitim Kurumları Yöneticileri" konusunda Sendikamızdan görüş, öneri ve yönetmelikte yer alması düşünülen "temel yaklaşımların" bakanlığa gönderilmesini istemiştir. Buna gerekçe olarak, Millî Eğitim Bakanlığı Eğitim Kurumları Yöneticileri Yönetmeliği eki EK-2 Yönetici Değerlendirme Formunun bazı bölümlerinin iptali ve yürütülmesinin durdurulması talebiyle açılan bir idari davada Danıştay İkinci Dairesince verilen 28/01/2009 tarihli ve E.No: 2008/7402 sayılı karar ile sadece "Yöneticilik Hizmetleri" bölümünün birinci satırında yer alan "Müdür Yardımcılığı Görevinde Görevlendirme Olarak veya Vekaleten Yürütülen Her Yıl İçin" karşılığına gelen "0,84", üçüncü satırında yer alan "Müdür Başyardımcılığı Görevinde Görevlendirme Olarak veya Vekaleten Geçen Her Yıl İçin" karşılığına gelen "0,96" ve beşinci satırında yer alan "Müdürlük Görevinde Görevlendirme Olarak veya Vekaleten Geçen Her Yıl İçin" karşılığına gelen "1,08" ibarelerinin yürütülmesinin durdurulmasına karar vermesi gösterilmiştir.

Bakanlık, eğitim- öğretimin aksatılmaması ve eğitim kurumlarının yönetim sürecinde yargı kararlarına bağlı yaşanan bazı olumsuzlukların giderilmesi amacıyla sendikaların da görüş ve önerileri alınarak yeni bir çalışma yapacaklarını açıklamıştır.

Bu çerçevede, bakanlığın çalışmalarına esas olmak üzere sendikamızın görüş, öneri ve yönetmelikte yer alması düşünülen konularıyla ilgili olarak şube ve temsilciliklerimizden görüş istedik. Gelen görüşler ve yönetici atama yönetmelikleri ile ilgili bugüne kadar yargı tarafından verilen hukuk kararlarını da dikkate alarak taleplerimizi Milli Eğitim Bakanlığına ilettik.

Türk Eğitim Sen olarak yönetici atamalarını çok önemsiyoruz. Yöneticilik görevi, Türk Milli Eğitim Sisteminin en önemli yapı taşıdır. Bu anlayış çağdaş okul-kurum yönetiminin gereğidir. Kariyer, liyakat dikkate alınarak yapılacak atamaların eğitimde huzuru ve başarıyı sağlayacağı kuşkusuzdur. Aksi uygulamalar ülkenin var olan. Genç nüfus potan-

siyelinin harcanmasına, eğitim çalışanlarının huzursuzluğuna, kamplara bölünmesine yol açacaktır.

Eğitim kalitesinin sorunları, aslında eğitim yönetimi sorunlarına bağlı olduğu söylenebilir. Milli Eğitim Bakanlığı iyi yönetiliyorsa, eğitimin kalitesi kendiliğinden istenen seviyeye doğru yükselecektir. Milli Eğitim Bakanlığının iyi yönetilmesi demek, okulların iyi yönetilmesi sonuçta eğitim çalışanlarının huzur bulduğu, sağlıklı nesillerin yetiştirilmesi demek olacaktır. Okul ve kurumlarda başarının, toplumda huzurun sağlanması için, Milli Eğitim Bakanlığının, Milli ve bir Devlet politikası anlayışıyla yönetilmesi ile gerçekleşecektir. Bakanlık, okul ve kurum yöneticilerini hükümetlerin memuru anlayışıyla değil, Devletin memuru olarak görmelidir. Bu çalışanlar hükümetlerin emir erleri değildir. Hükümetler, Eğitim yöneticilerini değişen teknolojileri takip eden, bilimsel tutum ve davranış, toplum kalite yönetimi karşısında yeni roller üstlenilmesi gerektiğinin bilincinde olan, insan ve vatan sevgisiyle dolu, şeffaf, tarafsız bir yönetim anlayışını gerçekleştiren birisi olarak görmeli, yönetici yetiştirmeyi bu anlamda görmeli ve atama yönetmelikleri buna göre düzenlemelidir.

Türk Eğitim Sen bugüne kadar vekâleten, geçici görevlendirme yerine asaleten atama yapılmasını savunmuştur. Yönetici atamalarında; Hukukun üstünlüğü, insan hakları temelinde objektif verileri esas alan ve yönetici adaylarını bir takım mahfillere eğilim zorunda bırakmayacak bir atama yönetmeliğinden yana tavrını her zaman ortaya koymuştur. ■

Bakanlığa ilettiğimiz taleplerimizi detaylı olarak www.turkegitimsen.org.tr adresinden temin edebilirsiniz.

Bilim Teknolojisi öğretmenleri olarak ortak isteklerimiz ve hali pür melalimizdir. Bilişim teknolojileri öğretmenleri olarak Milli Eğitim Bakanlığı'nın yıllardır süren plansız ve programsız işleyişinden en çok etkilenen öğretmen grubu olduğumuzu düşünüyoruz.

Milli Eğitim Bakanlığı Bilişim Teknolojileri öğretmenlerini Okullarda Bilişim Teknolojileri Formatör Öğretmeni ve İl ve İlçelerde Eğitici Bilgisayar Formatör Öğretmeni olarak görevlendiriyor yıllardır. Bu uygulamanın ilk başladığı yıllarda (1992-1993) amaç kurulmakta olan Bilgi Teknoloji sınıflarının işleyebilmesini ve okulların bilgi teknolojilerine eğitim amaçlı adaptasyonunu sağlamaktı. Fakat aradan geçen bunca yıla rağmen bakanlığın hala aynı yönergeleri ilgi tutarak ve kullanarak görevlendirme yapmaya devam etmesi son yıllarda sayısı hızla artan Bilişim Teknolojileri Öğretmenlerini her bakımdan mağdur ve huzursuz etmiştir.

İlk mağduriyetler Denge Tazminatı kanunu çıkmasının akabinde yaşanmış ve Eğitici Bilgisayar Formatör Öğretmenlerine denge tazminatı verilmemeye başlanmasıyla ortaya çıkmıştı. Yani Eğitici Bilgisayar Formatör Öğretmenleri(Bundan Böyle yazıda EBİTEFO olarak kullanılacaktır) okullarındaki diğer branş öğretmenlerinden çok daha fazla çalışmalarına (08:00 – 17:00) rağmen onlardan daha az ücret almaya başlamışlardır. Bunun akabinde denge tazminatı kalkmış ve yerine ek ödeme gelmiştir. Fakat EBİTEFO lar bu ek ödemeyi de almamaya mahkum edilmişlerdir. Yani sınav kazandıkları, işlerini iyi bildikleri ve iyi yaptıkları için adete MEB tarafından cezalandırılmışlardır ve aradan geçen bunca süreden sonra hala bu sorunlar hiçbir çözüme kavuşturulamamıştır. Şu an içinde bazı illerde ek ödeme kesilmekte, bazı illerde verilmektedir. Geçen zaman da durumu düzelten iller olduğu gibi hala yoruma açık genelgeler yüzünden keyfi uygulamalar yapılmaktadır. Ayrıca mesai saatleri dışında verilmekte olan kursların ücretini bazı iller keyfi uygulamalar yaparak ödememektedir. Eğitek her projden belirli sayıda öğretmenin bu kurslardan geçirilmesini

şart koşuyor. Bu kursları mesai saatlerinde yapacak olursak kaç tane öğretmen bulabiliriz hadi bulduk diyelim bu seferde kursiyer öğretmenler kendi derslerini aksatmak zorunda kalıyor.

Okullarda görevli Bilgisayar Formatör Öğretmenleri (Bundan böyle yazıda BİTEFO olarak kullanılacaktır) ise 1992 yılından beri okullardaki Bilgi Teknoloji sınıflarını ayakta tutmak ve okulların Bilişim teknolojilerine adaptasyonu konusunda çalışmış ve emek vermiştir fakat sürekli olarak görevlendirmelerle sürdürülen bu işler BİTEFO ları da çok yıpratmıştır. Birçok BİTEFO okullarda bir odası olmadan, idarenin çeşitli işlerini yaparak, diğer öğretmenlerin sürekli olarak siz ne iş yaparsınız ithamlarına maruz kalarak hatta öğrencilerin hocam siz öğretmen misiniz sorularına bile muhatap olarak, okulların Bilişim Teknolojileri ile bütünleşmesi yönünde emek vermişlerdir.

Özetle MEB eğitim kurumlarının bilgi teknolojileri ile bütünleşmesi için azımsanmayacak kaynaklar aktarmış, çok büyük miktarda paralar harcayarak Bilgi Teknoloji sınıfları kurmuş, Çeşitli firmalarla anlaşmalar imzalayarak (Cisco, Intel, Adobe, Microsoft sadece birkaç örnek) bir çok projenin planlamasını yapmış fakat aradan geçen 16 seneye ve bu 16 senede meydana

gelen bu kadar teknolojik gelişmeye rağmen tüm bu yatırımları eğitim sahasında hayata geçirecek olan EBİTEFO, BİTEFO ve BT öğretmenlerinin görevlerini tanımlamaya, kadrolarını vermeye, sorunlarını gidermeye dair hiçbir çalışma yapmayarak tüm bu yatırımların anlamsız kalmasına sebep olmuştur.

Son birkaç ayda ise ilk önce Milli Eğitim Bakanı Sn.Hüseyin Çelik imzalı Personel İşleri Genel Müdürlüğü'nün bir yazısı tüm BİTEFO ları çileden çıkarmıştı; bu yazıda özetle bir velinin çocuğunun dersleri boş geçtiği için şikayet etmesi nedeniyle(16 yıldır BİTEFO ve EBİTEFO ların sıkıntılarını duymazdan gelen bir kurum bir velinin şikayetine ne kadar değer veriyor) BİTEFO olarak görevlendirilen öğretmenlerin asli görevinin derse girmek olduğunu ve BİTEFO'ların önce derslerine girmeleri arta kalan vakitlerde de isterse BİTEFO görevlerini yerine getirmelerini istemiştir. Yani MEB Tüm projeleri ve Eğitim sisteminin bilişim teknolojilerine entegrasyonunu okullarda uygulayacak olan öğretmenleri sınıflarına dönmeye zorlamıştır. Bundan bir süre sonra ise 19 Aralık 2008 tarihinde (<http://www.bitefo61.com/haberler/setup/bitefo2009.rar>) yine Milli Eğitim Bakanı Sn. Hüseyin Çelik imzalı bu kez Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğünden bir yazı gelmiş ve her okulda bir BİTEFO görevlendirilmesi gerektiğini ve okullarda bulunan Bilişim Teknolojileri Öğretmenlerinin zorunlu olarak BİTEFO olarak görevlendirilmesini istemiştir.

(İl milli eğitim müdürlükleri açıklama yazısı:

<http://www.bitefo61.com/haberler/setup/sss.html>)

Yani Bilişim Teknolojileri Öğretmenleri zorunlu görevlendirme ile BİTEFO yapılmaya çalışılmaktadır. Bu şartlar altında Bilişim Teknolojileri Öğretmenleri olarak tüm sivil toplum örgütlerinden, sendikalardan ve değerli medyamızdan aşağıda yazılı isteklerimizi duyurmalı ve 16 yıldır süren Milli Eğitim Bakanlığının bu plansız, tutarsız ve anlamsız işleyişine bir çözüm bulunması için gündem oluşturmalarını talep etmekteyiz. Bizler öğretmeniz. Eğer ki bizi görev alanımız dışında başka bir şekilde görevlendireceklerse bunu bize ve kamuoyuna duyursunlar. Kelime oyunları ve yorumlarla bizleri kandırmaya çalışmasınlar.

1. Günümüzde okullardaki bilişim teknolojisi ihtiyacı ve eğitimin bilişim teknolojilerine entegrasyonunu sağlamak için her okulda bir BİTEFO bulunması gerektiği görülmektedir. Bilişim Teknolojileri Öğretmenlerinin BİTEFO kadrosu açılarak bu kadro ile görevlendirilmeleri gerekmektedir. Bilişim Teknolojileri öğretmenleri zorla bu görevi alacak diye dayatılmamalıdır. Devlet Memurları Geçici Süreli Görevlendirme Yönetmeliğinin II. bölümünde yer alan "Geçici Süreli Olarak Görevlendirilecek Personele İlişkin Şartlar"ı belirten 4. Maddesinin "Bu görevde çalışmayı kabul et-

mesi" nin, Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü'nün B.08.0.ETG.0.21.01.04.00-209.0/22168 sayılı ve 18-12 2008 tarihli yazısının 7. maddesindeki belirtildiği gibi isteğe bağlı görevlendirmeler yapılmalıdır.

2. Okullarımızda görevli Rehber Öğretmenler gibi BİTEFO'larda bir odaya ve uygun çalışma ortamına sahip olmalıdır.

3. BİTEFO'ların görev tanımları kadro verilmesiyle birlikte doğru ve açık bir şekilde yapılarak BİTEFO'ların idarelerin keyfi uygulamaları altında ezilmeleri engellenmelidir.

4. İstekli sözleşmeli öğretmenlere de BİTEFO olma hakkı verilmelidir. Hiçbir sözleşmeli öğretmenin kadrolu öğretmenden farkı olmadığını biliyoruz, böyle bir ayrım neden yapılıyor anlamış değiliz. Ayrıca Bilişim teknolojisi branşı dışında diğer branş öğretmenleri de BİTEFO olarak görev yapabiliyorlar fakat görev tanımı eksikliğinden ve görevlendirme olacak mı olmayacak mı belirsizliğinden dolayı asli branş görevlerini mi yoksa BİTEFO'luğumu tercih edecekleri noktasında sıkıntıya girmektedirler.

5. BİTEFO'larda Rehber öğretmenler ve diğer tüm öğretmenler gibi yarı yıl ve yaz tatili hakkına sahip olmalıdır.(Son gelen yazıya göre görevlendirmeler bir yıl olacağı için TÜM BİLİŞİM TEKNOLOJİLERİ ÖĞRETMENLERİ YARI YIL VE YAZ TATİLLERİNDE ZORUNLU OLARAK ÇALIŞMAYA MAHKUM EDİLMEKTEDİR OKULLARDA ÖĞRENCİ VE EĞİTİM OLMADIĞI HALDE). Bizim diğer öğretmenlerden farkımız nedir ki gün ve yıl boyu okulda durmamız gerekiyor. Eğer okulunda kalması gereken BİTEFO varsa bu isteğe bağlı yapılmalıdır, ki zaten yaz aylarında öğrencisiz bir okulda BİTEFO'nun yapacağı yoğun bir işi yoktur. Bu durum isteğe bağlı olmalıdır.

6. BİTEFO'larda Rehber öğretmenler gibi hem sabahçı gruba, hem de öğlenci gruba rehberlik edecek şekilde 09:00 – 15:00 saatleri arasında mesai yapmalıdır. 08.00-17.00 arası çalışma saatleri, çalışma ortamımız olan BT sınıfının gürültüsü ve radyasyon bizi aşırı yormaktadır. Bunların yanında öğrencilerimizin BT sınıfında maksimum seviyede faydalanması için tenefüslerde ve öğle arasında da BT sınıfını öğrencilerin kullanıma açmak bizim için ayrı bir yük olmaktadır.

7. Saatlerce Bilgisayar laboratuvarında radyasyona maruz kalarak sağlığımız da tehlikeye girmektedir. Birçok okulda 20 bilgisayarlık BT sınıfı ve ekipmanları bulunuyor. Bununla ilgili önlem alınmasını istiyoruz.

8. Bizlerden BT sınıflarını halkın kullanımına açmamız istenmekte ve açmaya zorlanılmaktadır. Fakat okula gelen halkı öğrenciler gibi kontrol etmek hem zor hem de bizim görevimiz değil. Resmen bizi internet kafecilik yapmaya zorluyorlar. Halk eğitim merkez-

leri bünyesinde kurulan KİEM (kamu internet erişim merkezleri)'ler etkin kullanılırsa okullarda bu uygulamaya gerek kalmayacaktır. Öğrencilerle beraber sivil halkında Bt sınıfını kullanmasının uygun olmadığını hepimiz anlayabiliriz.

9. Bilişim Teknolojileri dersi 4. ve 5. sınıflarda haftada 2 saat, 6-7-8.sınıflarda haftada 1 saat seçmeli olarak gösterilmektedir. Fakat ders notla değerlendirilmemektedir. Karnelerde bilişim teknolojisi dersine ait not yoktur. Davranış notları bile veremiyoruz. BT dersinin de notla değerlendirilmesi gereklidir. Üniversite de bölümü olup ta seçmeli olan tek branş bizim branşımızdır. Bilişim çağındayız teknoloji çağındayız diyoruz ama uygulama da bunu göremiyor, yapılan yatırımların heba olmasına da üzülüyoruz. Siz kendi öğrenciliğinizi düşünün, aldığınız bir ders notla değerlendirilmiyor olsa derse bakış açınız nasıl olurdu ve öğretmenin pozisyonunu düşünün. Not veremeyen bir öğretmen.

10. Dyned gibi BT sınıfının kullanılacağı projelerden dolayı okullarda seçmeli BT dersi gelecek yıldan itibaren artık idareciler tarafından seçilmemeyi düşünlmektedir. Çünkü notla da değerlendirilmeyen bir ders gereksiz görülmektedir. Bakanlığımızın bu ders olmadan diğer bilgisayar destekli eğitim faaliyetlerinden tam verim alınamayacağını ve alınmadığını anlaması gerekir. Bilgisayar kullanmayı bilmeyen, pratik kazanamayan öğrenci bu tip projelerde zaten başarılı olamamaktadır.

11. MEB internete erişim projesi ile lise dengi okulların %100 ü, ilköğretimlerin ise %94 ü olmak üzere 12 milyon öğrenci ve 621.000 bilgisayarın internete bağlanması sağlanmış şeklinde bakanlığın her yerde yaptığı reklamı vardır. Fakat gelin birde bizlere sorun bu bağlantıyı. Bize öyle bir okul gösteriniz ki MEB internet erişim bağlantısını verimli kullanıyor olsun. Dy-

ned, Thinkquest, Meb Vitamin vb gibi projeler geliştirilmekte ve bu projelerin hepsi internet ortamında kullanılmaktadır. Buna rağmen biz bu uygulamaları zar zor çalıştırıyoruz bazı okullar hiç çalıştıramıyorlar. MEB internetinde bulunan filtrelemenin de etkisiyle bağlantı hızımız aşırı derece yavaştır. Herhangi bir sayfayı (dikkat edin uygulamayı değil) açmak için defalarca denememiz gerekiyor. Birçok okulun kendine ait özel internet hattı vardır. Maddi imkanı olan okulla bu yolu seçerken maddi imkanı olmayan bir çok okulda ise bağlantıyı kullanamıyor. Bu konuda Bakanlığımızın Telekom'la da anlaşarak teknik alt yapıyı güçlendirilmesi ve okullara sağlanan bağlantı hızının artırılması gereklidir. Bu şekilde filtreli olarak 1 Mbit'lik bağlantı ile okuldaki 20 bilgisayarın internete bağlanması imkansızdır. Bilgisayar konusunda az da olsa teknik bilgisi olan birinin böyle bir bağlantının çıkaracağı zorluğu anlaması zor değildir.

12. BİTEFO'lar ve BT öğretmenleri bilgisayar ve elektronik tamircisi konumuna koyulmamalı, gerekirse her ilçeye açılacak teknisyen kadrosuna verilecek bilgisayar teknisyeni bilgisayar ve elektronik sorunları ile ilgilenmelidir. Görev tanımımızda bulunmamasına rağmen okuldaki bilgisayar ve elektronik cihazların tamir ve bakımı ile de ilgilenmek zorunda kalıyoruz. Hem okulların maddi imkansızlıkları hem de zamandan tasarruf için her BT öğretmeni ve BİTEFO bu gibi fedakarlıklara yapmaktadır. Gerektiğinde görevimiz olmadığı halde, mecbur kalarak tornavida matkap çekiç bilumum aletler kullanıp işlerin aksamadan yürütmesine yardımcı olduğumuz halde, yapılan fedakarlık takdir edileceği yerde, sanki asli görevimizmiş gibi idarecilerimizin bizden teknikerlik işleri beklemesi BİTEFO'lar için yapılmasını istediğimiz görev tanımını ve kadro ile engellenecektir.

Bakanlığın gönderdiği her yazıyı il milli eğitim müdürlükleri kafasına göre yorumlamaktadırlar. <http://haszumreler.com/formatorluklistesi.rar> adresinden illere göre yapılan formatörlük görevlendirmelerini ve tüm illerde yapılan uygulamalardan örnekleri görebilir ve ne kadar dağınık bir düzen olduğunu anlayabilirsiniz.

Bu senenin sonuna yaklaştık fakat gelecek sene için yapılması gereken düzenleme için yukarıda sıralamış olduğumuz sorunlarımızı ve çözüm önerilerimizin dikkate alınmasını rica ediyoruz. Unutulmamalıdır ki biz Bilişim Teknolojileri öğretmeni olarak atandık ve kararnemizde öğretmen yazıyor. Eğitim adına tüm görev ve projeleri zaten yapıyoruz ve yapacağız fakat özlük haklarımıza dokunulmamasını istiyoruz. Zoraki tamirci sıfatını kabullenmek istemiyoruz.

Saygılarımızla ■

Aylardır sendika olarak Milli Eğitim Bakanlığı ve Milli Eğitim Eski Bakanının bizzat gerçekleştirdiği usulsüz atamaların iptal edilmesi ve bu usulsüz atamalar sebebi ile mağdur edilen eğitim çalışanlarının haklarını alabilmeleri adına elimizden gelen bütün gayreti gösteriyor ve sesimizi yükselterek herkesin yaşadığı haksızlıkları görmesini istiyoruz.

Milli Eğitim Bakanlığı, Cumhuriyet tarihimizin en kötü yönetim örneklerinden birini göstererek maalesef tarihe geçmiştir. Onlarca insan gerek Okul-Kurum Müdürü, Müdür Yardımcısı, şube müdürü atamalarında duyuru, yargıdan dönmeyecek Yönetmelik ve mevcut Yönetmelik doğrultusunda atama beklerken Bakanlık ve bizzat Eski Bakan, istediği kişiyi istediği yere atamaya devam etmiştir. Devletin baki, devleti yönetenlerin ise geçici olduğunu sayın eski Bakan görmüştür. Bugün görev başında olanlar da aklından hiç çıkarmamalıdır. Aksi takdirde eğitim-öğretim olumsuz etkilenecektir. Bunun da sorumlusu başta Milli Eğitim Bakanı olmak üzere bu ülkenin yönetimine talip olan siyasi irade olacaktır.

Milli Eğitim Eski Bakanı giderayak; Okul-Kurum Müdürü, Müdür Yardımcısı, şube müdürü atamaları, açıktan ve kurumlar arası atamalarda onlarca kişiyi dilediği şekilde yerleştirmiş ve hiçbir surette kariyer, liyakat ve hak ilkelerini gözetmemiştir. 657 sayılı Yasanın 76. maddesinin arkasına sığınarak ve bu maddeyi dilediği gibi yorumlayarak hukuk devleti olma gereklerini hiç saymıştır. Gerçekleştirilen atamalar hukuk dışıdır ve eğitim çalışanlarının tamamına, eğitime saygısızlıktır. Okullarda öğretmenler arasına bilerek ve kasten ikilikler sokularak eğitim-öğretim siyallaştırılmıştır. Anayasa, yasalar yok sayılmıştır. Resmen hukuk çiğnenmiştir.

Devletin baki, devleti yönetenlerin ise geçici olduğunu sayın eski Bakan görmüştür. Bugün görev başında olanlar da aklından hiç çıkarmamalıdır. Aksi takdirde eğitim-öğretim olumsuz etkilenecektir. Bunun da sorumlusu başta Milli Eğitim Bakanı olmak üzere bu ülkenin yönetimine talip olan siyasi irade olacaktır.

Usulsüz yapılan atamaların peşini bırakmayacağız. Eğitim çalışanlarından feryatlar yükselmeye başlamıştır. Çok sayıda eğitim çalışanı sendikamıza bizzat gelerek, telefonla arayarak haksızlığa karşı tepki göstermemizi istemişlerdir. Eğitim çalışanları "Bu bana, okulumda görev yapanlara velhasıl tüm eğitim çalışanlarına saygısızlıktır." "Haksızlıklara karşı tek tepki gösteren yer olarak, Türk Eğitim Sen'i arıyoruz. Ne olursunuz, yapılan haksız atamaların peşini bırakmayın, okullarda büyük huzursuzluklar yaşanmaya başladı, bu ülkeyi yönetenler bunları görmüyor mu, savcılar, sivil toplum örgütleri, siyasi partiler, sendika-

**Otur
Evladım
Sıfır**

lar nerede? Eğitim çalışanları kamplara bölünmek isteniyor. Lütfen... Lütfen sizlerden bu konuda girişimlerinizi bekliyoruz" diyen yüzlerce çalışandan telefonlar aldık. Telefon eden eğitim çalışanları sendikalarını da söylerken, sendikamız mensupları, sendikasız olanlar ve başka sendika üyesi olanlar tarafından sendikamız aranmıştır. Türk Eğitim Sen olarak, eğitim yöneticiliğinde kayırmacılığa karşıyız, kişilerin görüşlerine göre değerlendirilmesine karşıyız. Yönetici atamada ölçü; liyakattir, kariyerdir. Siyasi birliktelik değildir. Bakanlığa ve Sayın Bakan Nimet ÇUBUKÇU'ya da yapmaları gerekenler hususunda çağrılarımızı yineliyoruz: "Yapılan usulsüz atamaları durdurun! Yapılanları iptal edin!" Milli Eğitim Bakanlığı'nın "Bakan Onaylı" 76. Maddeye dayandırarak yaptığı atamalar, eğitim çalışanlarının tamamına yapılan bir hakarettir. Eğitim çalışanları bu atamalara karşı sessiz kalmamalı, hukuksuzluğa geçit vermeyecek davranışı göstermelidir.

Yapılan atamaların iptal edilmesi halinde, bundan sonra kimse keyfi atama yapamayacaktır. Kariyer ve liyakate göre atama yapıldığında okul ve kurumlarda huzur olacak, çalışanlar birbirine farklı bakmayacak, kutuplaşma, kamplaşma olmayacak, eğitimde başarı konuşulacaktır. Biliyoruz ki eğitim çalışanlarının istediği de budur. İşte şimdi bunun zamanı. Yapılan atamalara "DUR" diyelim. 76. Madde denilerek bakan oluruyla nereye atama yapılırsa bu yerlere dilek-

çe ile başvuruda bulunalım. "Ben de bu okula, kuruma atanmak istiyorum" diyelim. Şartı tutan, puanına güvenen eğitim çalışanları, bu görevi yerine getirecektir. Dilekçeniz idare tarafından kabul görmediğinde hak aramayı yargıda sürdürerek, atamayı yapanlara cevap verelim.

Bu cesareti gösterecek binlerce eğitim çalışanı olduğunu biliyoruz. Türk Eğitim Sen olarak, dilekçe ile başvuruda bulunanlara her türlü hukuksal destek sağlanacaktır. Keyfiliğe son verelim. Görev hepimizin. Türk Öğretmenleri hukuk dışı anlayışa geçit vermeyecektir.

76.madde ile yapılan tüm atamaları kınıyor, bu atamaların yapılmasına sebep olan herkese "bu ayıp size yeter" diyorum. ■

"Bakanlığa ve Sayın Bakan Nimet ÇUBUKÇU'ya da yapmaları gerekenler hususunda çağrılarımızı yineliyoruz:

"Yapılan usulsüz atamaları durdurun! Yapılanları iptal edin!"

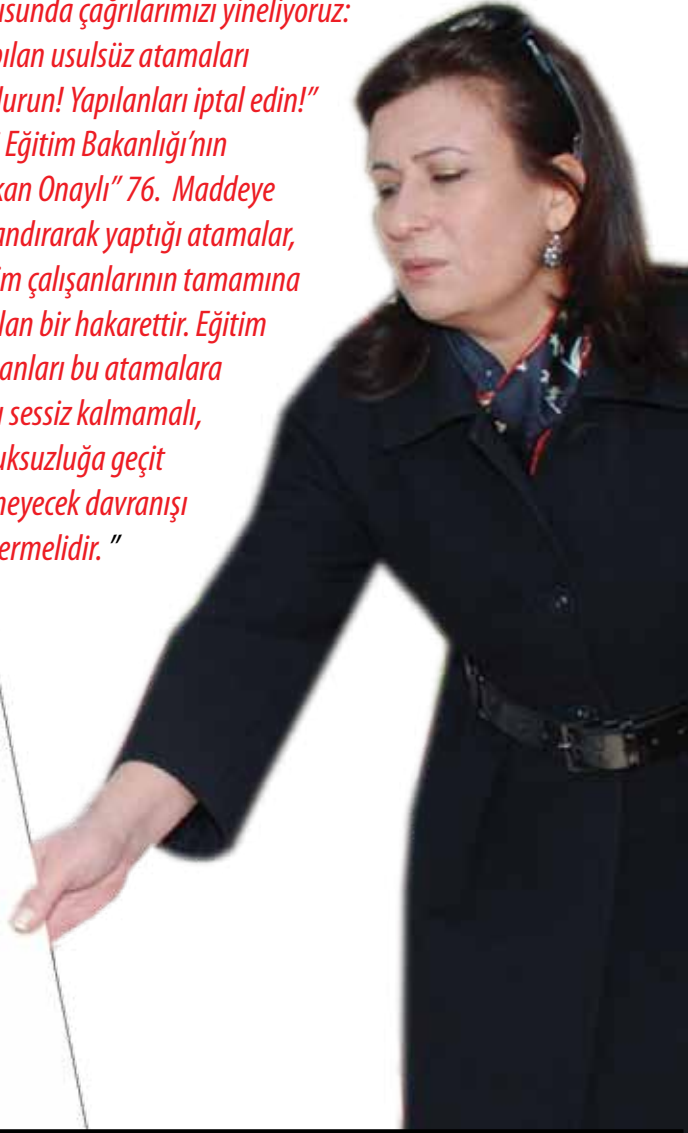
Milli Eğitim Bakanlığı'nın

"Bakan Onaylı" 76. Maddeye dayandırarak yaptığı atamalar, eğitim çalışanlarının tamamına

yapılan bir hakarettir. Eğitim çalışanları bu atamalara

karşı sessiz kalmamalı, hukuksuzluğa geçit

vermeyecek davranışı göstermelidir. "

Eğitim iş kolunda en fazla üyeye sahip olan yetkili sendika Türk Eğitim Sen olarak, 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Kanunu'nun 22 inci Maddesi gereği yılda iki kez bir araya gelen KİK toplantısının 2009 Yılı'nın ilk toplantısını gerçekleştirdik.

Sendikamız, Türk Eğitim Sen tarafından, eğitim çalışanlarının talepleri Milli Eğitim Bakanlığı KİK üyelerine verildi. Müsteşar Yardımcısı, Genel Müdürler ve Türk Eğitim Sen temsilcilerinden oluşan Kurum İdari Kurulu üyeleri gündemde bulunan konuları değerlendirdi. Anlaşma noktaları belirlendikten sonra önümüzdeki günlerde yeniden bir araya gelinecek. Kurum İdari Kurullarında MEB bünyesinde bulunan tüm çalışanların, çalışma hayatından doğan sıkıntıları dile getirilmekte, çözüm yolları teklif edilmektedir. Bu taleplerimiz MEB tarafından da kabul edilirse KİK kararı olarak yayınlanmaktadır.

Türk Eğitim Sen yetkili ve sorumlu sendikacılık anlayışı gereği, tüm eğitim çalışanlarının çalışma hayatından kaynaklanan sorunlarını çözmek için var gücüyle mücadelesini sürdürmektedir. Tüm eğitim çalışanlarımızın ekonomik ve sosyal sıkıntılarını biliyoruz. Tüm şubelerimizden konuyla ilgili gelen raporlar dikkate alınarak, KİK toplantısına taşınmıştır. Önceden yapılan KİK toplantılarında kabul edilmeyen maddeleri tekrar bu toplantımızda da gündeme taşıyarak, her konunun önemli olduğunu ortaya koyduk.

TÜRK EĞİTİM-SEN İLE MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI ARASINDA YAPILACAK NİSAN 2009 AYI KURUM İDARİ KURULUNDA GÖRÜŞÜLMESİ İSTENEN KONULAR

1- 2008 VE GEÇMİŞ YILLARDA İMZA ALTINA ALINMASINA RAĞMEN UYGULANMAYAN KONULARIN GÖRÜŞÜLMESİ

2- SENDİKAL VE DEMOKRATİK HAKLAR
3- MALİ VE SOSYAL HAKLAR

- a) Mali Haklar
- b) Sosyal Haklar

4- ÇALIŞMA ŞARTLARI

- a) Eğitim ve öğretimin sorunları
- b) Eğitim çalışanlarının genel sorunları
- c) 4/B'li sözleşmeli öğretmenler ile 4/C'li çalışanların sorunları

1- 2008 VE GEÇMİŞ YILLARDA İMZA ALTINA ALINMASINA RAĞMEN UYGULANMAYAN KONULARIN GÖRÜŞÜLMESİ

- Kurum İdari kurullarında görüşülüp mutabakata varılan, ancak uygulanmayan konuların görüşülmesi

2- SENDİKAL VE DEMOKRATİK HAKLAR

- Kamu görevlilerinin toplu sözleşme, grev ve siyasete katılma hakkı İLO standartlarına ve yargı kararlarına göre düzenlenmelidir.

- Sicil raporlarının mevcut formatının değiştirilerek, kurumlara özgü ve çok daha az sorulu, somut bilgi ve belgelere dayandırılabilir duruma getirilmeli ve her yıl kişilere verilmesi sağlanmalıdır.

- Memurun basın-yayın kuruluşlarına görüş ve düşüncelerini açıklayabilmesi sağlanmalıdır.

- Soruşturmaya dayalı görev yeri değişikliklerinin, soruşturma sonuçlanmadan yapılması engellenmelidir.

- Personel mevzuatıyla ilgili konularda alınan olumlu mahkeme kararlarının tekrar dava açılmasına gerek kalmadan diğer personel için de emsal teşkil etmesini sağlayacak mevzuat düzenlemesi yapılmalıdır.

- 4688 sayılı Kanun'un 19/B maddesi gereğince hizmet koluna giren kurum ve kuruluşlarda memuru ilgilendiren bütün komisyonlarda yetkili sendika temsilcisi bulunmalıdır.

**2577 sayılı İdari Yargılama Usul Kanunu'nun 28. Maddesine;
"Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare ve vergi mahkemeleri kararlarına göre işlem tesis etmeyen veya eylemde bulunmayanlar hakkında 1 yıldan az olmamak üzere hapis cezası verilir. Ve meydana gelen maddi zararlar ödettirilir" ibaresi eklenmelidir.**

- Yetkili sendika üyelerine işçilerde olduğu gibi yılda iki defa birer asgari ücret kadar "sendika ikramiyesi" ödenmelidir. Üye olmayanların ise yetkili sendikaya dayanışma aidatı ödeyerek bu haktan yararlanmaları sağlanmalıdır.

- 2577 sayılı İdari Yargılama Usul Kanunu'nun 28. Maddesine; "Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare ve vergi mahkemeleri kararlarına göre işlem tesis etmeyen veya eylemde bulunmayanlar hakkında 1 yıldan az olmamak üzere hapis cezası verilir. Ve meydana gelen maddi zararlar ödettilir" ibaresi eklenmelidir.

- 4688 sayılı Kanun'un 18.maddesi gereği aylıksız izinli olan Sendika yönetim kurulu üyelerinden idareci olanların, Yönetici Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliği gerekçe gösterilerek idarecilik görevleri üzerinden alınmaktadır. Yönetmelik maddesi Kanunun ilgili maddesine göre yeniden düzenlenmelidir.

**4688 Sayılı Yasanın
3/a maddesinde yapılan
değişiklikler doğrultusunda, aday
memurların ve 4/C çalışanlarının
sendikalara üye olması sağlanmalıdır.**

- 4688 Sayılı Yasanın 3/a maddesinde yapılan değişiklikler doğrultusunda, aday memurların ve 4/C çalışanlarının sendikalara üye olması sağlanmalıdır.

- Bilgi Edinme Kanununun amacı, "Demokratik ve şeffaf yönetimin gereği olan eşitlik, tarafsızlık ve açıklık ilkelerine uygun olarak, kişilerin bilgi edinme hakkını kullanmasına ilişkin esas ve usulleri düzenlemek" olarak belirtilmektedir. Sendika Şubelerimizin Bilgi Edinme Kanunu doğrultusunda her türlü bilgiye sahip olmaları için İl ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüklerince gerekli kolaylığın gösterilmesi doğrultusunda düzenleme yapılmalıdır.

- Şube olan sendikaların İlçe sendika temsilcileri ve yönetim kurulu üyeleri haftada 1 (bir) gün izinli sayılmaları sağlanmalıdır.

- Sendika çalışmalarımızın sağlıklı yürütülmesi için üye bilgilerine ihtiyaç duyulmaktadır. Eğitim çalışanlarının il içi ve il dışı atamalarının sendikalara bildirilmesi ve İlsis'e erişim bilgilerinin sendikalara açılması sağlanmalıdır.

- İllerde de KİK benzeri kurulların oluşturularak yetkili sendikalarla birlikte, yerele ait sorunların veya çalışmaların tespit edilebileceği ve çözüm bulunabileceği toplantılar yapılmalıdır.

- Sendika görevlilerince üyelere ulaştırılması için il ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne teslim edilen sendika evraklarının, okul-kurum evrak gözlerine dağıtımı yapılarak, evrakların görevlilerce işyerlerine ulaştırılması sağlanmalıdır.

3- MALİ VE SOSYAL HAKLAR

a) Mali Haklar

- Gelir vergisi dilimleri yükseltilmeli, vergi oranları düşürülmelidir.

- 24 Kasım Öğretmenler Gününde her türlü ödemeler dikkate alınarak bütün eğitim çalışanlarına bir maaş tutarında ikramiye verilmelidir.

- Her yıl eğitim-öğretim yılı başında ödenen "Eğitim-Öğretime Hazırlık Ödeneği"; brüt bir maaş tutarında ve hizmet sınıfı ayrımı yapılmadan, Yardımcı hizmetli ve Tüm Genel İdare Hizmetleri personelinin tamamına ödenmelidir. Bununla ilgili verilen kanun teklifinin bir an önce yasalaşması için gerekli çalışma yapılmalıdır.

- 16.12.2006 gün ve 26378 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan ve 2006/11350 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan, Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen ve Yöneticilerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Esaslarda bugüne kadar yapılan uygulamalar ve 5473 sayılı Kanun'la getirilen yeni düzenlemeler sonucu ortaya çıkan yanlış ve eksik konuların dikkate alınacağı yeni bir düzenleme yapılmalıdır.

- Yönetici ve Öğretmenlerin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin karar gereği eğitim çalışanlarının önceden bilinmeyen ve istenmeyen sebeplerle; hasta olmaları, mazeret izni almaları, ÖSS ve SBS sınavlarına girecek öğrencilere sınav öncesi verilen idari izinlerde, mevsim şartları ve dini bayramlardan dolayı eğitime ara verilmesi hallerinde küçümsemeyecek oranlarda maddi kayıplar yaşanmaktadır. Milli Eğitim Bakanlığı Yönetici ve Öğretmenlerin Ders ve Ek Ders Saatlerine ilişkin 10.05.2008 tarihinde yapılan 16 ncı madde değişikliği ile öğretmenler mağdur edilmişlerdir. Bu karar yeniden gözden geçirilmeli, Bunlardan önce yürürlükte olan 16/12/2006 tarih ve 11350 sayılı bakanlar kurulu kararı ile 2007/19 sayılı genelgeden önce yapılan uygulamada olduğu gibi öğretmenlerin mazeret izni olduğu günlerde maaş karşılığı derse girme şartı aranmaksızın, maaş ve ücret karşılığı şeklinde ikiye ayrılarak haftanın günlerine dağıtımı yapılmak suretiyle, izinli olduğu günde sadece ek ders ücretinin kesileceği şekilde düzenleme yapılmalıdır.

- Yönetmeliğin 16.maddesinin ders görevini yapmış sayılacağı halleri düzenleyen (a) bendinin 1.paragrafında "yurt içi görevlendirmelerde görevini yapmış sayılır" ibaresinden dolayı, yurt dışı görevlendirmeleri görevini yapmış sayılacağı haller kapsamı dışında bırakılmıştır. Dolayısıyla AB programları kapsamında yapılmış olan projelerde yurt dışına giden öğretmen ve idarecilerimiz mağdur olmaktadır. Görevini yapmış sayılacağı haller kapsamına "yurt dışı" ilave edilmelidir.

- İkinci kademe öğretmenleriyle sınıf ve diğer meslek dersi öğretmenlerin maaş karşılığı girmek zorunda oldukları ders saatleri 15 saat olarak eşitlenmelidir.

- Beden eğitimi öğretmenleri için yaptıkları her bayram çalışması için ek ücret ödenmelidir.

- İl içi, il dışı ve yurt dışında açılan sergi, müsamereler, tiyatro, dinleti, bilgi kültür yarışması gibi etkinlikler için ders ücreti ödenmesiyle ilgili çalışma yapılmalıdır.

- Müzik öğretmenlerine hazırlamış oldukları her program için ilave ücret ödenmelidir.

- Branş öğretmenlerine verilen rehberlik ek ders ücretleri sınıf öğretmenlerine de verilmelidir.

- Rehberlik ve kulüp çalışmalarından dolayı ödenen ücretler tekrar haftada 3 saat olarak ödenmelidir.

- Yüksek Lisans yapan öğretmenlere % 25, doktora yapan öğretmenlere % 40'lık artı olarak verilen ek ders ücreti kayıpları iade edilmelidir.

- Okullarda yapılan etkinliklerde görev alan, başta Türkçe ve Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenleri olmak üzere diğer öğretmenlere, ders yükünün dışındaki bu faaliyetler sebebiyle Ders Dışı Hazırlık ve Planlama adı altında ücret ödenmelidir.

- Branş öğretmenlerine kendi branşı dışında derse girdiklerinde, maaş karşılığı ders saatini doldurup doldurmadığına bakılmaksızın ek ders ücreti ödenmelidir.

Çalışma şartlarına bağlı olarak nöbetçi öğretmenlere, taşıma merkezli okullardaki öğretmenlere, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenlere, teneffüs yapmayan okul öncesi öğretmenlerine ilave ek ders ücreti ödenmelidir.

- Çalışma şartlarına bağlı olarak nöbetçi öğretmenlere, taşıma merkezli okullardaki öğretmenlere, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenlere, teneffüs yapmayan okul öncesi öğretmenlerine ilave ek ders ücreti ödenmelidir.

- MEB Öğretmen ve Yöneticilerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Kararın 12.maddesinin 2.fıkrasında değişiklik yapılarak sınav komisyonu üyeliği ve sınav gözcülüğü görevleri sınırlandırılması kaldırılmalıdır.

- Ortalama yükseltme ve sorumluluk sınavlarında yabancı dil derslerinin sözlü sınav ücretleri ödenmelidir.

- Ortaöğretim Kurumları rehber öğretmenlerinin ek ders ücretleri: Milli Eğitim Bakanlığı Yönetici ve öğretmenlerin ders ve ek derslerle ilgili 2006/11350 sayılı bakanlar kurulu kararı ile değiştirilmesinden sonra rehber öğretmenlerin ek ders ücretleri Derslerin başladığı günden derslerin kesildiği güne kadar geçen

sürelerde ödenmeye başlanmıştır. İlköğretim ve orta öğretim okullarında görev yapan rehber öğretmenlerin ücret ödemesi ile ilgili tereddütlerin giderilmesi amacı ile personel genel müdürlüğünün 28.06.2007 tarih ve 41388 sayılı yazıları ile meslekle ilgili çalışmalara katılan rehber öğretmenlere 15 saat ücret ödemesinden yararlandırılması ile ilgili açıklamaya göre ilköğretimde görev yapan rehber öğretmenlere ücret ödemesi yapılmaya başlanmıştır. Fakat Orta öğretim okullarında görev yapan rehber öğretmenlerin mesleki çalışma semineri yapmaması nedeni ile ortalama yükseltme ve sorumluluk sınav dönemlerinde, tercih dönemlerinde görev almalarına rağmen ücret ödemesi yapılmamaktadır. Bununla ilgili karışıklığın ortadan kaldırılması için yargı kararları doğrultusunda gerekli düzenleme yapılmalıdır.

- Nöbetçi öğretmenler, kendi derslerinin dışında boş olduğu vakitte bir başka öğretmenin dersini doldurduğu zaman ek ders ücreti alamamaktadır. Nöbetçi öğretmen herhangi bir nedenle boş geçen derse girdiğinde ücret alabilmesi konusunda düzenleme yapılmalıdır.

Öğretmenlere nöbet tuttukları günler için en az 2 saat ek ders ücreti ödenmelidir.

- Öğretmenlere nöbet tuttukları günler için en az 2 saat ek ders ücreti ödenmelidir.

- Sınıf öğretmenleri ve teknik öğretmenlere yaptığı rehberlik/sosyal etkinliklere karşılık öğrenci kişilik hizmetleri olarak artı 2 saat daha ek ders ödenmelidir.

- Mesai saatleri dışında ve hafta sonlarında yapılan seminer, hizmet içi eğitim kursları ve toplantıları isteğe bağlı olmalı, zorunluluk halinde katılan öğretmen, idareci ve diğer personele ek ders ücreti ödenmeli ve mücavir alan dışından gelenlere harcırah ödenmelidir.

- 30 öğrenciyi aşan sınıfların öğretmenlerine ek ders ücreti artırılarak ödenmelidir.

- Sosyal faaliyetler ve sınıf öğretmenliği aynı öğretmene verildiğinde ayrı ayrı ücret ödenmelidir.

- Olimpiyatlara öğrenci hazırlayan öğretmenlere ek ücret ödenmelidir.

- Ders dışı çalışmalarda birden fazla etkinlik yapanların yaptığı bütün çalışmalardan ücret almaları sağlanmalıdır.

- Veli toplantılarında görevli olan öğretmen ve yöneticilere günlük 6 saat ek ders ücreti verilmeli, diğer personele fazla çalışma ücreti ödenmelidir.

- Eğitim öğretime hazırlık ödeneği altında eğitim çalışanlarına bir dizüstü bilgisayar ücretsiz verilmeli-

dir. Bu sayede sınıflarda bilgisayarlı etkin görsel eğitime geçilebilecektir. Günlük plan vs gibi evraklardan kurtulacak öğretmen bütün iş ve işlemlerini bilgisayar üzerinden yapmış olacaktır.

Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatlarında çalışan tüm memur ve hizmetlilere, Bağ-Kur'da olduğu gibi yılda en az iki ikramiye, Bağ-Kur ve Maliye Bakanlığı'nda olduğu gibi fazla çalışma ücreti verilmelidir.

- Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatlarında çalışan tüm memur ve hizmetlilere, Bağ-Kur'da olduğu gibi yılda en az iki ikramiye, Bağ-Kur ve Maliye Bakanlığı'nda olduğu gibi fazla çalışma ücreti verilmelidir.

- Hizmetlerin yapılmasında, artırılan performansın her aşamasında çalışanların katkısı inkâr edilemez bir gerçek olup, performans ödeneğinden bütün çalışan personelin yararlandırılması (ilgili fakülte veya yükseköğretim vb.) sağlanmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı'nda çalışan Bağımlı Daire Başkanları ile Şube Müdürleri arasındaki maaş farkı azaltılmalıdır.

- Kadrolu öğretmenler ile sözleşmeli öğretmenler arasında ders ücreti farkı giderilmelidir. (Kadrolu öğretmenler ders saati başına 6.32 TL ödenirken, ücretli ve sözleşmeli öğretmenlere ise 5.43 TL ödenmektedir.)

- Eğitim-Öğretim Kurumlarında çalışan sağlık personelinin mali durumları iyileştirilmelidir.

- Daktilograf veya memur iken şef olanlarla, VHKİ iken şef olanlar arasındaki yan ödeme farkı kaldırılmalıdır.

- Memur maaşını oluşturan bütün kalemler ile ek ödemeler, döner sermaye ve diğer ödemeler emekli keseneğine dâhil edilmelidir.

- Harcırahlar, amacına uygun olarak görevli personelin günlük ihtiyaçlarını karşılayacak seviyeye çıkarılmalı ve tüm yer değişikliğinde - ilk atama dâhil- yolluk ödemesi yapılmalıdır.

- İlçe ve köylerde görev yapan ve zaman zaman sınav evrakı alma, toplantıya katılma ve benzeri sebeplerle il ve ilçeye çağrılan yönetici, öğretmen, memur ve diğer çalışanlara yolluk ödenmelidir.

- Yatılı İlköğretim Bölge Okullarında görev yapan yönetici ve şoförlere, gece ve gündüz rahatsızlanan öğrencilerin hastalanmaları halinde hastane ve sağlık ocaklarına götürdüklerinde veya görev mahalleri dışına çıktıklarında yolluk ücreti tahakkuk ettirilmelidir.

- Ek gösterge uygulaması 8.dereceden başlamalı, 1.derecenin ek gösterge rakamı 2.200 ve aşağısında olan hizmet sınıflarının 1.derece ek gösterge rakamının 3.000'e yükseltilerek hiyerarşik düzene göre yeniden belirlenmelidir. Yardımcı hizmetler sınıfında bulunan personelin de ek göstergeden faydalanması sağlanmalı, aynı eğitim düzeyinde olup aynı işi yapan kamu görevlileri arasındaki ek gösterge farklılığı giderilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 178. maddesinde değişiklik yapılarak, Milli Eğitim Bakanlığı çalışanlarından şoför, memur, hizmetli, teknisyen, VHKİ, gece bekçisi ve aşçılara fazla çalışma ücreti ödenmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 176. maddesindeki gösterge yükseltilerek ek ders ücretleri günün şartlarına uygun hale getirilmelidir.

- Öğretmenler girdikleri ders saati sayısına göre 5473 sayılı Kanun'la değiştirilen 657 sayılı Kanun'un 176.maddesi gereği tüm öğretmenlere 1/10 oranında verilen Ders Dışı Hazırlık ve Planlama ücretleri okulun, branşın özelliklerine, temin güçlüğü kriterlerine göre yeniden düzenlenmeli ve hak kaybına uğrayan öğretmenlere kaybettikleri haklar iade edilmelidir.

657 sayılı Kanun'un 64.maddesi yeniden düzenlenmeli ve kalkınmada öncelikli illerde çalışan personelin tamamına 2 yılda 1 kademe ilerlemesi verilmelidir.

- 657 sayılı Kanun'un 64.maddesi yeniden düzenlenmeli ve kalkınmada öncelikli illerde çalışan personelin tamamına 2 yılda 1 kademe ilerlemesi verilmelidir.

- Öğretmenlerin mahrumiyet bölgelerinde görev yapmalarını teşvik etmek amacıyla buralarda çalıştıkları dönemler için farklı tazminat ödenmelidir.

- Maaşla ödüllendirme ve diğer ödüllendirmelerde çıplak maaş tutarı yerine ele geçen maaş miktarı ödenmelidir. Ödüllendirmelerde kıstaslar getirilerek kayırmacılığa son verilmelidir.

- Eğitim çalışanlarının maaşları AB standartlarına çıkartılmalıdır.

- **Eğitim çalışanlarının e-okul kapsamında her geçen gün yapmakta oldukları iş ve işlemler artmaktadır. Bu yüzden eğitim çalışanları için internet ADSL ücretleri özel bir tarifeyle bağlanmalıdır.**

- Hafta sonu ve mesai saatleri dışında sınav hazırlığı, kitap dağıtımı ve benzeri nedenlerle görev yapan personele ücret ödenmelidir.

- Eğitimle ilgili buluş yapan, eser ortaya koyan ve üreten eğitim çalışanları, teşvik amacıyla ekonomik olarak desteklenmelidir.

- Tercih dönemlerinde ya da merkezi sınav haftalarında, okulları açık tutulan yönetici, öğretmen ve diğer personele ücret ödenmelidir.

- Okul yöneticilerine ek ders görev ücreti yerine, görev tazminatı adı altında kendi okulunda en fazla ders ücreti alabilecek öğretmen kadar tazminat verilmelidir. Ayrıca maaş karşılığı girmesi gereken saatler tamamen kaldırılmalıdır.

- Örgün ve yaygın eğitim kurumlarındaki, müdürler arasında ek ders ücret adaletsizliği ortadan kaldırılmalıdır.

- Aynı okul ve kurum bünyesi içinde yöneticiler arasında ek ders ücret adaletsizliği ortadan kaldırılmalıdır.

- İkili eğitim yapan okullardaki yöneticiler ve diğer çalışanların mesaiye başlama ve bitiş saatleri devlet memurlarının uyması gereken mesai saatinin üzerinde olduğundan, bununla ilgili ek ders saatlerinde düzenlemeler yapılmalıdır.

- Hafta sonu veya mesai saatleri dışında yapılan faaliyetlerde, yönetim görevini yerine getirmek üzere görevlendirilen idarecilere ödenecek olan 2 saatlik ek ders ücreti ve görevlendirilecek yönetici sayısı öğrenci sayısına göre artırılmalıdır.

- İdarecilere egzersiz faaliyetlerinde bulunabilme hakları tekrar verilmelidir.

- Bünyesinde ana sınıfı bulunan ilköğretim okullarının idarecilerine ödenen ek ders ücretleri, anaokulu idarecilerine ödenen seviyeye çıkarılmalıdır.

- Ortaöğretim Genel Müdürlüğüne bağlı her tür Lise (Yatılı ve Pansiyonlu Okullar hariç) müdür, müdür başyardımcısı ve müdür yardımcılarının yönetim karşılığı haftalık ek ders ücreti saatleri en yüksek ek ders ücretinde, ilköğretim okullarında da en yüksek seviyede eşitlenmelidir.

Son yapılan ek ders düzenlemesinden Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatında görev yapan şefler ve uzmanları yararlanamamışlardır. Bunların da ek ders saatleri arttırılmalıdır.

- Ortaöğretim Kurumlarında görev yapan yöneticilere; "Ortalama Yükseltme ve Sorumluluk Sınavları"nda sınav görevleri karşılığı sınav ücreti verilmelidir.

Hükümetin kamudaki maaş adaletsizliğini gidermek için çıkardığı ek ödeme düzenlemesinden; şube

müdürleri, uzmanlar, il milli eğitim müdür yardımcıları, ilçe milli eğitim müdürleri, ilköğretim müfettişleri ve şefler yararlanamamışlardır. Bu çalışanlar da ek ödemelerden yararlandırılmalıdır.

Hizmetli kadrosunda olup da, valilik onayı ile memur veya veri hazırlama ve kontrol işletmeni olarak görevlendirilen hizmetliler, bu kadroların yararlandıkları yan ödeme ve göstergelerinden yararlandırılmalıdır.

- Son yapılan ek ders düzenlemesinden Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatında görev yapan şefler ve uzmanları yararlanamamışlardır. Bunların da ek ders saatleri arttırılmalıdır.

- Milli eğitim müdürlerinin ve şube müdürlerinin "Özel Hizmet Tazminatları" arttırılmalıdır.

- Bakanlık Merkez ve Taşra Teşkilatında görev yapan, ek ders ücreti alamayan diğer çalışanlara da ek ders ücreti veya yerine geçecek tazminat verilmesi için çalışma yapılmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatlarında görev yapan şoför kadrosundaki memurlar da çalışma saatleri olarak idareye uymaktadırlar. Yani hafta içi 08.00-21.00 hafta sonu 09.00-21.00 çalışma saatleri olduğu halde izin dışında ek bir mesai ücreti ödenmemektedir. Bu çalışanlara ek mesai ücreti ödenmelidir.

- Milli Eğitim Bakanlığınca yapılan sınavlarda görevlendirilen hizmetlilere her oturum için ücret verilmelidir.

- Nöbet tuttuğu halde ücret alamayan personele de nöbet ücreti verilmelidir. Gece nöbeti tutanlara izin verme yerine diğer kurumlarda olduğu gibi fazla mesai ücreti ödenmelidir.

- Tatil günlerinde ve bayram günlerinde yaptırılan zorunlu çalışma karşılığında fazla mesai ücreti bir kat fazla ödenmelidir.

- Hizmetli kadrosunda olup da, valilik onayı ile memur veya veri hazırlama ve kontrol işletmeni olarak görevlendirilen hizmetliler, bu kadroların yararlandıkları yan ödeme ve göstergelerinden yararlandırılmamıştır.

- Seyyar görev tazminatını hak eden personelin (tekniker, teknisyen, mühendis, şoför vb.) ödemeleri zamanında yapılmalıdır.

- Yatılı ve pansiyonlu okullar ile özel eğitim okullarında görev yapan hizmetlilere ek ücret ödenmelidir.

- Döner sermayeli kurumlarda çalışan hizmetli ve memurların da döner sermayeden adil biçimde pay almaları sağlanmalıdır.

- Fiilen bilgisayar kullanan personele de VHKİ'lerine verilen tazminatlar verilmelidir.

- Yaygın eğitim kurumlarında uygulanan kulüp çalışmalarına ek ders ücreti verilmelidir.

- Halk Eğitim Merkezi ve ASO Müdürlüklerinde gece geç saatlere kadar ve hafta sonlarında görev yaptırılan memur ve hizmetlilere ek ücret ödenmelidir.

- Ticaret Liselerindeki bilgisayar ve muhasebe şeflerine Ders Dışı Hazırlık ve Planlama Ücreti verilmelidir.

- Teknoloji tasarım öğretmeni olarak atanan teknik öğretmenlere de teknik hizmet tazminatı ödenmelidir.

- Meslek Liseleri ve mesleki eğitim merkezlerindeki öğretmen ve idarecilerin ek ders saatleri arasındaki fark kaldırılmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı yönetici ve öğretmenlerinin ders ve ek ders saatlerine ilişkin kararın 21.maddesine göre geçici görevlendirmelerde 18 saat ücret ödenmesi öngörülmektedir. Bu uygulama kız ve erkek teknik okul ve kurumlarında görev yapan meslek dersi öğretmenleri açısından büyük bir mağduriyete yol açmıştır. Geçici görevlendirmelerde eskiden olduğu gibi emsali öğretmenler esas alınmalıdır.

- Meslek Lisesi statüsündeki tüm okullarda meslek dersi öğretmenlerine ek olarak verilen eğitim ve öğretim tazminatının branşlar için eşit ve üst oranda ödenmesi sağlanmalıdır.

- 3308 sayılı Kanun'un gelirlerinden teknik öğretmenlere ödenen ek ücret artırılmalıdır.

- Ek Ders Kararının 15.maddesi 3.fıkrasında belirtilen "Okul ve kurumun bulunduğu il veya ilçe merkezinde yeterli sayıda işletme bulunmaması halinde ilgili mevzuatına göre meslek eğitimi ve stajlarını kendi okullarında yapan öğrencilerin eğitiminde görevlendirilen yönetici ve öğretmenlerin ek ders görevleri de bu maddenin birinci ve ikinci fıkraları kapsamında belirlenir." denilmektedir. Yani yazın ve yarıyıl tatillerinde haftada 40 saat ders işleyen bir öğretmene 16 saat ücret ödenmektedir. Bu haksızlığın giderilmesi için, öğrencilerin toplam staj süresi olan 40 saat ücret olacak şekilde düzenlenmelidir.

- Bölüm ve atölye şeflerinin ücretleri düzenlenirken "Planlama ve bakım onarım görevi" ücretinin, Ek Ders Ücretleri Esaslarının 6/4 birinci fıkrasının (c) bendinde belirtilen atölye ve laboratuvar öğretmenlerine verilebileceği belirtilmektedir. Bu düzenlemede Ticaret Meslek Liseleri, Sağlık Meslek Liseleri, Otelcilik ve Turizm Meslek Liseleri ve İletişim Meslek Liselerinde görev yapan bölüm ve atölye şefleri bulunmamak-

tadır. Bunlarda kapsama alınmalı, ayrıca kararda ve kararın ekinde yer alan çizelgede, ticaret-turizm ve sağlık idaresine bağlı okulların ek ders durumu belirtilmelidir.

- Endüstri meslek liselerinde çalışan atölye teknisyenlerine yardımcı öğretim görevlisi olarak ödenen ek ders ücretinden yararlanmaları konusu bir esasa bağlanmalıdır.

- Teknik öğretmenlere ödenen Teknik Hizmet Tazminatı, kanunda belirtildiği gibi % 40'a çıkartılmalıdır.

- Mesleki ve teknik eğitim kurumlarında görevli teknisyenlerin maaşlarındaki yetersizlik giderilmeli ve özel hizmet tazminat oranları yükseltilmelidir.

- Teknik öğretmenlerin koordinatörlük görevlendirme kriterleri belirlenmeli, muallâk ifadeler yerine genel tespitler yapılmalıdır.

- Bilgisayar öğretmenleri ve alan daralması sebebiyle ilköğretim okullarında görevlendirilen tekstil ve benzeri branşlardaki teknik öğretmenler, Meslek Liselerindeki emsalleri gibi özlük haklarından faydalandırılmalıdır.

- 5473 sayılı Kanun'la 439 sayılı Kanun'da değişiklik yapılarak "atölye ve meslek dersleri" ifadesi kaldırılmış, yerine "ders" ifadesi yazılmıştır. Kanunun eski şekline getirilmesi ve öğretmenlerin maaş karşılığı sadece branşlarında derse girmeleri sağlanmalıdır.

b) Sosyal Haklar

- 5,8 milyon çalışan hala KEY ödemelerini alamamıştır. İkinci ödemelerin 28 Haziran 2009'dan sonra yapılacağı açıklanmıştır. Hükümet'in ödeme takvimini şimdiden belirlemesi ve gecikmeden dolayı meydana gelen hak kaybının nemasıyla birlikte hak sahiplerine geciktirilmeden ödenmesi için gerekli tedbirlerin alınması sağlanmalıdır.

- Tüm eğitim çalışanlarının otobüs, tren, metro ve benzeri hizmetlerden indirimli olarak yararlanması sağlanmalıdır.

Tüm eğitim çalışanlarının otobüs, tren, metro ve benzeri hizmetlerden indirimli olarak yararlanması sağlanmalıdır.

- Bakanlık merkez çalışanlarına verilen toplu taşıma kartlarından, büyük şehirlerdeki tüm eğitim çalışanları da yararlandırılmalıdır.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 123. maddesine göre verilen aylıkla ödüllendirmelerin,

devlet memurunun eline geçen (ödül aldığı aydaki zam ve tazminatlar dâhil net tutar) üzerinden ödeme yapılması için düzenleme yapılmalıdır.

- Çocuğu yüksek öğrenim gören eğitim çalışanlarına "Eğitim Yardımı" yapılmalıdır.

- Bakanlık merkez teşkilatında çalışanlardan vefat edenlerin (hangi kadrolarda çalışırsa çalışsın) cenazeleri ile ilgili bilgilerin, merkez teşkilatı birimlerine Öğretmene hizmet ve Sosyal İşler Dairesi Başkanlığınca ayırım yapılmadan duyuruları yapılmalıdır.

- Diş, gözlük, ortez, protez ve çeşitli cihaz bedellerinin tamamı ücretlerinin devlet tarafından karşılanmalı ve özellikle diş tedavilerinde ve protezlerde özel sağlık kuruluşlarından faydalanma imkânı sağlanmalıdır.

- Özel sağlık kuruluşlarının eğitim çalışanlarının muayene ve tedavisinde fark alınmaması doğrultusunda düzenleme yapılmalıdır.

- Özürlülerin sağlık cüzdanlarının renkleri değiştirilerek sağlık kuruluşlarında öncelik tanınmalıdır.

- Otelcilik ve Turizm Meslek Liselerindeki uygulama otellerinin tüm imkânlarından eğitim çalışanları indirimli faydalanmalıdır.

- Dinlenme kampları ve diğer sosyal tesislerden bütün eğitim çalışanları eşit şekilde yararlanmalıdır.

- Eğitim çalışanlarının, eskiden olduğu gibi müze ve diğer tarihi yerlere ücretsiz olarak girebilmeleri sağlanmalıdır.

- Tüm kamu hizmet araçları KASKO kapsamına alınmalıdır.

- Lojman tahsis edilen ve edilmeyen eğitim çalışanları arasındaki eşitsizlik giderilmeli, lojman tahsis edilmeyenlere 100 m2 lojmanda oturan kamu görevlilerinden alınan kira bedeli kadar kira yardımı yapılmalıdır.

- Öğretmenevi bandrol uygulaması kaldırılmalıdır. Öğretmenevlerine doğal üyelik statüsünün geri kazandırılarak aidat ödenmeden üye haklarından yararlandırılması sağlanmalıdır.

- İlçelerde öğretmenevi, misafirhane gibi sosyal tesisler açılmalıdır.

Milli Eğitim Bakanlığı ve TOKİ arasında yapılacak protokol çerçevesinde, eğitim çalışanlarının yararlanacağı KONUT PROJELERİ hayata geçirilmeli, bu sayede ev sahibi olamayan eğitim çalışanlarının uygun şekilde ev sahibi olmaları sağlanmalıdır.

- Eğitim çalışanları için daha fazla dinlenme ve tatil tesisleri yapılmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı ve TOKİ arasında yapılacak protokol çerçevesinde, eğitim çalışanlarının yararlanacağı KONUT PROJELERİ hayata geçirilmeli, bu sayede ev sahibi olamayan eğitim çalışanlarının uygun şekilde ev sahibi olmaları sağlanmalıdır.

- İzin Yönergesi taslağı hakkında görüşümüz 09.02.2009 tarihinde bakanlığa gönderilmiştir. İzin Yönergesi, görüşlerimiz dikkate alınarak bir an önce uygulamaya konulmalıdır.

- Doğum sonrası ücretli izin 32 haftaya çıkarılmalıdır.

- İnsan sağlığını tehdit eden atölye, kalorifer daireleri gibi bölümlerde çalışan personele, zehirlenmelere karşı ayran, yoğurt vb. gıda yardımı yapılmalıdır.

- Yiyecek Yardımı Yönetmeliği yeniden düzenlenerek, eğitim çalışanlarının da yemeklerden ücretsiz yararlanmaları sağlanmalı, 50 kişiden az personelin çalıştığı işyerlerinde yemek ücreti karşılanmalıdır.

- Ödenmekte olan sosyal yardım (aile yardımı, çocuk parası, doğum yardımı, ölüm yardımı) gösterge rakamları yükseltilerek ödenmelidir. Çocuk yardımı çocuk sayısı sınırlaması olmadan ödenmelidir.

- Yıllık izinler işgünü esasına göre düzenlenmeli ve günlük idari izinler yıllık izinden düşülmemelidir.

- Yurtdışına görevlendirilen öğretmenlerin yaz tatilleri Türkiye'deki öğretmenler gibi olmalı ve ders kesimi ile ders yılı başlama tarihleri arasında izinli sayılmalıdır. Ayrıca, uçak geliş-gidiş biletleri devlet tarafından karşılanmalı ve ücretleri artırılmalıdır.

- Devlet memurlarının özel eğitime muhtaç çocuklarının, devletçe karşılanan aylık 8 saatlik ders sayısı 12 saate çıkarılmalı ve devlet tarafından karşılanmaya devam edilmelidir.

- Engelli öğretmen ve personele; kurum lojmanlarından kontenjan ayrılmalı ve kendi aralarında sıra tahsisli olarak yararlandırılmalıdır.

- Kamu kuruluşlarında görev yapan engelli personelin güzergâhı uygun olan mevcut kamu servis araçlarından ücretsiz yararlanmaları için düzenleme yapılmalıdır.

- Eğitim çalışanlarına bir defaya mahsus evlenme yardımı verilmelidir.

- Sözleşmeli personel de sosyal yardımlardan faydalanmalıdır.

- Atamalarda şehit ailelerine öncelik verilmelidir.

- Terör olaylarında hayatını kaybeden eğitim çalışanlarının durumları da, şehit ve gazi olan asker ve polislerimiz gibi değerlendirilmelidir.

Terör olaylarında hayatını kaybeden eğitim çalışanlarının durumları da, şehit ve gazi olan asker ve polislerimiz gibi değerlendirilmelidir.

- 5450 sayılı Kanun'la Milli Eğitim Bakanlığı'na devredilen okullardaki meslek dersleri öğretmenleri normal liselere veya ilköğretim Okullarına verilerek meslek dersleri öğretmeni olma avantajlarının ortadan kaldırılmasından dolayı doğan hak kaybı önlenmelidir.

- Milli eğitim müdürleri ile yardımcılara ve şube müdürlerine de kariyer basamakları sınavlarına girme hakkı verilmelidir.

- Üniversite ve Yurt-Kur çalışanları ile KKTC'nde görev yapan öğretmenler öğretemenlerinden yararlandırılmalıdır.

- Örgün ve yaygın mesleki ve teknik eğitim kurumlarındaki kadrolu usta öğreticilerin, öğretmenlik mesleğine ilişkin temel bilgi ve becerilerle donatılmaları amacıyla hizmet içi eğitim almaları sağlanmalıdır.

- Şehit ve gazi çocukları için özel okul ve dershanelerde %5 oranında ücretsiz kontenjan ayrılmalıdır.

- Hizmetlilere oda tahsisi yapılmalıdır

- Profesyonel sendikacıların sevk kâğıdı olmadan tedavi olabilmelerine imkân sağlanmalıdır.

- Eğitim çalışanları izin kâğıdı olmadan da başka illerde sağlık muayenesi olabilmelidir. Sağlık giderleri de muayene ve tedavi olunan il milli eğitim müdürlüğü tarafından karşılanmalıdır.

- Banka promosyonlarının % 100'ünün çalışanlara verilmesi gerçekleşmelidir. Tek banka bulunan ilçelerde çalışan MEB personelinin de promosyon almaları sağlanmalıdır.

- Bakanlık merkez binasında ve taşrada görev yapan tüm eğitim çalışanlarının çocukları için kreş ve gündüz bakımevleri açılmalıdır.

- Mevcudu 500 öğrenciyi aşan okullara, devlet tarafından güvenlik ve sağlık görevlisi verilmelidir.

- Ders kitapları; her yıl dağıtılmak yerine, ciltlenmiş ve baskı kalitesi artırılmış ve 5 yıl süreli kullanılmak üzere okullara verilmeli, öğretim yılı sonunda toplanarak israf önlenmelidir.

- Eğitim çalışanlarının görev yaptığı yerlerde ikâmet etme şartı kaldırılmalıdır.

- 6245 sayılı Harcırah Kanunu'nun 10.maddesinin 1.fıkrası değiştirilerek her türlü atamalarda yolluk ödenmelidir.

- Okulöncesi eğitimi öğretmenlerine teneffüs hakkı verilmeli ya da ders saatinin süreleri düşürülmelidir.

Bu okullarda görev yapan bayan öğretmenlere süt izni kullanmaları sağlanmalıdır.

- Atölye ve meslek dersleri öğretmenleri ve öğrencileri iş kazalarına karşı sigorta yaptırılmalıdır.

- Üç günü geçmeyen mazeret izinlerinin işyeri amirlerince verilmesi sağlanarak bürokratik işlemlerin azaltılması yoluna gidilmelidir.

- Engelli eğitim çalışanları ve öğrenciler için işyerlerinin fiziki yapıları uyumlu hale getirilmelidir.

- Yaz ve güz dönemi mesleki eğitim çalışmaları ile hizmet içi eğitimler, eğitim-öğretimin kalitesinin ve öğretmen verimliliğinin artırılmasına yönelik olarak yeniden düzenlenmelidir.

- Okulların yapacağı etkinliklerde, şehir içi ulaşımları belediyelerce ücretsiz olarak sağlanmalıdır.

- Parasız Yatılılık ve Bursluluk Sınavı öğretmen çocuklarına tanınan kontenjanın Bakanlıkta merkez ve taşra kuruluşlarında çalışan tüm eğitim çalışanları da dâhil edilmelidir. -Parasız Yatılılık ve Bursluluk Sınavı Sınava başvurabilmek için belirlenen miktar ailenin yıllık gelirinin fert başına düşen tutarı 2007 yılında 5100 YTL, 2008 yılında 5400 YTL iken 2009 yılında 4353 TL olarak belirlenmiştir. Bu miktarın bu yıl düşürülmesinden dolayı kontenjan ayrılan öğretmen çocukları için bir anlam ifade etmemiştir. Yani öğretmen çocukları bu sınavlara başvuru yapamamıştır. Rakamların yükseltilerek mağduriyetin giderilmesi gerekir.

- Hastaya refakat eden eğitim çalışanları izinli sayılmalıdır.

- Burs alan öğrencilerin sağlık karneleri iptal edilmelidir.

- Özel eğitim kurumlarında çalışanlara yıpranma payı verilmesi gerekmektedir. (3 yıla 1, 4 yıla 1 gibi)

- Kurumlarda usta öğretici olarak görev yapanların tam gün mesai yerine öğretmenlerde olduğu gibi eğitim-öğretim faaliyetinin sona ermesiyle mesailerinin bitmesi sağlanmalıdır.

4- ÇALIŞMA ŞARTLARI

a) Eğitim ve öğretimin sorunları

- Milli Eğitim müfredat programları, öğretmenlerin ve yetkili sendikaların da görüşleri alınarak milli ve manevi değerler ışığında yeniden düzenlenmelidir.

- İlköğretim okullarında okul adına ödenek çıkarılmalı, liselere gönderilen ödenekler de ihtiyacı karşılayacak şekilde zamanında gönderilmelidir.

- Döner sermaye işletmelerinde yapılan üretimin okul dışında ihale usulü ile yürütülmesi, döner sermaye-öğrenci ilişkisini bitirmiştir. Bu uygulamanın tekrar eskisi gibi yapılması, öğrencilerin döner sermaye çalışmalarına katılıp tecrübe sahibi olmalarını sağlarken; teknik öğretmenlerin de döner sermaye ücreti alabilmesini sağlayacaktır. Bu şekilde meslek

liselerinin daha verimli çalışması ve ekonomiye katkı sağlaması hedeflenmelidir.

- Kadro ihtiyacı duyulan okul ve kurumlara yeteri kadar kadro verilmeli ve personel ihtiyacı giderilmelidir. Dışarıdan hizmet satın alma yoluyla oluşturulan taşeronlaşmanın önüne geçilmelidir.

- Bazı illerimizde Teknik ve Endüstri Meslek Liselerinde ikili öğretim yapılmaktadır. Bunun her yönden zorlukları vardır, bu okullarımızda normal eğitim yapılması için tedbirler alınmalıdır.

- Sağlık Meslek Liseleri mesleki ve teknik eğitim içerisine alınarak ilgili genel müdürlüğe bağlanmalıdır.

Öğrencilerin sosyal aktivitelerinin artırılması, enerjilerini yararlı yönde kullanmaları ve yaşanan şiddet olaylarının önlenmesi kapsamında Beden Eğitimi dersleri, ilköğretimde artırılmalı ve Orta Öğretimde her seviyede zorunlu hale getirilmelidir.

- Bütçeden eğitime ayrılan pay gelişmiş ülkeler seviyesine çıkarılmalıdır.

- Kayıt ve diğer dönemlerde velilerden para alınmamalı, ihtiyaçlar devlet tarafından karşılanmalıdır.

- İlköğretim okullarında okulun kullanımı açısından yaş kategorilerinin dikkate alınarak eğitim-öğretim yeniden planlanmalıdır.

- İlköğretim kurumları yönetmeliğinin değiştirilmesinden dolayı "e-okul Sistemi"nin iki yıldır uygulanmasından kaynaklanan bazı sorunlar devam etmektedir. Öğretmen ve idarecilerin daha rahat çalışabilmeleri için sorunlar giderilmelidir.

- Mesleğinde ilerleme kaydeden, yeni bir cihaz geliştiren veya buluş yapan eğitim çalışanları teşvik edilmelidir.

- Okullarda şiddet olaylarına karşı güvenlik kadrosu tahsis edilmelidir.

- Okullardaki şiddet ve tacizin önlenmesi, eğitim-öğretim ve ülke geleceği açısından son derece önemlidir. Bu sebeple;

1- Disiplin Yönetmeliği uzmanların görüşü de alınarak yeniden düzenlenmeli, ilköğretim okullarına da benzeri bir yönetmelik çıkarılmalıdır.

2- Okul, öğretmen ve veli işbirliği sağlam kriterlere bağlanmalıdır.

3- Yazılı ve görsel medyanın desteği sağlanmalıdır.

4- Ölçme ve değerlendirmede, iyi vatandaş olmanın öğretmenlerin not değerlendirilmesinde dikkat

edilmesi gereken bir husus olduğu, sınıf geçme sistemi içerisinde belirtilmelidir.

5- Emniyet güçlerinden en verimli şekilde istifade edilmelidir. Gerekirse okullarda özel güvenlik kadroları tahsis edilmelidir.

6- Okul ve öğretmenin öğrenci üzerindeki etkinliği artırılmalıdır.

7- Öğrencilere okuma alışkanlığı kazandıracak yöntemler tespit edilmeli ve okumaya teşvik edici tedbirler alınmalıdır.

8- Derslerin boş geçmesi önlenmelidir.

9- Okullardaki idareci sayıları artırılmalıdır.

10- Okul binalarının tip projeleri öğrencilerin her türlü sosyal ve sportif etkinliği yapacak şekilde düzenlenmelidir.

- Öğrencilerin sosyal aktivitelerinin artırılması, enerjilerini yararlı yönde kullanmaları ve yaşanan şiddet olaylarının önlenmesi kapsamında Beden Eğitimi dersleri, ilköğretimde artırılmalı ve Orta Öğretimde her seviyede zorunlu hale getirilmelidir.

- Okullarımızda şiddet ve kötü alışkanlıkların önüne geçilmesi için kültürel, sportif etkinliklere ağırlık verilmesi gerekir. Bu anlamda okullarda yapılan egzersiz çalışmalarının oranı artırılmalıdır.

- Öğretmen verimliliği artırılmalıdır. Bu sebeple;

1- Derslik başına düşen öğrenci sayıları ideal ölçülerde olmalıdır.

2- Sınıf geçmede öğretmen etkinliği artırılmalıdır.

3- Öğretmenin sosyal statü kaybı telafi edilmelidir.

4- Öğretmenlerin periyodik olarak hizmet içi kursundan geçirilmeleri sağlanmalıdır.

5- Öğretmen Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliği öğretmenin huzur ve çalışma şevkini artıracak şekilde yeniden düzenlenmelidir.

- İlköğretimde birleştirilmiş sınıf uygulaması kaldırılmalıdır.

Okullarımızda şiddet ve kötü alışkanlıkların önüne geçilmesi için kültürel, sportif etkinliklere ağırlık verilmesi gerekir. Bu anlamda okullarda yapılan egzersiz çalışmalarının oranı artırılmalıdır.

- Üstün zekâlı çocuklar için okul sayıları arttırılmaktadır.

- Anayasaya aykırı olarak yabancı dilde eğitim yapan okullardaki (yüksek okullar dâhil) bu uygulamadan vazgeçilmelidir.

- Müfredat değişikliği ile birlikte öğrencilerin sos-

yal becerilerini geliştirecek, onların düşünce ufuklarını açacak, bedensel gelişmelerini sağlayacak beden eğitimi, müzik, resim gibi derslerin ders saatleri artırılmalıdır.

- Anaokullarında sınıf başına düşen öğrenci sayısı 25'ten 20'ye çekilmeli, ikinci şube açıldığında şubeler için 15 sayısı aranmalıdır.

b) Eğitim çalışanlarının genel sorunları

- İmsiz ve imzasız dilekçeler ve şikâyetler işleme konulmamalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı Eğitim Kurumları Yöneticilerinin Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliği'ne "4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun 18. maddesi gereğince aylıksız izinli olarak sendika merkez ve şube yönetim kurulu üyeliği yapanların, bu görevde geçirmiş oldukları süreleri, dördüncü kademe yöneticiliğinde geçmiş sayılır." hükmü eklenmelidir.

- Bireysel olarak verilen olumlu Danıştay kararları, tüm eğitim çalışanlarını kapsayacak şekilde düzenleme yapılmalıdır.

- Öğretmenlere, sürücü kurslarında ve etüt eğitim merkezlerinde derse girme hakkı sağlanmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı, Öğretmen Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliği hakkında görüşlerimizi istemiştir. Sendikamızın görüşleri 26.01.2009 tarihinde gönderilmiştir. Önerilerimizin dikkate alınarak bir an önce yeni yönetmeliğin uygulamaya konulması gerekir.

Atama ve yer değiştirmelerde, her iki eşin branşında norm kadro açığı olma şartı kaldırılmalı ve aile bütünlüğü göz önüne alınmalı, sağlık, öğrenim durumları dikkate alınmalı, eskiden olduğu gibi, tüm atama ve yer değiştirme işlemlerinde hizmet süresi hesaplamasında 30 Eylül tarihi esas alınmalı ve il emrine atamalar gerçekleştirilmelidir.

- Atama ve yer değiştirmelerde, her iki eşin branşında norm kadro açığı olma şartı kaldırılmalı ve aile bütünlüğü göz önüne alınmalı, sağlık, öğrenim durumları dikkate alınmalı, eskiden olduğu gibi, tüm atama ve yer değiştirme işlemlerinde hizmet süresi hesaplamasında 30 Eylül tarihi esas alınmalı ve il emrine atamalar gerçekleştirilmelidir.

- Alanları dışında başka bir branşta görev yapmak zorunda kalan öğretmenler durumlarından memnun değildirler. İl dışına başvuru hakkı verilerek, öğretmenlerin alan değiştirmelerine imkân verilmelidir.

- Aday öğretmenlerin özür grubu nakillerinde staj-

yerliğin kalkmış olması şartı kaldırılmalı, aile bütünlüğüne saygı duyulmalıdır.

- Yüksek Lisans yapmak, tayin ve atamalarda, süre sınırı olmaksızın özür grubu olarak değerlendirilmelidir.

- Müdür ve müdür yardımcılara idareci olarak iller arası tayin isteyebilme hakkı sağlanmalıdır. Yönetici iken il dışına öğretmen olarak atanmaların, yönetici başvurularında süre kısıtlamasına gidilmeden başvuruları alınacak düzenleme yapılmalıdır.

- Fakültelerin farklı bölümlerinden mezun olup, sınıf öğretmeni olarak ataması yapılanlara istekleri dikkate alınarak geçmek istedikleri branş doğrultusunda atamalarının yapılması sağlanmalıdır (Eğitim Bilimleri Ana bilim Dalı Eğitim Programları ve Öğretimi Bölümünden mezun olanlara 1999 yılında Milli Eğitim Bakanlığı tarafından hizmet içi eğitim seminerine alınarak alan değişikliği yapılmıştır.)

- Zorunlu hizmete tabi olma tarihi olarak belirlenen 01.06.2000 tarihi değiştirilerek 01.01.2009 tarihi temel alınmalıdır.

- Hizmet içi eğitim seminerlerine katılımlarda adalete sağlanmalı, puan getirilmeli, müracaat edenler ve puanları şeffaf bir şekilde elektronik ortamda ilan edilmelidir.

- Kurumlar arası geçiş yoluyla eğitim öğretim sınıfına atanmaların eski kurumlarında zorunlu hizmet bölgesi içerisinde geçirdikleri süreler Milli Eğitim Bakanlığınca zorunlu hizmetten sayılmalıdır.

- Ders dışı hazırlık ve nöbet görevi norm kadro hesaplanmasında değerlendirilmelidir.

- Eş durumu ve diğer mazeretlerinden dolayı atama isteyenlerin atamaları takvime bağlı olmaksızın her zaman yapılabilir.

- İl dışı ve il içi atanmış öğretmenlerin atandıkları okullar ve puanları bakanlığın internet sayfasında yayınlanmalıdır.

- Asker öğretmenlikte geçen süreler zorunlu hizmetten sayılmalıdır.

- Sonradan D ve E sınıfı kapsamına alınan ilçelerde zorunlu hizmet bölgesine alınmadan önceki hizmetler zorunlu hizmetten sayıldığı halde puana sayılmamaktadır. Puan hesaplamasında göz önünde bulundurulmalıdır.

- Öğretmenler arasında göreve başlama derecelerindeki farklar kaldırılarak 4 yıllık fakülte mezunu tüm öğretmenler 8/1 'den göreve başlatılmalıdır.

- Yaz ve güz dönemlerinde yapılan seminerler tatil adreslerinde tamamlanabilmelidir. - 2005/73 sayılı genelgeye göre Fen Lisesi ve Anadolu türü okullara atanıp, yargı kararı sonucu kararnameyle iptal edilen öğretmenlerin çalıştıkları sürelerin bu okullarda görev yapmış olarak dikkate alınmalıdır.

- Milli eğitim müdürlerinin ve şube müdürlerinin atama ve yer değiştirmeleri ile ilgili bir mevzuatları olmadığı için, bu kadrolara atamalar "MEB Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği"ne göre yapılmaktadır. Milli eğitim müdürlerinin ve şube müdürlerinin atamalarının ve yer değiştirmelerinin nasıl yapılacağına ilişkin kriterlerin yer alacağı bir mevzuat düzenlemesi, sendikaların da görüşü alınarak yapılmalıdır.

- 2002 yılından bu tarafa Yönetici atama Yönetmeliğinin yargı tarafından iptal edilmesi sonucunda, okul ve kurumlarımız da yönetici boşluğu geçici olarak görevlendirilen binlerce yöneticiyle yürütülmektedir. Eğitimde kalite ve verimliliği sağlamak, çalışanların moral ve motivasyonlarını artırmak, huzurunu temin için, Duyuru yapılmadan, DMK'nun 76.Maddesi gerekçe gösterilerek, Okul-Kurum Müdürü, müdür yardımcısı, şube müdürü atamaları DERHAL iptal edilmelidir. Danıştay'ın Ek-2 yürütmeyi durdurma kararı doğrultusunda gerekli düzenlemeler yapılarak atamalar yapılmalıdır.

- Ödül belgelerinin verilmesi objektif kriterlere bağlanmalıdır.

- Okul ve kurumlarda geçici/vekâleten görevlendirmelerde ve kurucu müdürlüklerde duyuru yapılmalı, hizmet puanı, kariyer ve liyakat kriterleri göz önüne alınmalıdır.

- Çeşitli fakültelerden mezun olup öğretmen olarak istihdam edilenlerin, istekleri halinde kendi branşlarına veya branşlarına uygun kurumlara geçiş hakkı öncelikli olarak tanınmalıdır.

- İlköğretim Müfettişlerinin sosyal ve özlük hakları iyileştirilmelidir. Tayin isteme yılı itibariyle 21 yılını dolduranların tayinleri isteğe bağlı olarak yapılmalıdır.

- Müfettiş yardımcılığı sınavına girişlerde yaş sınırı kaldırılmalıdır.

- İlköğretim Müfettişlik mesleği ile ilgili yapısal değişikliklere ihtiyaç olduğu gerçeğiyle bu yönde yapılan çalışmalar bir an önce sonuçlandırılmalıdır.

İlköğretimin birinci kademesine rehber öğretmen kadrosu verilmemektedir. Oysa Rehberlik ve Psikolojik danışma her yaşın ihtiyacıdır. Birinci kademe psikolojik destek, hayata hazırlık, yönlendirme, şekillendirme vs. açısından en önemli dönemdir. İlköğretimin birinci kademesine de rehber öğretmen ataması yapılmalıdır.

- Rehber öğretmenlerin istenilen düzeyde verim sağlayabileceği öğrenci sayısı düşülerek rehber öğretmen ataması yapılmalıdır.

- İlköğretimin birinci kademesine rehber öğretmen kadrosu verilmemektedir. Oysa Rehberlik ve Psikolojik danışma her yaşın ihtiyacıdır. Birinci kademe psikolojik destek, hayata hazırlık, yönlendirme, şekillendirme vs. açısından en önemli dönemdir. İlköğretimin birinci kademesine de rehber öğretmen ataması yapılmalıdır.

- İlk ve açıktan atamalar öğretmenlerin iller arası tayinlerinden sonra yapılmalıdır.

- Okul ve kurumların norm kadro sayıları, okul ve kurumlar ile Milli Eğitim Müdürlüklerinin internet sitelerinde ilan edilmeli, branşlara göre norm kadro açığı olan okul ve kurumlar yer değiştirme döneminden en az 15 gün önce tüm öğretmenlere duyurulmalıdır.

- Sınıf mevcutları; atölye, laboratuvar, yabancı dil ile güzel sanatlara dönük çalışmalar nedeniyle oluşturulacak grupların ortalama öğrenci sayıları, gelişmiş ülkeler için geçerli olan ölçütlere uygun olarak belirlenmelidir.

- İlgili mevzuatlarında görev tanımları düzenlenmemiş olan kamu görevlilerinin, görev tanımları yapılmalıdır.

- Fakültelerin Eğitim Yönetimi ve Planlaması Bölümlerinden mezun olanlar, yönetici atamalarında yüksek puanla değerlendirilmelidir.

- Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun YD İtiraz No: 2008/774 sayılı kararında sözlü sınavın sesli ve görüntülü kayıt imkanlarından yararlanılarak yapılması gerektiği, komisyon üyelerince takdir edilen notun gerekçelerinin ortaya konulmasının gerekliliği, sözlü sınav öncesinde adaylara yöneltebilecek soruların ve cevaplarının hazırlanmış olması gerektiği ve sınav sırasında, adaylara hazırlanmış olan bu sorulardan kur'a yöntemiyle belirlenenlerin sorulmasının gerektiği vurgulanmıştır. Sözlü uygulamaların Danıştay kararı doğrultusunda uygulanmasına geçilmelidir.

- Okul ve kurumlarda; 506 sayılı Kanun'a göre çalıştırılan personel ile 3308 sayılı Kanun gereğince işletmelerde meslek eğitimine gönderilen öğrenciler için verilmesi gereken işe giriş bildirgelerinin geç verilmesi, ödenek olmaması sebebiyle sigorta primlerinin geç yatırılması sonucu, idarecilere çıkarılan cezaların tüm sonuçlarıyla ortadan kaldırılması ve sigorta primlerinin de maaş gibi ödenek olup olmadığına bakılmaksızın ödenmesi hususunda gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

- TUREM Turizm Bakanlığı'na bağlı iken, bu kurumda çalışan eğitici ve öğreticiler kurslarda teorik ve uygulamalı derslere giriyorlardı. MEB'e devredildikten sonra bu hakları ellerinden alınmış oldu. Bu kurum çalışanlarının görev tanımları uzun süredir yapılmamıştır.

mıştı. 20 Eylül 2008 Tarihli Resmi Gazetede yayınlanan Mesleki ve Teknik Eğitim Yönetmeliğinde bu çalışanların tanımları yapılmış, ancak yapılan tanımla daha önceden elde ettikleri hakları ellerinden alınmış oldu. Bu yönetmelikte kadrolu öğretmen olmaması halinde derslere girebileceklerine dair hüküm getirilmiştir. Bu durum bu çalışanların özlük haklarının yok sayılacağı anlamını taşımaktadır. Konunun yeniden değerlendirilmesine ihtiyaç vardır. Bu nedenle;

1- TUREM çalışanlarının il içi ve il dışı tayin istemelerindeki belirsizlik giderilmelidir.

2- TUREM çalışanlarına ön lisans, lisans veya pedagojik formasyon tamamlama imkanları sağlanmalıdır.

3- TUREM çalışanlarının ek ders, eğitim-öğretim ödeneği, sınav ücreti gibi özlük durumları açıklığa kavuşturulmalıdır.

4- Öğretmenlere uygulanan sömestr ve yaz tatili imkânları TUREM çalışanlarına da uygulanmalıdır.

- Halk Eğitim Merkezlerinde öğretmenlerin branşlarında girebilecekleri dersler net olarak belirlenmelidir.

- Halk eğitim kurslarında, kurs yerlerinin masraflarının kursiyerler tarafından karşılanması sıkıntılara sebep olduğundan, bu kursların masrafları ilgili Bakanlıkça karşılanmalıdır.

- Halk Eğitimi Merkezlerinde çalışan sınıf öğretmenleri ve kadrosu sınıf öğretmeni olan müdür yardımcılarının İlsan üyelikleri devam ettirilmeli ve bu durumda olan eğitim çalışanlarının mağduriyetleri giderilmelidir.

- Kadrolu usta öğreticilere ek ders ücreti ödenmeli, izinlerini kullanmaları sağlanmalı, tayin ve atamalarındaki problemleri giderilmelidir.

Mesleki ve Teknik okullarda görev yapan öğretmenler gelişen teknolojiye adapte olabilmeleri için, meslekleri ile ilgili ikinci iş yapmalarına imkân veren yasal düzenleme bir an önce yapılmalıdır.

- Tarım Meslek Liselerinde uygulama gruplarındaki öğrenci sayısı 16 dan 6'ya düşürülmelidir.

- Tarım Meslek Liselerinde çalışan teknisyenlerin (üretim ve atölye uygulamalarında etkin çalışmalarını sağlamak amacıyla), yardımcı öğretim görevlisi olarak çalışmaları sağlanmalıdır.

- Tarım Meslek Liselerinde görev yapan veteriner hekimler hem öğretmen gibi maaş karşılığı ders girmekte ve ücret almaktadır. Ancak bu çalışanlar mesai

sistemine göre görev yapmaktadır. Diğer okullarda olduğu gibi bu okullarda görev yapan veteriner hekimler de ders bitiminde görevi tamamlanmış sayılarak serbest kalmalıdır.

- Tarım Meslek Liselerinde çalışan ziraat mühendisleri ve veteriner hekimlerin derslere girmeleri sağlanmalıdır.

- Tarım Meslek Liselerinde okutulan meslek derslerinin kitapları müfredatlara göre yeniden yazılmalıdır.

- Tarım Meslek Liseleri tam gün-tam yıl eğitim öğretim yapan okullar kapsamında değerlendirilmelidir.

- Sağlık Bakanlığı'ndan Milli Eğitim Bakanlığı'na geçen Sağlık Meslek Lisesi yöneticilerinin özlük hakları geri verilmeli, kadrolu yönetici olarak kararnamele düzenlenmelidir.

- Okullarda yeni eğitim modülleri konusunda gerekli hizmet içi faaliyet düzenlenmeli, çağdaş eğitimin gereği olan bilgisayarlı eğitimi gerçekleştirmek için gerekli ders materyaller (VCD, DVD, USB bellek vb) hazırlanıp okullara dağıtılmalıdır.

- Mesleki ve teknik eğitimde atölyelerde mutlaka teknisyen görevlendirilmeli ve yeni teknisyen kadroları açılmalıdır.

- Teknik öğretmenlerin hizmet içi eğitimle gelişen teknolojiye uyum sağlamları sürekli hale getirilmelidir.

- Mesleki ve Teknik okullarda görev yapan öğretmenler gelişen teknolojiye adapte olabilmeleri için, meslekleri ile ilgili ikinci iş yapmalarına imkân veren yasal düzenleme bir an önce yapılmalıdır.

- Teknik Eğitim Fakültelerinde maliyeti yüksek bir eğitim olarak mezun olan teknik öğretmenlerin, daha önceden sınıf öğretmeni olarak atanmaların branşlarına dönmeleri isteğe bağlı olarak gerçekleştirilmelidir. İhtiyaç fazlası olan veya geçerliliğini kaybeden meslek alanlarının öğretmenleri hizmet içi eğitime alınarak yeni mesleklerinde hizmet verecek yeterliliklere kavuşturulmalıdır.

- Mesleki Eğitim Merkezlerinde görev yapan muhasebe grubu öğretmenleri meslek ders öğretmeni olarak değerlendirilmelidir.

- Nöbetçi öğretmen uygulamalarında mesleki ve teknik okullar ile ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarında farklılıklar bulunmaktadır. Mesleki ve teknik okullarda öğretmenlikteki hizmet süresinin memuriyetteki çalışmalarının dikkate alınarak hizmet süresinin birleştirilmesi gerekmektedir.

- Genel İdare Hizmetleri Sınıfında olup şef kadrosunda görev yapan personelin kadro derecelerinin 1 ve 2. derece olarak yeniden düzenlenmesi sağlanmalıdır.

- Kamu görevlilerinin, kadroları dışında çalıştırılmasının önüne geçilmelidir.

Görevde yükselme sınavları boş kadro olması halinde düzenli olarak yapılmalı, ayrıca kurumun ihtiyaç duyduğu ve sınıf değişikliği gerektiren eğitim sonucu elde edilen meslekler sınavsız olarak atamaları gerçekleştirilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Yasası'nın 36. maddesinin ortak hükümler bölümünde personelin öğrenim durumu itibarıyla yükselebileceği derece ve kademe belirlenmiştir. Tüm çalışanların öğrenim durumu itibarıyla yükselebilecekleri dereceye kadar yükselmeleri sağlanmalıdır.

- Görevde yükselme sınavları boş kadro olması halinde düzenli olarak yapılmalı, ayrıca kurumun ihtiyaç duyduğu ve sınıf değişikliği gerektiren eğitim sonucu elde edilen meslekler sınavsız olarak atamaları gerçekleştirilmelidir.

- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı, Teknik Hizmetler Sınıfı ve Yardımcı Hizmetler Sınıfında görev yapan personelin tayinleri sisteme bağlanmalı ve tayinler açık kurumlar duyurulduktan sonra puan esasına göre yapılmalıdır.

- Norm kadro uygulaması memur ve hizmetli için de olmalı, norm kadro ihtiyacı kadar personel görevlendirilmelidir.

- Eğitim kurumlarında gece bekçisi bulunmadığından, yaşanan hırsızlık olaylarında idarecilerin suçlanmasını önlemek için, eğitim kurumları deprem, yangın, hırsızlık ve benzeri olaylara karşı sigorta yaptırılmalıdır.

- Tüm yatılı okullarda bulunması gereken hesap işleri memurluğu kadrolarına atama yapılmalıdır.

- Hizmetli ve memurların tahsile devam etmek istemeleri durumunda gerekli kolaylıklar sağlanmalıdır.

- Yardımcı hizmetler sınıfında çalışanlar bir defaya mahsus sınavsız olarak genel idare hizmetleri sınıfına geçirilmelidir.

- Hizmetli ve diğer personelin, sosyal ve kültürel faaliyetlerin içinde yer alabilmeleri için, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile işbirliğine gidilerek, bu kuruma bağlı tiyatro, müze ve benzeri yerlerden indirimli yararlanmaları sağlanmalıdır.

- Bilgisayar eğitim kurslarına hizmetlilerin katılmaları sağlanmalıdır.

- Okullarda hizmetli kadrosunda çalıştırılan personel yeterli eğitimi almadığı, hatta görevi olmadığı halde kaloriferci gibi çalıştırılmaktadır. Bu konu çalışanları mağdur ettiği gibi güvenlik açısından da son derece tehlikelidir. Hizmetlilerin kaloriferci olarak ça-

alıştırılması önlenmeli, eleman yokluğundan çalıştırılmak zorunda kalınıyorsa mutlaka bu konuda gereken eğitimi almaları sağlanmalı ve kendilerine bu görevleri ile ilgili ayrıca ücret ya da tazminat ödenmelidir.

- 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi ön lisans ve lisans mezunu hizmetliler için görevde yükselme sınavı yapılmalıdır.

- Pansiyonlu okullarda ayniyat saymanlığı kadrosu olmadığı için, ayniyat saymanı mutemetliği yapan memurlara ya kadro verilmeli, ya da özlük hakları düzenlenmelidir.

- Yatılı İlköğretim Bölge Okullarında görev yapan Kaloriferci ve Şoförlerden lojman kirası ve yakıt aidatı alınmamalıdır.

- Hizmet içi eğitim seminerlerine teknik personel ve şoför kadrolarının da çağırılması sağlanmalı, böylece hizmet kalitesi ve bilgi düzeyi yükseltilmelidir.

- Memur kadroları, sınavsız olarak veri hazırlama ve kontrol işletmeni kadrosuna dönüştürülmelidir.

- Memur ve hizmetli personele yurt dışı ataşelikler de görev yapma hakkı verilmelidir.

- Memur ve hizmetlilerle ilgili subjektif değerlendirmelere yol açan "İDARENİN vereceği diğer görevleri de yapar." ibaresi ile Mesleki ve Teknik Eğitim Yönetmeliğinin 273 mad. son maddesinde yer alan okul müdürünün verdiği görevleri yapar ibaresi kaldırılmalıdır.

- Hizmetlilere gece nöbeti tutturulmamalı, gece bekçiliği kadroya tabi olmalı ve gece bekçilerinin güvenliğinin sağlanması için gerekli donanım sağlanmalıdır.

c) 4/B sözleşmeli öğretmenler ile 4/C'li çalışanlar

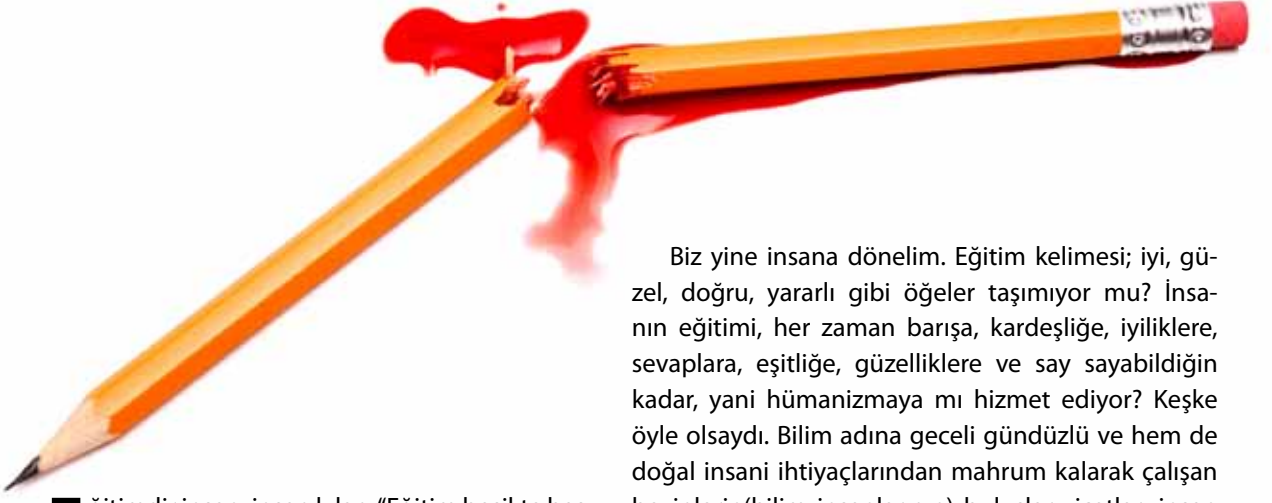
- 657 sayılı Kanun'un 4/B maddesine göre sözleşmeli olarak atanan öğretmenlerin kadroya geçirilerek, bu kapsamda personel istihdamına son verilmelidir. Söz konusu personel kadroya geçirilinceye kadar;

Okullarda hizmetli kadrosunda çalıştırılan personel yeterli eğitimi almadığı, hatta görevi olmadığı halde kaloriferci gibi çalıştırılmaktadır. Bu konu çalışanları mağdur ettiği gibi güvenlik açısından da son derece tehlikelidir. Hizmetlilerin kaloriferci olarak çalıştırılması önlenmeli, eleman yokluğundan çalıştırılmak zorunda kalınıyorsa mutlaka bu konuda gereken eğitimi almaları sağlanmalı ve kendilerine bu görevleri ile ilgili ayrıca ücret ya da tazminat ödenmelidir.

- Maaş ve ek dersleri ile ilgili problemleri düzeltilmelidir.
- Sözleşmeli olarak görev yapan öğretmenlerin farklı mevzuata tabi olması nedeni ile meydana gelen mali, sosyal ve özlük haklarındaki farklılıkları gidermek ve kadrolu çalışanlarla eşitlemek amacı ile yasal düzenleme yapılmalıdır.
- 4/B kapsamında çalışan sözleşmeli görev yapan öğretmenlere sağlık ve eş durumu nedeniyle 1 yıl çalışma zorunluluğu kaldırılarak yer değiştirme hakkı verilmelidir.
- Kapsam dâhilinde çalışan personele karşılıklı yer değiştirme hakkı verilmelidir.
- 4/B kapsamında çalışan sözleşmeli öğretmenler de sosyal yardımlardan faydalandırılmalıdır.
- 4/B kapsamında çalışan sözleşmeli öğretmenlerin de asker öğretmen olarak görev yapmalarına imkân sağlanmalıdır.
- Çocuk ve aile yardımı verilmelidir.
- Özur durumunda yapılan il dışı yer değiştirmelerde yolluk hakkı tanınmalıdır.
- Sicil numarası verilmelidir.
- Aralık ayındaki ücret tam olarak verilmelidir.
- Sözleşme imzalanırken sözleşme akdi parası ve damga vergisi alınmamalıdır.

- Sözleşmeli öğretmenler, kadrolu olarak atandıklarında çalıştıkları süreler öğretmenlik hizmetinden sayılarak hizmet puanı verilmesi sağlanmalıdır. Sözleşmeli öğretmenlere sözleşme yapılan il veya ilçe merkez puanı verilmektedir. Köy okullarında görev yaptıklarında ilave puan alamamaktadırlar. Puanlama, kadrolu öğretmenlerde olduğu gibi verilmelidir.
- 4/C kapsamında sözleşmeli olarak çalışan özelleştirme mağduru personelin 12 aylık tam çalışma işgücüne göre sözleşme yapılmalıdır.
- 657 Sayılı DMK'nun 4/C maddesi hükmüne göre istihdam edilen geçici personel, kamuda süreklilik arz eden ve memurlar eliyle yürütülmesi gereken görevleri icra etmektedirler. Bu çalışanların kadroya geçirilerek, devlet memurlarıyla aynı haklara sahip olması için 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/C maddesinde gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.
- 4/C çalışanları imzaladıkları sözleşmeler Anayasa ve uluslar arası sözleşmelere aykırı sözleşmedir. Birçok sosyal haktan mahrum bırakılan çalışanların aldıkları ücretler çok yetersizdir. Bu çalışanların kadroya alınarak maaşlarının iyileştirilmesi gerekir.
- 4/C'lilerin görev tanımlarının yapılması, tahsil durumlarına göre istihdamın sağlanması ve tanımlanan görevin dışında görev verilmemesi için çalışmalar yapılmalıdır.

Eğitimidir insanı insan kılan. "Eğitim beşikte başlar" diye bilirdik yıllardır. İnsanlığın bütün alanlarla kendi üzerinde sürdürdüğü araştırmaların şimdilik sonucu; eğitim, ana rahminde başlamış. Kalıtımsal öğeler de bir başka gerçek. Kalıtım bilimi göstermiştir ki; insanın beden, ruh ve davranış bütünü sağlıklı olabilmesi için, eğitim süreci ana rahminin ötesine de gider...

Kısacası eğitim; insanın belirli bir süreçten geçirilip istenen davranışları kazanmasıdır.

Eğitim kelimesini çok duyarız. Hayvanların da eğitimini bilirsiniz. Hayvanların eğitimi acaba, onların daha özgür, daha güvenli ve doğalarına daha uygun olmaları için mi yapılır, yoksa insanın isteklerine, zevklerine hizmet için mi? Koskoca ayıyı, aslanı uysallaştırıp kuzu gibi yaparlar. Boşuna mı hayvan severler karşı çıkar. Hayvan severler doğanın varlıklarının doğada müdahalesiz kalmalarını istemiyorlar mı? Peki, ama binlerce yıl kullandığımız kültür bitkileri ve evcilleştirdiğimiz onlarca hayvan çeşidinin daha doğal ve özgür yaşamaları için mi yaptık? Hayvan severler, doğanın bir bölümüne sahip çıkıyorlar da, acaba niye diğerine çıkmıyorlar. Doğru ya, onlar hayvan sever. Doğa seven veya bitki seven değiller. Doğa seven olurlarsa neyle beslenecekler?

Biz yine insana dönelim. Eğitim kelimesi; iyi, güzel, doğru, yararlı gibi öğeler taşıyor mu? İnsanın eğitimi, her zaman barışa, kardeşliğe, iyiliklere, seveplara, eşitliğe, güzelliklere ve say sayabildiğin kadar, yani hümanizmaya mı hizmet ediyor? Keşke öyle olsaydı. Bilim adına geceli gündüzlü ve hem de doğal insani ihtiyaçlarından mahrum kalarak çalışan beyinlerin(bilim insanlarının) buluşları, icatları insan katliamı için kullanılıyor mu? Maalesef...

Boşuna denmemiş; önce insan gibi insan olmak, sonra meslek sahibi. İnsan olamamış biri hekim olursa; vay hastaların haline. Hâkim olursa, vay adaletin haline. Evet, insan olamamış biri; polis, öğretmen olursa; vay vatandaşın, vay çocukların vay geleceğimizin haline. İnsan olamamış biri, şu olursa, bu olursa, o olursa; vay, vay, vay, vay, vay...

Eğitim hakkında ünlülerin söylediklerinden:

"Eğitimidir ki bir milleti ya hür, bağımsız, şanlı yüksek bir toplum olarak yaşatır veya bir milleti köleliğe ve yoksulluğa terk eder". (Atatürk)

"Bilgiyle dirilenler ölmez".(Hz. Ali)

"Ekmekten sonra eğitim, bir milletin en büyük ihtiyacıdır.(Paul Richer)

"En iyi eğitilmiş kişi, yaşadığı hayatı en iyi anlayan"dır".(Helen Keller)

"Vatan müdafaasının en emin ve ucuz yolu eğitimidir".(Buchner)

Ülkemizin eğitim durumu nedir? Yetmiş iki milyon; şu kadarı altı yaşın altındadır, şu kadarı öğren-

ci yaşındadır, bu kadarı çalışma yaşındadır, bu kadar emekli vardır ve benzeri istatistikler çıkarılmıştır. Önemli olan bu bilgilerin olumsuz göstergeleri bize kalıcı tedbirler aldırabiliyor mu?

Şanlı tarihimizle övünmek bizi bu gün büyük göstermez ve şimdilik hakkımızda yok. Şanlı tarihimiz ne kadar, neyle ve ne zamana kadar şanlıydı? Sonunda şanlı tarihimiz, duraklayarak, gerileyerek ve yüz yıl kaybederek bizi yüz yıl öncesinin acizliğine ve hatta yok olma eşiğine getirmede mi? Yine tarihimizden feyiz alarak, ölüm kalım mücadelesi vererek varlığımızı kanıtlamadık mı?

Bizi, dünya hâkimiyetinden yok olma eşiğine getiren sebepleri ve sonuçları sorgulayarak yeni uygarlık yoluna girmedik mi? Yoksa hala Cumhuriyeti kavrayamayanlar mı var? Cumhuriyetin, tümünün birbirini tamamladığı ilkeler bütünü uygarlık göstergemiz değil mi? Peki, o zaman niye bu ilkeler parça, parça birilerinin siyasi simgeleri olmuştur? Yetmedi, Türk bayrağının ayıldığı niye ve nasıl bazı siyasi partilerin arması olabiliyor?

Cumhuriyetimizin ilkeleri bizim tarihimizi mi, değerlerimizi mi ve inançlarımızı mı yok sayıyor da kavrayamıyoruz? Bu ne istismar, bu ne rezalet bu ne ihanet...

Cumhuriyet fazilet değil mi? Cumhuriyet; toplumculuk, birlik beraberlik, eşitlik, kardeşlik, özgürlük değil mi? Şanlı tarihimiz İslam öncesi ve sonrası aynı değerlerle donatılı değil mi?

Cumhuriyet yolumuzun neresindeyiz? Nasıl gidiyoruz veya gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz? Bu sorularım bile beni ürpertiyor. Ancak, duygularımızı akıl ve mantık süzgecinden geçirerek bilim ışığında yorumlamalıyız. Yoksa kendi kendimizi kandırılmış oluyoruz...

Ulus olarak varlığımızın en sağlıklı ve en başarılı devamı için eğitim temelimiz nasıl atıldı ve yapısı nasıl yükseliyor? Kısa, orta ve uzun vadeli hedeflerimiz nelerdir? Bu hedefler doğrultusunda çalışırken, bunlar birbirinin devamı olabiliyor mu?

En azından elli yıl önce bu günü görebilmiş miyiz ve bu gün elli yıl sonrası için yatırımlar yapabiliyor muyuz? Yoksa günün birlik mi yaşamışız ve öyle mi devam ediyoruz? Bunların sorgulanması gerekir. Ülkenin resmi ve sivil bütün kurumları uygar biçimde sorgulamalı, tartışmalı. Araştırma kuruluşları sonuçları ortaya koymalı. Üniversiteler raporları sunmalı ve yeni projeleri önermeli. Ülkenin belirli kalkınma planları olmalı ve mutlaka uygulanmalı. Siyaset, ülkenin kalıcı refahı için yapılır. Seçilmiş, demokrasimizi ve millet iradesimizi, siz bunları külahıma anlatın.

Seçmenin tercihi yeterince meclise yansımıyor. Daha da vahimi; seçmenin oyu baraja takılınca tercih edemeyeceği partiye gidiyor, birinci oldu diye. Hiç olmasa iki turlu seçimle seçmene ikinci istediğine tercih hakkı verilmeli. Siyaset eğer tabir uygunsay yerli malı olmalı. Siyaset kirli, havamız kirli, suyumuz kirli, basın bağımlı, şehirleşme çarpık. Beş yüz sene önce yapılan yapılar çok daha estetik ve çok daha sağlam. Oysa teknoloji hep gelişti. Niçin gelişti? Yaptığımız binaların altında kalmak için mi? Fabrikaları niçin kurduk? Havamızı, toprağımızı ve suyumuzu zehirlersinler diye mi? Anadolu'dan kim kovdu bizi? İstanbul'u niye bu kadar yükledik? Petrol ülkesi miyiz, demiryollarını niye yıllardır ihmal ettik?

İzin verin de uzmanlık alanımda da konuşayım, yazayım. Eğitim-Öğretimi sekiz yıla çıkarabildik ve hedefte kesintisiz on iki yıl var. Çok geç kaldık. Bunları en az kırk yıl önce yapmalıydık. Yapmalıydık da, o zamandan beri kaliteyi yakalayabilseydik. Komşuların elli yıl önce yaptıklarını ancak yapıyoruz. Sınıf mevcut

sayımız normalleşti. Ancak hala birleştirilmiş sınıflar var. Bakımsız, zorunlu ihtiyaçları olmayan okullar var. Programlarımız yapboz tahtası. Her farklılık yenilik değildir. Her yenilik de yararlı değildir. Öğretim sistemiyle sınav sistemi örtüşmüyor. Yönlendirmek için sekiz yıl yani on beş yaş bile geçtir. Şimdi bunu dokuz yıla çıkardık, on altı yaşına erteledik. Dokuzuncu sınıftan sonra alanlar ve mesleklere yönlendirme çok geç. Akademik ve mesleki öğretim arasında oran uçurumu var. Orta öğretimde akademik oran % 65'in üzerinde ve mesleki alana %35 kalıyor. Bu oran gelişmiş ülkelerde tam tersi. Belirli nüfus artışı olan ülkeler üretim felsefesini benimseyerek uygulamak zorundadır. Aksi halde işsizlik artışı ve yoksulluk kaçınılmaz. Plansız ve dengesiz sanayileşmeye çalışıyoruz. Çok boyutlu sorunlar ortaya çıkmaktadır. Çok sayıda teknik ürünler ithal. Gıda, giyim ve kırtasiyede de ithal oran çok yükseldi. Artan nüfusumuzla işsizlikte artmaktadır. İthale dur, dur, dur diyebilmeliyiz. İnanç ürünlerimize kadar Çin mallı olduk. Gelirlerimiz sosyal güvenceleri taşıyamıyor.

Türk Milleti'nin sırtından ve hem de sağlıklı koşullarda, sigortasız, çevre denetimsiz çalıştırarak palazlanan iş adamlarımız, artık Türk milletine istihdam sağlamıyor. Liberal ekonomide ucuz işgücü olan üçüncü dünya ülkelerinin vatandaşlarına ekmek kazandırıyor. Tabii kendisi daha çok kazanacağı için.

İlköğretimde şubeleşme(branş) 4. sınıfa kadar indirilmeli. Sınıf öğretmenliği 3. sınıfa kadar olmalı. Bu şubeleşme sınıf öğretmenini çok daha verimli kılacaktır. Şube(branş) öğretmeni de çok daha verimli olacak. Nüfusu 1 300 000 000'ü aşmış Çin'de bile en az otuz yıldır böyle.

Yaklaşık on beş yıldır 4. ve 5. sınıflara zaten altı dalda(derste) alan öğretmeni girmektedir. Kala, kala temel; Türkçe, Matematik, Sosyal ve Fen Bilgisi kaldı. Bu derslere alan öğretmeni girerse çok daha yararlı olacak. İkinci kademe alan öğretmeni yetersizliği de sınıf öğretmenlerinden hizmet içi eğitimle sadece 4 ve 5 ler için alan öğretmeni çıkarılır. Zaten birçok sınıf öğretmenin belirli bir alana eğilimi ve birikimi vardır. İlköğretim çocuklarımız ikinci kademe çocuklu-

ğunu yaşayamıyor. Sabahtan okul, öğleden sonra ve hafta sonu dershaneye gidiyor. Devlet nerede? Çocuk Hakları Sözleşmesini imzalamış bir ülkeyiz. Çocuklara sadece bedeni işkence yapılmaz. Bunların çeşitleri vardır...

Çocuklarımızı bir sınav işkencesinden kurtaralım derken, üç sınav işkencesine soktuk.

Orta birde kötü geçen sınavın rövanşını nasıl alırım diye düşünürken bütün yıl yeni sıkıntıda kalıyorlar. Bitmedi, bunun üçüncü sıkıntısı da var. Son sınıfta sınavlara destek olsun diye gidilen dershane, çocuğun hayatına yerleşiverdi. Bunların önünü alacak siyasi yüksek irade gerek. Buralarda büyük getirim(rant) oluştu. Kapatmak için hangi siyasinin gücü yeter?

Çocuklarımızın beslenmesi, daha doğrusu beslenememesi başka bir dert oldu. Kantin sistemi zehir saçıyor. Her çeşit katkı maddeleri içeren gıdalar almış götürmüş. Çocuklarımızın sağlıklı ve dengeli beslenmesini engelliyor ve adeta geleceğimizle oynuyor.

Orta öğretimde düz lise açmak daha kolay. Bir meslek lisesi Teknik donanımı ile üç düz liseye eşit. Akademik Anadolu Liselerinin sayısı siyasi olarak arttıkça arttı da, tek ayak üzerinde kaldılar. Eğitimin olmazsa olmaz üç ayağı vardır. Bunlar öğrenci başarısı, öğretmen kalitesi ve okul donanımıdır. Anadolu Liselerinde sadece öğrenci başarısı kalmıştır. Sınavla geldikleri içindir. Sayı arttıkça öğretmen ihtiyacı da arttı. Bu liselere alınan öğretmenler sınavla alınıyordu. Bunlar, kendini yenileyen, zamanı yakalayan ve mesleğinin bilincinde olan öğretmenlerdi. Artık sınav kazanamayan ve hatta sınavsız bile alınabiliyor. Öğretmen seviyesi düştü. Okul donanımı diye bir olay kalmadı. Bu donanım sadece Fen Liselerinde var. Başarılı çocuklarımıza Anadolu Liselerinde hak ettikleri eğitim-öğretimi veremiyoruz. Eğitim öğretimin ayıbı olan, dershane gerçeği var. Buraya yatan paralar okullara yatsaydı, gelişmiş ülkelerin eğitimini yakalardık.

Otuz yıl önce planlanmamış, hesaplanmamış olduğundan dolayı düzenin içinde Eğitim Fakültelerinden gelmeyen belki on binlerce öğretmen var. Devlete yük olur diye emeklilik yaşı dolmuş olanların emekli-

İlköğretim çocuklarımız ikinci kademe çocukluğunu yaşayamıyor. Sabahtan okul, öğleden sonra ve hafta sonu dershaneye gidiyor. Devlet nerede? Çocuk Hakları Sözleşmesini imzalamış bir ülkeyiz. Çocuklara sadece bedeni işkence yapılmaz. Bunların çeşitleri vardır...

Çocuklarımızı bir sınav işkencesinden kurtaralım derken, üç sınav işkencesine soktuk.

liği istenmiyor. Maalesef onlar durgun, çağı yakalama çabaları yok. Son on yılda Eğitim Fakültelerine yatırım yapıldı ama mezunlar atanamıyor.

Her üniversite mezununa öğretmen olma hakkı tanınmıştı. İşsizlerin yanında binlerce çalışan da kurum değiştirerek öğretmenliğe geçti. Bu tamamen yanlıştı ve eğitim öğretimin kalitesini düşürdü.

Sadece işsizler geçici olarak alınmalıydı ve bir süre sonra kendi mesleki alanlarda boşalan kadrolara aktarılmalıydı. Onların yerine Eğitim Fakültesi mezunları yerleşmeliydi. Onlar, sistemin içinde en az otuz yıl kalacaklar. O insanlarımız temelden öğretmenliğe yönelmemiş, sadece işsiz kaldıkları için zorunlu seçmişlerdir. Bu bilinç altı şuur onlarda belki hayat boyu sürecek. Üniversiteye girişte; devlet üniversiteleriyle özel üniversiteler arasında puan uçurumu var. Servet sahibinin çocuğu, en pahalı dersane ve hatta özel öğretmen desteği aldığı halde bile yüksek puan çıkaramamasına rağmen, parayı basınca stratejik bölümlere girebiliyor. Belli ki o, oraları bilgi olarak hak etmiyor. Yarın nasıl bilim adamı olacak? Kalitenin yakanması için; mevcut lisans taban ve ön lisans taban puan sistemi çok yetersizdir. Bilgi ve yüksek performans gerektiren bölümlerin ayrı, ayrı ÖSS puan tabanları olmalı. Bu arz talep sistemiyle olmamalı. Özel üniversiteler ticarethaneye dönüşmemeli. Eğitim-öğretimimizin sorunları çok.

Ulu önder demiştir; "Eğitimde feda edilecek fert yoktur" ve asla olmamalı.

Ulu önderin eğitimle ilgili bazı açıklamalarını okuyalım da kendimizi görelim:

" Memleketimizi, toplumumuzu gerçek hedefe, mutluluğa erdirmek için iki orduya ihtiyaç vardır. Biri vatanın hayatını kurtaran asker ordusu, diğeri milletin geleceğini yoğuran kültür ordusu...

Bir millet irfan ordusuna sahip olmadıkça, muharebe meydanlarında ne kadar parlak zaferler elde ederse etsin, o zaferlerin kalıcı sonuçlar vermesi ancak irfan ordusuna bağlıdır. 1923

Öğretmenler her fırsattan yararlanarak halka koşmalı, halk ile beraber olmalı ve halk, öğretmenin çocuğa yalnız alfabe okutan bir varlıktan ibaret olmayacağına anlamalıdır. 1927

Milli eğitimde süratle yüksek bir seviyeye çıkacak olan bir milletin, hayat mücadelesinde maddi ve manevi bütün kudretlerinin artacağı muhakkaktır. 1928

Milli eğitim ışığının memleketin en derin köşelerine kadar ulaşmasına, yayılmasına özellikle dikkat ediyoruz. 1924

En önemli ve verimli vazifelerimiz milli eğitim işleridir.

Milli eğitim işlerinde kesinlikle zafere ulaşmak la-

zımdır. Bir milletin gerçek kurtuluşu ancak bu şekilde olur.

Bu zaferin sağlanması için hepimizin tek vücut ve tek düşünce olarak bir program üzerinde çalışması lazımdır. Bence, bu programın iki esaslı noktası vardır:

- (a) Sosyal hayatımızın ihtiyaçlarına uygun olması
- (b) Çağın gereklerine uymasındır.

1922 Milli Eğitim programımızın, Milli Eğitim siyasetimizin temel taşı, cahilliğin yok edilmesidir. Cahillik yok edilmedikçe, yerimizdeyiz... Yerinde duran bir şey ise geriye gidiyor, demektir. Bir taraftan genel olan cahilliği yok etmeye çalışmakla beraber, diğer taraftan toplumsal yaşamda bizzat faal ve faydalı, verimli elemanlar yetiştirmek lazımdır. Bu da ilk ve orta öğretimin uygulamalı bir şekilde olmasıyla mümkündür. Ancak bu sayede toplumlar iş adamlarına, sanatkarlarına sahip olur.

Elbette milli dehamızı geliştirmek, hislerimizi layık olduğu dereceye çıkarmak için yüksek meslek sahiplerini de yetiştireceğiz. Çocuklarımızı da aynı öğretim derecelerinden geçirerek yetiştireceğiz. 1922

Gelecek için yetiştirilen vatan çocuklarına, hiçbir güçlük karşısında baş eğmeyerek tam sabır ve dayanıklılık ile çalışmalarını ve öğrenimdeki çocuklarımızın anne ve babalarına da yavrularının öğrenimlerini tamamlaması için her fedakârlığı göze almaktan çekinmemelerini tavsiye ederim. Büyük tehlikeler önünde, uyanan milletlerin kararlarında ne kadar ısrarlı olduklarını tarih doğrulamaktadır. Silahı ile olduğu gibi kafasıyla da mücadele mecburiyetinde olan milletimizin, birincisinde gösterdiği kudreti ikincisinde de göstereceğine asla şüphem yoktur. 1921

İlk ve orta öğretim mutlaka insanlığın ve medeniyetin gerektirdiği ilmi ve fenni versin, fakat o kadar pratik bir şekilde versin ki, çocuk okuldan çıktığı zaman aç kalmaya mahkûm olmadığına emin olsun. 1922

Milli Eğitimin gayesi yalnız hükümete memur yetiştirmek değil, daha çok memlekete ahlaklı, karakterli, cumhuriyetçi, inkılâpçı, olumlu, atılgan, başladığı işleri başarabilecek kabiliyette, dürüst, düşünceli, iradeli, hayatta rastlayacağı engelleri aşmaya kudretli, karakter sahibi genç yetiştirmektir. Bunun için de öğretim programları ve sistemleri ona göre düzenlenmelidir. 1923

Okullarda öğretim vazifesinin güvenilebilir ellere teslimini, memleket evladının, o vazifeyi kendine hem bir meslek, hem bir ideal sayacak üstün ve saygıdeğer öğretmenler tarafından yetiştirilmesini sağlamak

için öğretmenlik, diğer serbest ve yüksek meslekler gibi, derece ilerlemeye ve her halde refah sağlamaya uygun bir meslek haline getirilmelidir. Dünyanın her tarafında öğretmenler insan toplumunun en fedakâr ve saygıdeğer unsurlarıdır. 1923

Milletleri kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmen, eğiticiden yoksun bir millet henüz millet adını almak kabiliyetini kazanmamıştır. Ona basit bir kitle denir, millet denemez. Bir kitle millet olabilmek için mutlaka eğitimciler, öğretmenlere muhtaçtır. 1925

Yeni nesil, en büyük Cumhuriyetçilik dersini bugünkü öğretmenler topluluğundan ve onların yetiştirecekleri öğretmenlerden alacaktır. 1924

Türkiye'nin birkaç yıla sığdırdığı askeri, siyasi, idari inkılâplar sizin, sayın öğretmenler, sizin sosyal ve fikri inkılâptaki başarılarınızla pekiştirilecektir. Hiçbir zaman hatırlarınızdan çıkmasın ki, Cumhuriyet sizden "fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür" nesiller ister. 1924 (Öğretmenler) Ordularımızın kazandığı zafer, sizin ve sizin ordularınızın zaferi için yalnız zemin hazırladı... Gerçek zaferi siz kazanacak ve devam ettireceksiniz ve mutlaka başarılı olacaksınız. Ben ve sarsılmaz imanla bütün arkadaşlarım, sizi takip edeceğiz ve sizin karşılaşacağınız engelleri kıracağız. 1922

Öğretmenler; yeni nesli Cumhuriyetin fedakâr öğretmen ve eğitimcileri, sizler yetiştireceksiniz, yeni nesil sizin eseriniz olacaktır. Eserin kıymeti, sizin beceriniz ve fedakârlığınızın derecesiyle orantılı olacaktır. Cumhuriyet; fikren, ilmen, fenlen, bedenlen kuvvetli ve yüksek karakterli koruyucular ister. Yeni nesli, bu özellik ve kabiliyette yetiştirmek sizin elinizdedir... Sizin başarınız, Cumhuriyetin başarısı olacaktır. 1924

Hedefe yalnız çocukları yetiştirmekle ulaşamayız! Çocuklar geleceğindir. Çocuklar geleceği yapacak adamlardır. Fakat geleceği yapacak olan bu çocukları yetiştirecek analar, babalar, kardeşler hepsi şimdiden az çok aydınlatılmalıdır ki, yetiştirecekleri çocukları bu millet ve memlekete hizmet edebilecek, yararlı ve faydalı olabilecek şekilde yetiştirsinsin! Hiç olmazsa yetiştirmek lüzumuna inansınlar! Okullardan başka gazeteler, küçük dergiler köylere kadar yayınlanıp dağıtılmalıdır. Bizim köylümüz ne gazete ne dergi v.s. okumaz. Bilenler bilmeyenleri toplayıp, okutmayı, onlara okumayı anlatmayı bir vazife bilmelidir. 1923"...

Atamızın bu konuda görüş açıklamaları daha yüzlerce sayfa devam etmektedir. Şimdilik bu kadarıyla yetinelim.

Işık dolu saygılar. ■

Anma

Cengiz KOCAKAPLAN Genel Eğitim ve Sosyal İşler Sekreteri

ÖLÜMÜNÜN 26. YILINDA NECİP FAZIL KISAKÜREK

Keşke yaşasaydı...
Keşke hayatta olsaydı...
Keşke bizimle kalsaydı...
Keşke hiç ölmeseydi....

Keşke diyeceğimize ve yine keşke onun bize bıraktıklarını biz yaşatabilsek, biz öldürmesek, biz hayatta tutabilsek. Durulan Sakarya'yı O'nun dediği gibi biz yeniden ayağa kaldırsak ve çoştursak.

Alaüddevle devrinin Şeyhülislamı Mevlâna Bek-tut'a dayanan ve Dulkadiroğulları'na bağlı "Kısakürek-ler" soyuna mensup olan üstadımız edebiyatımızda derin izler bırakmıştır.

Necip Fazıl'ın en büyük gayesi Türklük ülküsüne hizmetti. İnandığını yaşamak ve yaşatmaktı. Hani demişler ya "vatanına hizmet etmek istiyorsan, bildiğin en iyi iş yap". Yani seni sen yapan işi yap. Amaç, zin-

cirde bir halka olabilmek. Zincirin neresinde olursan ol, iki ucu, birleştirebiliyorsan amacına ulaşmışsın demektir. "Kalem kılıçtan keskindir" fikrinden yola çıkan Necip Fazıl en iyi aracı olan kalemini amacı uğruna konuşturmuş ve Türk ulusunun benliğini her daim diri tutacak muhteşem derinlikteki sözleri Sakarya Nehri'nin berrak sularına yazmıştır.

İlk şiirini Girit Muhaciri olan annesinin arzusuyla yazdı. Yeni Mecmua'da yayınlanan bu şiirinden sonra, Yeni Hayat, Ağaç, Büyük Doğu dergisi gibi çeşitli dergilerde fikri ve ilmi mücadelesini sürdürdü. Örümcek Ağı ve Kaldırımlar adlı şiir kitapları ona genç yaşta şöhretin kapılarını açan eserleriydi. 1962 yılından başlayarak hemen hemen bütün Anadolu illerinde verdiği konferanslar büyük ilgi ve merakla karşılandı. Ancak yazdıkları zaman zaman ona acı verirse de, ülküsünü sağlam bir demir kazık gibi toprağa daha

AYRILIĞIN 26. YILI

MEZAR

Kapıya ne icra memuru gelir,
Ne Birinci Şube sivil polisi....
İçerde kimine kuş tüyü sedir;
Yüz üstü toprağa düşer kimisi....

Bir musiki orda zaman ve mekân...
Yıldız dolu feza küçük camekân...
İmkân atomunu çatlatan imkân....
Bir hiç ki, içinde heplerin hepsi

1978

Necip Fazıl Kısakürek

da güçlü çakmasını sağlamış ve bu düşünceleri ölmez kılarak Türk halkına ulaştırmıştır. Büyük Doğu dergisinde çıkan yazılarında, İsmet Paşa ve tek parti yönetimine (CHP) muhalif düşünceleri sonucunda hakkında birçok dava açıldı. Bu davalarda yüzlerce yıl hapsi istendi. Yazıları 163. maddeye aykırı bulunmuş; ancak kimi zaman da çeşitli bahanelerle birkaç yıl sürecek mahkûmiyet süresini yaşamak zorunda kalmıştır. Hapishane anılarını Cinnat Mustatili adlı eserinde toplamıştır. Bu yüzdendir ki, Büyük Doğu Dergisi sık sık kapatılmıştır. Kısakürek bu kapatma dönemlerinde yazılarını Bugün, Son Posta, Yeni İstanbul, Babıalide Sabah, Milli Gazete, Hergün ve Tercüman gazeteslerinde yayımlamayı sürdürmüştür, Ahmet Abdülbaki, Adıdeğmez, Mürid gibi takma adları kullanmıştır.

Bu yüce kişilik birçok ödülün de sahibidir. Sabır Taşı adlı oyunuyla 1947 yılında C.H.P. Piyes Yarışması Birincilik Ödülü'nü, doğumunun 75. yıldönümünde (1980) Kültür Bakanlığı'nca "Büyük Kültür Armağanı" ödülünü ve Türk Edebiyatı Vakfı'nca "Türkçenin Yaşayan En Büyük Şairi" unvanını almıştır. 1982 yılında yayınlanan "Batı Tefekkürü ve İslâm Tasavvufu" adlı eseriyle de "Yılın Fikir ve Sanat Adamı" seçildi. O Sultan-üş Şuaradır yani şairlerin Sultanıdır. Türk Devleti tarafından, "Bir mısrası Türk Milleti'ni ihya etmeye yeter" biçimindeki övgülerin sahibi Necip Fazıl'dır. Şair Hasan Sami Bolak ise onu "Şiirin süzme balı, tadı Necip Fazıl'dır - Fikir, san'at ve çile... Adı Necip Fazıl'dır..." diyerek anlatmıştır.

Bundan 26 yıl önce, yani 25 Mayıs 1983'te vefat etmiş, 26 Mayıs Perşembe günü, Eyüp sırtlarında, Piyer Loti'de toprağa verilmiştir.

Necip Fazıl bu münasebetle ülkenin değişik yerlerinde, kurumlarda, okullarda panel, bilgi şöleni ve söyleşilerle anılmaktadır. Kendisini rahmetle anıyoruz.

VASİYETİ

1- Bu vasiyet çoluk-çocuğumun ve şahsi yakınlarımın dar ve hususi kadrosundan ziyade, onların da içinde olduğu geniş ve umumi zümreyi muhatap tutuyor. Başta gerçek Türk'ün ruh köküne bağlı yeni gençlik, şu kadar yıllık mücadele hayatımda beni okumuş veya dinlemiş her fert, kısaca Allah ve Resulüne perçinli herkes... Onlara hitap ediyorum ve dileklerimin yerine getirilmesi için gerekli çalışmayı işte bu yeni gençliğe ısmarlıyorum! Eğer üzerlerinde bir hakkım varsa, Hesap Gününde tek tek sorumludurlar. Emanetim, beni seven ve İslam davasında bir hak sahibi olduğumu kabul eden herkese...

2- Fikir ve duyguda vasiyete lüzum görmüyorum. Bu bahiste bütün eserlerim, her kelime, cümle, mısra ve topyekûn ifade tarzım vasiyettir. Eğer bu kamusluk bütünü tek ve minicik bir daire içinde toplamak gerekirse söylenecek söz "Allah ve Resulü; başka her şey hiç ve batıl" demekten ibarettir.

3- "Büyük Doğu Yayınları" kitabevi kuruluncaya kadar şunun bunun neşrettiği eserlerim arasında mukaddes ölçülere karşı küçük ve hafif çapta laubali, dik-katsiz ve ciddiyetsiz, hürmet ve haşyetten mahrum ve ne varsa -isterse nokta veya virgöl olsun-onları reddediyor, malım olmaktan çıkarıyor ve bütün sorumluluğumu, bundan böyle kendi idare, murakabe ve firmam altında çıkaracağım eserlere bağlıyorum. İnşallah Hak bana onları dünya gözüyle bütünleşmiş ve tamamlanmış gösterir, arkamdan gelecekler de bu örneklerle göre devam ederler, virgöl oynatmaktan bile çekinirler. İslama pazarlıksız ve sımsıkı bağlanmadan önceki şiirlerim ve yazıları arasında hatta küfre kadar gidenler ise, çoktan beri eser çerçevem dışına çıkarıldığı, her birinden ayrı ayrı istiğfar edildiği ve çöp tenekesine atıldığı için nereden nereye geldiğimi göstermekte bile kullanılmamalı ve onlarla müminler benden çevirmek isteyecekler -çok denenmiştir- şu cevap vermelidir: "Koca Hz. Ömer bile Allahın Resulünü öldürmeye davranmış ve peşinden bütün sahabelerin, derecede ikincisi olmak gibi bir şerefe ermiştir. Hiç ona bu ilk davranışından ötürü sonradan dil uzatan olmuş mudur? Belki o noktadan bu noktaya gelmekte faziletlerin en büyüğü vardır."

Eserlerim mevzuunda vasiyetim kısaca şu: İlk yazılarımdan birkaçı asla benim değil; sonrakiler de en dakik şeriat mihengine vurulduktan, yani nasip olursa ta-

rafımdan bütünleştirildikten sonra benim... Bir kısmını şimdiden tamamlamış bulunduğum eserlerim üzerinde bu ölçüyü devam ettirmek ve en titiz murakabeyi sürdürmek borcu ise, mirascılarımın ve manevi mirasçım gençliğim... Ben öldükten sonra kim ve ne suretle eserlerimin üzerinde gizli bir tasarrufa kalkar da ölçüyü hafifçe bile olsa örselirse, tezgâhını başına yıkınız! En büyük korkularımdan biri, nice müellifin başına geldiği gibi, ölümümden sonraki tahriflerdir.

4-Beni, ayrıca hususi vasiyetimde gösterdiğim gibi, İslami usullerin en incelerine riayetle gömünüz! Burada, umumi vasiyette de belirtilmesi gereken bir noktaya dokunmalıyım:

1935 yılında, Mürşidim ve Kurtarıcım Esseyid Abdülhakim Efendi Hazretlerine, bir yazımı okumuştum. Bu yazı, kendilerini tanıdıktan sonraki dünya görüşüme ait olarak, zamanenin bize aykırı, meşhur bir gazetesinde çıkmıştı ve Türkün tarih muhasebesini İslami tefekkür noktası etrafında çerçeveliyordu. Yazıyı ellerine aldılar, kalem istediler ve üstüne öz elleriyle "altın ile yazılacak yazı" buyurdular. İşte hususi zarfında duran bu kesilmiş makaleyi, bütün eserlerimin tasdiknamesi olarak kefenime iliştiirsiniz...

5-Nasıl, nerede ve ne şekilde öleceğimi Allah bilir. Fakat imkan aleminde en küçük pay buldukça, biricik dileğim Ankara'da Bağlum nahiyesindeki yalnız mezarlıkta, Şeyhimin civarına defnedilmektir. Elden gelen yapılınsın...

6-Cenazeme çiçek ve bando muzika gönderecek makam ve şahıslara uzaklığımız ve kimsenin böyle bir zahmete girişmeyeceği malum... Fakat bu hususta bir muziplik zuhur edecek olursa, ne yapılmak gerektiği de beni sevenlerce malum... Çiçekler çamura ve bando yüzgeri koğuşuna...

7-Cenazemde, namazıma durmayacaklardan hiç kimseyi istemiyorum! Nede, kim olursa olsun, kadın... Ve bilhassa, ölü simsarı cinsinden imam! Ve "bid'at" belirtici hiçbir şey!... Başucumda ne nutuk, ne şamata, ne medh, ne şü, ne bu... Sadece Fatıha ve Kur'an...

8-Mezarımda ilahi ve ulvi isim ve sıfatlardan ve benim beşeri ve süfli isim ve sıfatlarımdan hiçbir iz bulunmayacak...Mevlid de istemem!... Onu, uhrevi rüşvet vasıtası yapanlara bırakınız! Sadece Kur'an...

9-Şimdi sıra en büyük dileğimde... Müslümanlardan, Eğer bu davada hizmetim geçtiğine inanan varsa, şunları istiyorum: Her ferdin, herhengi bir kifayet hesabına yanaşmaksızın, benim için "Necip Fazıl'ın kaza borcuna karşılık" niyeti ile bir günlük (Beş vakit) namaz kılması ve yine birgün oruç tutması... Mevtanın ardından, onun için kaza namazı Şafii içtihadında caizdir ve aynı içtihat Hanefilerce de rahmettir. Her ferdin, en aşağı yüz Tevhid kelimesi okuyup sevabının mislini bana hediye etmesi...70 bine dolması lazım... Bir de, üzerimde hakkı olanların bunu Allah rızası için helal etmeleri...

Ölünceye dek, üzerimdeki Allah ve kul haklarından mümkün olanını ödeyebilmek için elimden geldiği kadar cehdetmek azmindeysem de ne olacağını, nereye, hangi noktaya varabileceğimi bilmiyorum ve yardımı Müslümanlardan bekliyorum. "Şey'en lillah"tabiriyle bana Allah için bir şey veriniz! Yardımınızı esirgemeyiniz!

10-Allahı, Allah dostlarını ve düşmanlarını unutmayınız! Hele düşmanlarınızı!... Olanca sevgi ve nefretinizi bu iki kutup üzerinde toplayınız!

11-Beni de Allah ve Resul aşkının yanık bir örneği ve ardından bir takım sesler bırakmış divanesi olarak arada bir hatırlayınız! ■

Gâiblerden bir ses geldi: Bu adam,
Gezdirdin boşluğu ense kökünde!
Ve uctu tepemden birdenbire dam;
Gök devrildi, künde üstüne künde...

Pencereye kostum: Kızıl kıyamet!
Dediklerin çıktı, ihtiyar bacı!
Sonsuzluk, elinde bir manî tülbent,
Ok çekti yukardan, üstüme avcı.

Sakarya Türküsü

*İnsan bu, su misali, kıvrım kıvrım akar ya:
Bir yanda akan benim, öbür yanda Sakarya.*

*Su iner yokuşlardan, hep basamak basamak;
Benimse alın yazım, yokuşlarda susamak.*

*Her şey akar, su, tarih, yıldız, insan ve fikir:
Oluklar çift, birinden nur akar, birinden kır.*

*Akıшта demetlenmiş, büyük, küçük, kainat:
Şu çıkan buluta bak, bu inen suya inat!*

*Fakat Sakarya başka, yokuş mu çıkıyor ne?
Kurşundan bir yük binmiş, köpükten gövdesine:*

*Çatlıyor, yırtınıyor yokuşu sökmek için.
Hey Sakarya, kim demiş suya vurulmaz perçin?*

*Rabb'im isterse, sular büklüm büklüm burulur.
Sırtına Sakarya'nın, Türk tarihi vurulur.*

*Eyvah, eyvah, Sakarya'm, sana mı düştü bu yük?
Bu dâvâ hor, bu dâvâ öksüz, bu dâvâ büyük!..*

*Ne ağır imtihandır, başındaki Sakarya!
Binbir başlı kartalı nasıl taşır kanarya?*

*İnsandır sanıyordum mukaddes yüke hamal;
Hamallık ki, sonunda, ne rütbe var, ne de mal,*

*Yalnız acı bir lokma, zehirle pişmiş aştan:
Ve ayrılık, anneden, vatandan, arkadaştan!*

*Şimdi dövün Sakarya, dövünmek vakti bu ân;
Kehkeşanlara kaçmış eski güneşleri an!*

*Hani Yunus Emre ki, kıyında geziyordu?
Hani ardına çil çil kubbeler serpen ordu?*

*Nerede kardeşlerin, cömert Nil, yeşil Tuna?
Giden şanlı akıncı, ne gün döner yurduna?*

*Mermerlerin nabzında hâlâ çarpar mı tekbir?
Bulur mu deli rüzgâr o sedayı: Allah bir!*

*Bütün bunlar sendedir, bu girift bilmecele;
Sakarya, kandillere katran döktü geceler.*

*Vicdan azabına eş kayna kayna Sakarya.
Öz yurdunda garipsin, öz vatanında parya!*

*İnsan üç beş damla kan, ırmak üç beş damla su:
Bir hayata çattık ki, hayata kurmuş pusu.*

*Geldi ölümlü yalan, gitti ölümsüz gerçek:
Siz, hayat süren leşler, sizi kim diriltecek?*

*Kafdağını assalar, belki çeker de bir kıl!
Bu ifritten sualin, kılını çekmez akıl!*

*Sakarya, saf çocuğu, mâsum Anadolu'nun,
Divanesi ikimiz kaldık Allah yolunun!*

*Sen ve ben, gözyaşıyla ıslanmış hamurdanız;
Rengimize baksınlar, kandan ve çamurdanız!*

*Akrebın kiskacında yoğurmuş bizi kader;
Aldırma, böyle gelmiş, bu dünya böyle gider!*

*Bana kefendir yatak, sana tabuttur havuz:
Sen kıvrıl, ben gideyim, Son Peygamber kılavuz!*

*Yol onun, varlık onun, gerisi hep angarya:
Yüzüstü çok süründün, ayağa kalk, Sakarya!*

Necip Fazıl Kısakürek

Makale

BİR YÖK KLASİĞİ DAHA “LİMON SAT GERİ DÖN”

Yrd. Doç. Dr. M. Hanifi BOSTAN İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı

YÖK İLKELERİNİ BİLMEMEK MAZERET SAYILMAZI!

16 Mayıs 2009 Cumartesi günü Yeni Şafak gazetesinde 10. sayfada “Emekli Hocalar Geri Çağrıldı” başlığıyla verilen Yakup BULUT imzalı haberde YÖK’ün öğretim üyesi açığını gidermek amacıyla daha önce emekliye ayrılmış veya istifa etmiş öğretim üyelerine ayrıldığı üniversitelere dönme hakkı tanıdığı belirtilmektedir. Yazıda bu konuyu düzenleyen 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu’nun 60/b maddesine hiç atf yapılmadan sanki YÖK emekli veya istifa etmiş öğretim üyelerine bir lütf ve imtiyaz vermişçesine haber yapılmıştır. Söz konusu olan düzenlemeye ilişkin Yükseköğretim Yürütme Kurulu’nun 15.04.2009 tarihli ilke kararları çarpıtılarak sadece olumlu konular dile getirilmiş kamuoyu yanlış bilgilendirilmiştir. Oysa gerçekte, YÖK aldığı ilke kararları ve yaptığı uygulamalarıyla ayrıldıkları üniversitelere geri dönmek isteyen öğretim üyelerinin önünü açmak bir yana, onların haklarını gasp etmekte ve ülkemizin yüksek öğretiminin geleceğini de telafisi imkânsız zararlara uğratmaktadır. Bugüne kadar sorunsuz olarak uygulanan 60/b maddesi ile pek çok öğretim üyesi ayrıldığı üniversiteye, yine üniversitenin yönetim kurulu kararlarıyla dönüşü sağlanmıştır. Bugünkü YÖK yönetimi ise bu hakkı gasp ederek bugüne kadar gelen uygulamayı ters yüz etmiş ve bilim adamlarından oluşan yeni bir mağdurlar ordusu oluşturmuştur.

Yeni Şafak gazetesinde yer alan haberin ilgili olduğu kanun maddesi 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu’nun 60/b fıkrasıyla ilgilidir. Kurumlara dönüş başlığı taşıyan 60. maddenin b fıkrası: “b. (Değişik: 1/11/1990 – 3676/1 md.) Yükseköğretim kurumlarından, mahkeme veya disiplin kararları ile çıkarılanlar hariç olmak üzere herhangi bir nedenle kendi isteği ile ayrılan öğretim üyeleri başvuruları üzerine bu Kanun hükümleri çerçevesinde kadro koşulu aranmaksızın tekrar ayrıldıkları yükseköğretim kurumlarına dönebilirler.” demektedir.

Madde açıkça Üniversitelerden

1-Mahkeme kararı ile çıkarılanlar ve

2- Disiplin kararı ile çıkarılanların Üniversitelere dönüşlerinin mümkün olmadığını belirtmektedir.

Bunlar dışında kendi istekleriyle üniversitelerden ayrılanların ise ayrıldıkları Yükseköğretim kurumlarına dönebileceklerini ve dönüşlerde de her Türkçe okuma yazma bilenlerin sarih olarak anlayacağı üzere kadro şartı aranmayacağını beyan etmektedir.

Burada kendi istekleriyle ayrılmak ifadesi de her ne şekilde olursa olsun yasal bir hakkı kullanarak (emeklilik veya istifa gibi) Üniversiteden ayrılmanın kastedildiği de izaha muhtaç olmayacak şekilde açıktır. Yasa, Üniversiteden ayrılanların ayrıldıktan sonra ne yapıp yapmadıklarıyla ilgili bir sınırlama veya kayıt da getirmemiştir.

—Kanun maddesinin açık amacı ülkemizde kıt olan öğretim üyelerini/bilim adamlarını üniversiteye yeniden kazandırmaktır. Üniversiteler ihtiyacı olan öğretim elemanlarını normal prosedür yani ilan suretiyle karşılamaktadır. Üniversitelerden ayrılan öğretim üyeleri de (yasal engel olanlar hariç yaş sebebiyle emekli olmak gibi) bu şekilde her zaman üniversiteye dönebilmektedirler. Bu sebeple 60/b maddesi 2547 sayılı kanunun diğer maddelerinde belirtilen normal atama şeklinde bir dönüş değil kaldığı yerden devam anlamında, normal atama usulleri dışında bir süreçten söz etmekte ve öğretim üyelerini kısa yoldan tekrar üniversiteye kazandırmayı amaçlamaktadır. Böyle olmasaydı 60. maddenin başlığı kurumlara dönüş olmazdı.

—Kadro şartının aranmaksızın demek suretiyle öğretim üyelerinin dönüşünde karşılarına çıkabilecek veya idarece öğretim üyelerine karşı takınılacak olumsuz tavır daha baştan ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Bir başka ifadeyle, idarenin kadro yok bahanesi arkasına sığınarak öğretim üyelerinin

üniversitelere dönüşlerini keyfi olarak engelleme ve akim kılma ihtimalini ortadan kaldırmaktadır. Kadro şartı aranmaması kadroları veren YÖK kurumunun olumsuz tutumlarına karşı, ayrıca, Üniversiteleri de koruyan bir hükümdür. Nitekim bilindiği üzere Üniversitelerde kadro konusu her zaman problem olmuş ve özellikle YÖK terbiye etmek istediği üniversiteleri kadro vermemekle cezalandırma ve yıldırma politikası gütmüştür. Öğretim elemanlarının ve Üniversite rektörlerinin en çok şikâyetçi olduğu konuların başında kadro verilmeme konusu olduğu genel kamuoyu ve üniversite kamuoyunun çok iyi bildiği bir durumdur. Kısacası, 60/b de belirtilen kadro şartı aranmaması hükmü bir yandan öğretim üyelerini Üniversite yönetimine ve YÖK'e karşı korumakta diğer yandan da üniversiteleri YÖK'e karşı korumaktadır.

60/b bendindeki bütün bu açık hükümlere karşılık Yükseköğretim Yürütme Kurulu'nun 15.04.2009 tarihli ilke kararları ile Yasanın verdiği hak buharlaştırılmakta ve ortadan kaldırılmaktadır. 16 Mayıs 2009 Cumartesi günü Yeni Şafak gazetesinde çıkan haberde belirtildiği gibi YÖK öğretim üyelerinin üniversitelere dönüşünü kolaylaştırmamakta aksine ortadan kaldırmaktadır. İlke kararlarına bakıldığında bu açıkça görülecektir.

Yükseköğretim Yürütme Kurulu 60/b fıkrası ile ilgili aldığı 15.04.2009 tarihli ilke kararlarında:

"(1) 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 60. maddesinin (b) fıkrası hükmü ancak;

a) Üniversitedeki görevinden isteğe bağlı emeklilik suretiyle ayrılan,

b) Üniversitedeki görevinden istifa etmek suretiyle ayrılan,

c) Üniversite dışında herhangi bir kamu kurumunda başka bir kadroya atanmak suretiyle, üniversitedeki görevinden ayrılan,

öğretim üyesi ile ilgili olarak uygulanabilir.

(2) Öğretim üyesi olarak görev yapmakta iken;

a) Bir suçtan mahkumiyete bağlı olarak veya disiplin cezası uygulanmak suretiyle üniversiteden ayrılmış olan,

b) Bu görevinden yaş haddinden dolayı emekliye ayrılmış olan,

c) Bu görevinden ayrılarak bir başka devlet üniversitesinde öğretim üyesi olarak kadroya atanan,

ç) Devlet üniversitesindeki görevinden ayrılarak vakıf üniversitesinde görev alan ve bilahare vakıf üniversitesindeki görevinden de ayrılan,

kişiler hakkında, 2547 sayılı Kanununun 60. maddesinin (b) fıkrası hükümleri uygulanmaz.

(3) 2547 sayılı Kanununun 60. maddesinin (b) fıkrası hükmünün uygulanabilmesi için, öğretim üyesinin, görevinden ayrılmadan önce üniversitede yardımcı doçent, doçent veya profesör kadrosuna atanmış olması gerekir.

(4) Öğretim üyesi, geri dönme talebinde bulunduğu tarih itibarıyla hangi akademik unvanı iktisap etmiş olursa olsun, 60. maddenin (b) fıkrasında belirtilen yolla ancak üniversiteden ayrıldığı kadroya atanabilir.

(5) Öğretim üyesi, üniversiteye, ancak ayrılmadan önce görev yaptığı anabilim veya bilim dalında görev yapmak üzere dönebilir.

(6) Kişinin, öğretim üyesi olarak üniversitedeki görevine geri dönebilmesi için;

a) İlgili anabilim veya bilim dalında öğretim üyesine ihtiyaç bulunması,

b) Geri dönme talebi üzerine atama tarihi itibarıyla 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48. maddesi ve ilgili disiplin mevzuatı hükümlerine göre memuriyete engel bir halinin bulunmaması,

c) Yükseköğretim Kurulu tarafından, 2547 sayılı Kanununun 60. maddesinin (b) fıkrası hükmüne istinaden atama talebinde bulunulan yükseköğretim kurumunun ilgili anabilim veya bilim dalında öğretim üyesine ihtiyaç bulunup bulunmadığı değerlendirilerek, kadro kullanım izninin verilmiş olması,

şarttır." denilmektedir.

İlke kararlarına yüzeysel bir bakış dahi ilke kararlarında 60/b de belirtilen düzenlemenin ne kadar dışına çıktığı YÖK'ün kanun koyucu yerine geçerek Kanun maddesinin vermediği yetki vermediği düzenlemeler yaptığı ve hakkın kullanımını ortadan kaldırdığı görülecektir. Bu ilke kararlarına göre, Üniversiteden ayrılan öğretim üyelerinden

- 1- İstifa ile ayrılanlar,
- 2- Emekli olup yaş haddini aşmayanlar
- 3- Üniversiteden ayrılarak üniversitelerden başka bir kamu kurumunda görev alanlar üniversitelere dönebilirler denmektedir.

Ancak (2) c ve ç maddeleri ile emekli olan ve istifa ederek ayrılan öğretim üyelerinin kurumlarına dönüş hakları ortadan kaldırılmıştır. Çünkü, ilke kararları birlikte değerlendirildiğinde geri dönüş hakkından yararlanabilmek için üniversitelerinden ayrılan öğretim üyelerinin ya başka bir kamu kurumunda görev almaları ya da üniversite dışında ya hiçbir iş yapma-

mış olmaları veya üniversite dışında bir işle (örneğin limon ticareti yapmak gibi) uğraşmış olmaları gerekmektedir.

Bunlar dışında kalanlarla ilgili olarak ilke kararlarında, örneğin emeklilik veya istifa ile üniversiteden ayrılmış ve daha sonra başka bir üniversitede görev alan öğretim üyelerinin ayrıldıkları üniversiteye dönebilecekleri karara bağlanmıştır. Daha vahimi, bu kişiler emekli olduktan veya istifa ettikten sonra başka bir üniversite görev yapmış ve buradan da ayrılmış olsalar bile üniversitelere dönebilecekleri hükmü getirilmiştir. Bir başka deyişle hali hazırda herhangi bir üniversitede görev yapmayan boşta olan bilim adamları sadece ve sadece üniversiteden ayrıldıktan sonra başka bir üniversitede çalışmış ve sonra buradan da ayrılmaları sebebiyle maddenin dışına çıkarılarak cezalandırılmıştır. Daha açık ve anlaşılır bir dille ifade edilecek olursa Üniversiten ayrılan öğretim üyeleri ancak üç şekilde kurumlarına geri dönebilir: Ya bir başka kamu kurumunda çalışmış olmalı; ya boş boş gezmeli; ya da limon satmalı. Bunlar dışında üniversiten ayrılmış (istifa ve emeklilik yoluyla) öğretim üyeleri bir başka üniversitede görev almış olmaları halinde, bu kurumlardan da ayrılmış olsalar dahi ayrılmış oldukları üniversitelere geri dönebileceklerdir.

İlke kararlarındaki mantık tutarsızlığı ise bir başka gülünecek durumdur. Örneğin, ilke kararlarının (2) c ve ç maddelerindeki açık tutarsızlıklar. c ve ç maddelerinde:

"c) Bu görevinden ayrılarak bir başka devlet üniversitesinde öğretim üyesi olarak kadroya atanan,

ç) Devlet üniversitesindeki görevinden ayrılarak vakıf üniversitesinde görev alan ve bilahare vakıf üniversitesindeki görevinden de ayrılan,"denmektedir.

Burada c maddesinde belirtilen bir başka devlet üniversitesinde öğretim üyesi olarak kadroya atanan, öğretim üyelerinin buradan da ayrılmaları halinde ne olacakları sorusuna cevap verilmemesine karşılık ç maddesinde vakıf üniversitesinde görev alan ve bilahare vakıf üniversitesindeki görevinden de ayrılan denilmek suretiyle açık bir tutarsızlık sergilenmektedir.

İlke kararları ayrıca geri dönüş hakkını kadro kullanım iznine bağlamıştır.

İlke kararlarında

"(6)/c) Yükseköğretim Kurulu tarafından, 2547 sayılı Kanununun 60. maddesinin (b) fıkrası hükmüne istinaden atama talebinde bulunulan yükseköğretim kurumunun ilgili anabilim veya bilim dalında öğretim üyesine ihtiyaç bulunup bulunmadığı değerlendirilerek, kadro kullanım izninin verilmiş olması, Şarttır" denmektedir.

Bu düzenlemenin 60/b de yer alan ... kadro koşulu aranmaksızın... hükmüyle uyuşmadığı açıklamaya gerek duyulmayacak kadar açıktır.

Bütün bu açıklamalarda görüldüğü üzere YÖK keyfi davranmaya, yasaları hiçe sayarak ilke yasaların yerine varlığını yöneticilerden başkasının bilmediği ilke kararları ile Üniversiteleri yönetmeye kalkmaktadır. Öğretim elemanları yasaya göre hayatlarını düzenlemekte, ona göre hareket etmekte, yasal hakkını talep ettiğinde ise ilke kararları karşısına çıkmaktadır. YASALARI BİLMEMEK MAZERET SAYILMAZ prensibine bundan sonra herhalde YÖK İLKELEİNİ BİLMEMEK MAZERET SAYILMAZ!!! Prensibi de üniversite duvarlarına yazılacak!!!...

Gazetelerde yer aldığı şekliyle YÖK boşta olan öğretim üyelerini akademik hayata kazandırmak gibi bir çaba içinde olmaktan uzaktır. Aksine geri dönüşleri engelleyen bir tutum ve tavır içindedir. Ancak yandaş medya vasıtasıyla kamu oyunu da yanlış bilgilendirmekten de uzak durmamaktadır.

Halen çok sayıda bilim adamını mağdur eden ve şaşkınlık içinde bırakan bu ilke kararlarıyla YÖK ne yapmak istiyor sorusu mutlaka sorulması gereken bir sorudur.

1- YÖK bu ilke kararlarıyla ve uygulamalarıyla üniversite yönetimine ait olan bir yetkiyi gasp etmekte; üniversiteler yerine karar vermekte ve üniversite yönetimlerini bürokratik ast haline getirmektedir.

2- Ülkemizde kıt olan bilim adamlarını devlet üniversitelerine dönüşünü, kamuya kazandırılmasını engellemektedir.

3- Üniversiteden ayrıldıktan sonra vakıf üniversitelerinde çalışan ve çalışmış olan bilim adamlarının devlet üniversitelerine dönüşlerini ortadan kaldırarak vakıf üniversiteleri lehine kaynak aktarımında bulunmakta onları iş kanunu hükümleri altında sözleşme köleleri haline getirilmelerinin önünü açmaktadır.

4- Öğretim üyelerinin hareket kabiliyetini sınırlayarak buldukları üniversitelerdeki yönetimlerin mutlak hâkimiyeti altına sokmak ve bilimsel hürriyetlerini ortadan kaldırmaktadır.

5- Üniversite yönetimlerini öğretim üyelerinin ihtiyacı olan bilimsel hürriyet ortamını ve bilimsel çalışma ortamını hazırlamak yükümlülüğünden uzaklaştırmakta, insan kaynakları açısından üniversitelerin gelişmesi için zorunlu olan rasyonel düzenlemeleri yapmaktan alıkoymanın önünü açmaktadır.

6- Üniversite öğretim üyelerini çalışmakta oldukları üniversitelere mahkûm ederek, bilimsel ve kurumsal gelişmeleri sağlayacak şekilde bilim adamları

ve üniversiteler arasındaki rekabeti sağlayacak yerde böylesi bir rekabetin şartlarını ortadan kaldırmakta, engellemektedir.

7- Bütün bunların ötesinde yasalarca öğretim üyelerine tanınmış bir hakkı ortadan kaldırarak hukuk düzeninde karmaşa yaratmakta ve geleceği belirsiz hale getirmektedir.

Hâlihazırda, yasal olarak üniversitedeki görevlerinden ayrılmış daha sonra başka üniversitelerde (devlet ve vakıf) görev yapmış ve bu görevlerinden de ayrılmış, memuriyete dönmelerinde sakınca bulunmayan, geri dönüş için başvurdukları üniversitelerinin de pek çok kere ihtiyaç belirttiği, şu anda boşta olan ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 60/b maddesinin kendilerine tanıdığı haktan yararlanmak üzere üniversitelerine geri dönmek isteyen bilim adamlarının hukuka aykırı olarak ilke kararlarıyla haklarının yok edilmesi kabul edilemez.

Hukuka aykırı ve keyfi düzenlemenin derhal kaldırılması suçu limon satmak olmayan bilim adamlarının cezalandırılmaktan vaz geçilmesi; bilim dünyasına ve kamuya kazandırılması; YÖK'ün üniversiteleri bürokratik aygıt haline getiren uygulamalarına son verilmesi; üniversite rektörlerinin/yönetimlerinin de daha fazla rencide edilmesinin, yok sayılmalarının, önüne geçilmesi ve YÖK'ün yetki gaspından vaz geçmesi, yüksek öğretimimizin şahsiyetine kavuşması için olmazsa olmaz koşulları olarak görmekteyiz.

Bir taraftan öğretim üyesi yetersizliğinden bahsetmek diğer yandan da halen boşta bulunan bilim adamlarının üniversitelere dönüş imkânlarını, sudan gerekçelerle ve hukuksuz ilke kararlarıyla, ortadan kaldırmak tutarsızlığına son verilmelidir. Unutulmalıdır ki bilimle uğraşmak bir sevda işidir. Ekonomik olarak yoksulluk sınırında olan maaşa talip olmayı başka türlü nasıl açıklarsınız. Olumsuz uygulamaların, şikâyetçi olduğumuz, beyin göçüne yol açmasını ve balını üstünüze alıyor musunuz? Siz bilim adamlarımızı KAZANMAK MI? YOKSA TÜRK BİLİM HAYATINDAN SİLMEK MI İSTİYORSUNUZ?

Yapılan düzenlemeleri iyi niyetli olarak yorumlamakta zorlanıyoruz... zorlanıyoruz... zorlanıyoruz..

EVET...

HERHALDE EN İYİSİ LİMON SATMAK!!!

LİMON SATAN DA BAŞKA ÜNİVERSİTELERDE GÖREV YAPANLAR DA AYRILDIKLARI ÜNİVERSİTELERE GERİ DÖNMELİDİR.

YASANIN TANIDIĞI HAK İLKE KARARLARIYLA ORTADAN KALDIRILMAZ...

YASAYI ÇİĞNEYENİN YASASI ÇİĞNENİR... ■

Tarihin tozlu sahifelerinde Türk'ün şanlı tarihi yatar. 5000 yıllık şerefli maziyi yâd ederken bin yıldan beri yaşadığımız Anadolu coğrafyası, şehit atalarımızın aziz hatıralarıyla vatan olmuştur bizlere...1015 yılında seyri sefer ederken, 1021 tarihinden sonra yer aramaya başladığımız Anadolu da, 1048 Pasinler savaşı ile yurt olsun diye can vermişiz. 1071 de Malazgirt meydan savaşı ile kapısını aralamış, 1176 Miryakefelon savaşı ile de tapusunu almışız Anadolu'nun...

Anadolu'ya geldiğimizde Ermenilerle karşılaşmışız. Ermeniler, Hristiyan Bizans'a karşı, Müslüman Türkü tercih etmişlerdir. Dinlerine, dillerine, mabetlerine ve kültürlerine karışmamışız. Türkün hoşgörüsü ikliminde yaşayana Ermeniler, Osmanlı Devleti'nde zamanında yüksek memurluklara gelmişlerdir. Osmanlı Devleti hiçbir millete vermediği "**Tebayı Sadıka**" unvanını Ermenilere vermiştir. 19. Yüzyılın ikinci yarısında dünyadaki milliyetçilik akımının etkisiyle Rusya, İngiltere ve Fransa'nın kışkırtmasıyla Osmanlı Devleti'ne karşı ayaklanan Ermeniler, 1000 yıllık dostluğu da baltalamaya başlayacaklardır.

Erzurum'da, Van'da, Bitlis'de, Diyarbakır'da ve İstanbul'da ayaklanmalar tertip eden Ermeniler 1905 yılında Osmanlı padişahı II. Abdülhamit'e suikast düzenleyecek kadar küstahlaşacaklardır. Hınçak ve Taşnak adlı cinayet şebekeleriyle Doğu Anadolu'da Müslüman Türk beldelerinde vahşi katliam işlemekten geri kalmamışlardır.

I. Dünya Savaşı başladığında Osmanlı Devleti doğu Anadolu'da rahat durmayan, Ruslarla işbirliği içeri-

sinde olan Ermenilere karşı 24 Nisan 1915 tarihli bir genelge yayınlanmıştır. Genelge kapsamında Hınçak-Taşnak komitelerinin kapatılması, fanatik isyancıların tutuklanması ve silahlara el konulması istenmiştir. Çok sayıda Hınçak- Taşnak şubesi kapatılmış, isyancı elebaşları yakalanarak hareket alanları daraltılmıştır. Ermenilerin soykırım yıldönümü diye andıkları ve her yıl ABD'nin meclislerine getirilen "24 Nisan" günü meselesi bu genelgenin yayınlandığı tarihtir.

Tarafsız kaynakların verdiği rakamlara göre Ermenilerin tehcirdeki kaybı en fazla 300 bindir. Tehcirin yapıldığı günün şartları göz önüne alındığında ölenlerin büyük bir kısmının veba, kolera gibi salgın hastalıklardan öldüğü görülmüştür. Kaldı ki yolculuktaki Ermenilerin güvenliğini sağlayan Türk birliğinin de yarıya yakını bu salgın hastalıklardan ölmüştür. Ermeni ayaklanmalarına destek veren Bogos Nubar Paşa'ya göre; aynı dönemde ölen Türklerin sayısı 1.400.000'dir ve bu ölümlerin büyük bir kısmı ermeni saldırıları sonucunda olmuştur.

Osmanlı Devleti'nin aldığı bu önlemlerde sonuç vermeyince 27 Mayıs 1915 tarihinde "Tehcir Kanunu" çıkarıldı. Bu kanunla savaş alanı içindeki Ermenilerden isyan hareketine katılanlar ülkenin güvenli bölgelerine göç ve yerleşime tabi tutuldular. Ermenilerin ve Ermeni lobilerinin kıyametler koparıp sözde ermeni soykırımı dedikleri olay bundan ibarettir. osmanlı kayıtlarına göre göçe tabi tutulan ermeni sayısı 702 bin 900 dür. Tarafsız kaynakların verdiği rakamlara göre Ermenilerin

tehcirdeki kaybı en fazla 300 bindir. Tehcirin yapıldığı günün şartları göz önüne alındığında ölenlerin büyük bir kısmının veba, kolera gibi salgın hastalıklardan öldüğü görülmüştür. Kaldı ki yolculuktaki Ermenilerin güvenliğini sağlayan Türk birliğinin de yarıya yakını bu salgın hastalıklardan ölmüştür. Ermeni ayaklanmalarına destek veren Bogos Nubar Paşa'ya göre; aynı dönemde ölen Türklerin sayısı 1.400.000'dir ve bu ölümlerin büyük bir kısmı ermeni saldırıları sonucunda olmuştur. Ancak ölenlerin Müslüman Türk olduğu için, hiçbir Avrupalı yazar ve devlet adamı sefalet ve felaketi yaşayanın Türkler olduğu anlatılmamıştır. Bu-

günde aynı yaklaşım ülkemizin aleyhine devam etmektedir...

I.Dünya Savaşı'nda Rusya'da çarlık rejimi yıkılınca Rusya savaştan çekildiğini açıkladı. Doğu Anadolu'dan çekilmeye başlayan Rusya ile birlikte Ermeniler de çekilmeye başladılar. Çünkü Ermeniler yaptıkları katliamlardan sonra Türklerle aynı topraklar üzerinde kalamayacaklarını anladılar. Bu çekiliş sırasında yaptıkları mezalim dünya tarihinin kara sayfalarından birisi olmuştur.

Merhametin zirvesinde adil ülke Osmanlı Devleti, I.Dünya Savaşı sonrası tehciye tabi tuttuğu ermeni vatandaşları için 31 Aralık 1918'de geri dönüş kararnameğini çıkardı. Geri dönen Ermeniler mal ve mülklerini geri aldılar. Fakat Mondros Ateşkes Antlaşması'nın 24. Maddesine göre Doğu Anadolu'daki 6 vilayette karışıklık çıkarsa bu vilayetler İtilaf Devletleri tarafından işgal edilecek denilmesi, Ermenileri umutlandırdı. Ermeniler doğu Anadolu'yu işgal etmek için Aralık 1918 de Aras Vadisi'nden hareketle Türk bölgelerinde yağma ve katliamlar yaptılar. Doğuda Ermenilerle yapılan savaş Aralık 1920'de Ermenilerin barış isteği doğrultusunda "Gümrü Barış antlaşması" ile sonuçlandırıldı. Antlaşmaya göre; Ermeniler Misakı Milliye tanıyıp, Doğu Anadolu'daki emellerinden vazgeçtiklerini kabul ettiler.

Lozan Konferansında Ermeni yurdu konusu ve

Ermeni bölgesinin bir Ermeni vali tarafından idaresi Lord Curzon tarafından dile getirildi. Fakat Türk Delegasyonu bu konuyu çok kararlı bir tavırla reddetti. Lozan Konferansının azınlıklarla ilgili 37. ve 45. Maddeleri Türkiye Ermenileri için de geçerli oldu.

II. Dünya Savaşı'ndan sonra NATO üyesi olan Türkiye'nin güçlenmesini istemeyen Rusya Ermeni iddialarını ortaya attı. 1965 yılından sonra Rusya'nın ve Avrupa ülkelerinin desteğiyle oluşan "**Ermeni diasporası**" dört T olarak adlandırılan (tanıtım, tanıma, tazminat, toprak) planları için çalışmaya başladılar. Bu amaçla 20 Ocak 1975'te açılımı "*Ermenistan kurtuluşu için ermeni gizli ordusu*" olan ASALA'yı kurdular. Bu kanlı örgüt, 50 den fazla Türk büyükelçisi, elçilik görevlisi ve yakınını şehit etti. 1980'den sonrada PKK terör örgütü ile birleşme kararı aldılar. Türk kanına doymamış Ermeni terörü 1992'de Azerbaycan'ın Karabağ bölgesinde işgal ile birlikte HOCALI köyünde 613 kişiyi vahşice katletmiştir. Bütün dünya bu vahşeti izlemiş gereken tepki verilmediği için 1.000.000 Azeri Türkü mülteci durumuna getirilmiştir. Öz yurdunda garipsin, öz vatanında parya dedikleri bu olsa gerek...

Sınırlarımızı açmaya hazırlandığımız Ermenilerin anayasasının 11. Maddesinde "Ermenistan Cumhuriyeti, Osmanlı Türkiyesi ve Batı Ermenistan da gerçekleştirilen 1915 soykırımının uluslar arası kabulünü destekler" diyerek Türkiye'ye yönelik asılsız iddialarını devlet politikası haline getirmiştir. Yine anayasalarının 13. Maddesinin 2. Paragrafında devlet armasında Ağrı Dağı'nın bulunduğu kaydı vardır. Ermenistan'daki okul duvarlarında asılan haritalarda ülkemizin 12 ili de yer almaktadır. Ermenistan Milli Marşı'nda "topraklarımız işgal altında, bu toprakları azat etmek için ölümler ölümler" denmektedir. İşte bu düşüncelere sahip bir komşuya mı açılır kapılarımız... Yoksa dostlara mı açılır ?

Avrupa devletlerinin bazılarında ve Amerikan okullarında ermeni iddiaları ders olarak okutulmaya başladı. 24 Nisan günü, başta Fransa, İtalya, Arjantin, Rusya, Kanada, Yunanistan, Lübnan, Vatikan, Uruguay, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi olmak üzere ABD'nin 27 eyaletinde kabul edildi. Dostlarımızı tanıma adına ibret verici bir tablo değil mi... ?

Ermenistan'a kapılarımızı açmaya hazırlanırken tarihi gerçekleri asla unutmamalıyız. "iki millet, bir devlet" tanımını yaptığımız kardeşimiz Azerbaycan'ı bağrımıza basalım.

Kapımızı dostla açıp; suyun uyuyup, düşmanın uyumadığını unutmamalıyız. ■

Makale

SENDİKAL MÜCADELE VERMEK

Ahmet KIRAÇ Düzüçü İlçe Temsilcisi

Sendikalar çalışanlarının haklarını korumak ve geliştirmek için çeşitli platformlarda mücadele verirler. Bu mücadelenin başarı ile sonuçlanması ise yasaların ve çalışanların sendikalarına verdiği güce bağlıdır. Bunun yanında hükümetlerin problemleri kabullenmesi ve çözümü için iyi niyet beslemesi gerekir. Hükümetler taleplerin hangi sendikadan geldiğine değil de taleplerin yerinde olup olmadığına bakmalıdır. Üyelerin sendikalarını takip etmesi, sendikaların üyelerini sendikal çalışmalardan haberdar etmesi, sendikacılığı güçlendirecektir. Bu sendikaların esas itici gücünü oluşturmaktadır. Ülkemizdeki kamu çalışanları sendikalarının durumu böyle mi peki? Evet, demek pek de mümkün görünmüyor. Öncelikli problem sendikaların örgütlenmesinde yatmaktadır. Şöyle ki; kamu sendikalarına üye olmak isteğe bağlıdır. Ancak kazanımlardan herkes yararlanmaktadır. Bu da örgütlenme isteğini köreltmekte, çalışanları nemelazımcılığa itmektedir. Üye olmayanlar elini taşın altına sokmadan sendikaları en acımasız bir şekilde eleştirmektedir. Çünkü eleştirmek sorumluluk almaktan daha kolaydır.

Sendikalar; sendikal mücadeleyi alanlarda, Toplu Görüşmelerde (Toplu sözleşmeli ve grevli sendika istiyoruz), Kurum İdari Kurullarında, Disiplin Kurullarında, Komisyonlarda vermektedirler. Sendikal mücadeleyi üyeleriyle paylaşmak ve kamuoyu desteği sağlamak için kitle iletişim araçlarını kullanırlar ve bu yolla baskı oluşturmaya çalışırlar. Buralarda çözülmeyen problemler için yargıya gitmek zorunda kalınırlar. Haksız uygulamaların, adalete ve normlar hiyerarşisine uygun olmayan düzenlemelerin yargıya taşınması kadar doğal ne olabilir ki? Hükümetler elbette dava açılmasından rahatsız olurlar ama bazı sendikaların rahatsızlığı nedendir. Hakka ve hukuka rağmen elde edilen yandaş menfaatlerinin engellenmesinden olmalı. Bir dava açıldığı zaman sonucundan bazı çalışanlar memnun olurken bazıları da mağdur olduk demektirler. Bu da sendikaları dava açarken iki kez

düşünmeye sevk etmektedir. Ancak genel geçer doğrularından ve hukuktan yana tavır konulması gerektiği için gerektiğinde de dava açılmıştır ve açılacaktır. Türk Eğitim-Sen'in üyelerinin haklarını korumak için dava açmasından daha tabii ne olabilir.

Kamu Çalışanları; dava açanlara tepki göstermektense haksız uygulamalar yapan davalı idarelere ve hukuka aykırı düzenlemeler yapan hükümet ve bakanlıklara tepki göstermelidir. Sendikaların bilgi edinme haklarını kullanmasını engellemeye dönük tavırlar ise daha düşündürücüdür. Bilgi vermemekle çalışanların kurumlara olan güvenini sarstıklarının farkında değil midirler? Devletin kurumları uygulamalarda şeffaf ve hesap verebilir olmalı temel ilkesini rafa mı kaldırmaya çalışmaktadırlar? Hukuk devleti, şeffaftır ve hesap verir. Yaptıklarının hukuka uygunluğundan emin olanlar hesap vermekten çekinmez, alnı açık başı dik olur. Temsil ettiği kurumu da yıpratmaya kimsenin hakkı yoktur.

Sendikacılıktan bihaber dava açmaktan aciz olanların yaptıkları ise çok çarpıcı ve ibret vericidir. Türk Eğitim-Sen'in açtığı dava sonuçlarını ve yapılan girişimlerden elde edilen kazanımları kendileri yapmış gibi göstererek mücadele hırsızlıkları yapmaları gülünç olmaktadır. Sendikaların siteleri ziyaret edildiğinde gerçek apaçık ortadadır. Türk Eğitim-Sen sitesindeki haberlerin hemen hemen tamamı eğitim çalışanlarının

problemleri ve çözüme dönük girişimler oluştururken diğer sendikaların haberlerin ve bilgilendirmelerin ekseriyetini tam tersine günübirlik siyasi nitelikte ki haberler ve yorumlar oluşturmaktadır. Çünkü sendikacılık yapmak herkesin harcı değildir. Emek ve birikim ister.

Türk Eğitim –Sen olarak örgütlenme anlayışımızı; öncelikle üye sayımızı artırarak yetkili sendika olmayı sürdürmek, diğer yandan da ülkemizde kamu çalışanlarının sendikalaşma oranını yukarıya çekmektir. Bu yüzden hedef kitlemiz üye çalmak değil, sendikalı olmayanları üye yapmaktır.

Eğitim çalışanlarını ilkeleri; söylemleri ve eylemleriyle Türkiye'nin her yanında aynı olan Türk Eğitim-Sen'e destek vermeye davet ediyoruz. Üyelerimizin; hukuka aykırı mevzuat hükümlerinden ve idarenin haksız uygulamalarından doğan haksızlıklara karşı eğilip bükülmeden mücadele vermeyi vaat ediyoruz. Başkalarının haklarını çiğneyerek bir yerlere gelmeyi ve çıkar elde etmeyi değil. Sendikalar kişilerin çıkarlarını değil tüm çalışanların ve üyelerinin haklarını korumak için vardır. Biz bu yüzden varız. Başkalarının haklarını yiyenler bir gün gelir de, kendisinin de hakkının yenebileceğini unutmamalıdır. Sendikalar HAK'ı yüceltmelidir.

TÜRK EĞİTİM-SEN'İN ONURLU BİR ÜYESİ OLMAYA VAR MISINIZ? ■

2009 Yılı Öğretmenlerin İller Arası İsteğe ve Zorunlu Çalışma Yükümlülüğüne Bağlı Yer Değiştirme Kılavuzu'nun 4.1.4.maddesinin yürütmesinin durdurulması ve iptali için dava açtık.

2009 Yılı Öğretmenlerin İller Arası İsteğe ve Zorunlu Çalışma Yükümlülüğüne Bağlı Yer Değiştirme Kılavuzu'nun "İsteğe Bağlı Yer Değiştirme Başvurusunda Bulunacaklar" başlıklı 4.1.4.maddesinde yer alan "Hâlen zorunlu çalışma yükümlülüğü öngörülen il ve ilçelerde görevli zorunlu hizmet yükümlüsü öğretmenler, buldukları hizmet bölgelerinde Millî Eğitim Bakanlığı Öğretmenlerinin Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliğinin 24'üncü maddesinde belir-

tilen süreler kadar görev yapmaları gerektiğinden, bu öğretmenler zorunlu çalışma yükümlülüklerinin tamamlanmasına 6 aydan az süre kaldığı gerekçesiyle yer değiştirme isteğinde bulunamayacaklardır." hükmünün; Millî Eğitim Bakanlığı Öğretmenlerinin Atama Ve Yer Değiştirme Yönetmeliği'nin 24. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "Zorunlu çalışma yükümlülüğü altı aydan az olan öğretmenler, zorunlu çalışma yükümlülüğünü tamamlamış sayılır." hükmüne aykırı olduğu gerekçesiyle, Millî Eğitim Bakanlığı aleyhine Danıştay'da açtığımız davada, dava konusu Kılavuz hükmünün yürütmesinin durdurulması ve iptalini talep ettik. (Dava dilekçesi aşağıdadır.)

DANIŞTAY BAŞKANLIĞI'NA

Yürütmenin Durdurulması İstemlidir.

DAVACI _____ : Türk Eğitim-Sen
(Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu Kamu Çalışanları Sendikası)

VEKİLİ _____ : Av. Hatice AKALAN- Av. Hilal Kezban DÜZGÜN
Av. Dilek Atak ZENGİN
Konur Sok. 54/9 Bakanlıklar/ANKARA

DAVALI _____ : T.C.Millî Eğitim Bakanlığı
Bakanlıklar /ANKARA

T.KONUSU _____ :2009 Yılı Öğretmenlerin İller Arası İsteğe ve Zorunlu Çalışma Yükümlülüğüne Bağlı Yer Değiştirme Kılavuzu'nda yer alan "**İsteğe Bağlı Yer Değiştirme Başvurusunda Bulunacaklar**" başlıklı 4.1.4.maddesinde yer alan "**Hâlen zorunlu çalışma yükümlülüğü öngörülen il ve ilçelerde görevli zorunlu hizmet yükümlüsü öğretmenler, buldukları hizmet bölgelerinde Millî Eğitim Bakanlığı Öğretmenlerinin Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliğinin 24'üncü maddesinde belirtilen süreler kadar görev yapmaları gerektiğinden, bu öğretmenler zorunlu çalışma yükümlülüklerinin tamamlanmasına 6 aydan az süre kaldığı gerekçesiyle yer değiştirme isteğinde bulunamayacaklardır.**" hükmünün YÜRÜTMESİNİN DURDURULMASI ve devamında İPTALİ talebini içerir.

ÖĞRENME TARİHİ _____ : 30/04/2009

İZAHAT _____ : Dava konusu işlemin yürütülmesinin durdurulması ve devamında iptali hak ve adalet gereğidir. Şöyle ki;

1) 2009 Yılı Öğretmenlerin İller Arası İsteğe ve Zorunlu Çalışma Yükümlülüğüne Bağlı Yer Değiştirme Kılavuzu'nda yer alan "**İsteğe Bağlı Yer Değiştirme Başvurusunda Bulunacaklar**" başlıklı 4.1.4.maddesi "**Hâlen zorunlu çalışma yüküm-**

lülüğü öngörülen il ve ilçelerde görevli zorunlu hizmet yükümlüsü öğretmenler, buldukları hizmet bölgelerinde Millî Eğitim Bakanlığı Öğretmenlerinin Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliğinin 24'üncü maddesinde belirtilen süreler kadar görev yapmaları gerektiğinden, bu öğretmenler zorunlu çalışma yükümlülüklerinin tamamlanmasına 6 aydan az süre kaldığı gerekçesiyle yer değiştirme isteğinde bulunamayacaklardır." ibaresi mevcut olup; bu ibare, yer Değiştirme Yönetmeliği'nin 24. maddesine aykırıdır.

2) Millî Eğitim Bakanlığı Öğretmenlerinin Atama Ve Yer Değiştirme Yönetmeliği – Zorunlu çalışma yükümlülüğü MADDE 24-(1) Bakanlık kadrolarına 11/6/2000 tarihinden sonra öğretmen olarak atananlar;

- Üçüncü Hizmet Bölgesi içindeki illerde en az üç yıl,
- İkinci Hizmet Bölgesi içindeki illerde en az dört yıl,
- Birinci Hizmet Bölgesine dâhil illerin (D) ve (E) sınıfı ilçelerinde en az beş yıl veya her üç bölgede toplam dört yıl çalışmakla yükümlüdürler.

(2) Zorunlu çalışma yükümlüsü öğretmenler bu yükümlülüklerini, zorunlu çalışma yükümlülüğü öngörülen hizmet bölgelerine dâhil illerden birinde yerine getirebilecekleri gibi, birden fazla ilde veya ilçede de yerine getirebilirler. Ancak, bu bölünme sonucu her hizmet bölgesinde veya içindeki illerde ya da ilçelerde geçirilmesi gereken çalışma süresi iki yıldan az olamaz.

(3) Zorunlu çalışma yükümlülüğü altı aydan az olan öğretmenler, zorunlu çalışma yükümlülüğünü tamamlamış sayılır.

3) Yönetmelikte açık ve net ifadelerle zorunlu çalışma yükümlülüğü 6 aydan az olan öğretmenlerin zorunlu çalışma yükümlülüğünü tamamlamış sayılacağı belirtilmiş iken, dava konusu Klavuz'un 4.1.4 maddesinde, hâlen zorunlu çalışma yükümlülüğü öngörülen il ve ilçelerde görevli zorunlu hizmet yükümlüsü öğretmenlerin, buldukları hizmet bölgelerinde Yönetmeliğinin 24'üncü maddesinde belirtilen süreler kadar görev yapmaları gerektiğinden, zorunlu çalışma yükümlülüklerinin tamamlanmasına 6 aydan az süre kaldığı gerekçesiyle yer değiştirme isteğinde bulunamayacakları hükme bağlanarak, Yönetmelik maddesi ile çelişki oluşmasına sebebiyet verilmiştir. Yönetmeliğin 24. maddesini bertaraf eden işbu Klavuz hükmü nedeniyle, zorunlu çalışma yükümlüsü öğretmenlerin bu yükümlülükleri sona eremediğinden, mağdur duruma düşmektedirler.

4) Anayasa'nın 11'inci maddesinde yer alan "Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır. Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz." şeklindeki düzenlemeyle Anayasa'nın bağlayıcılığı ve üstünlüğü açıkça vurgulandığı gibi, hukuk hiyerarşisi adına temel bir kural getirilmiştir. Yürütme organı, Anayasa'da öngörülen Kanun Hükmünde Kararname, Tüzük ve Yönetmeliğin yanı sıra, farklı isimler taşıyan işlemler ile de genel, soyut ve objektif hukuk kuralları koyabilmektedir.. Yürütme organının, hukuk literatüründe "adsız düzenleyici işlem" olarak isimlendirilen bu tür işlemleri de, tıpkı diğer hukuk normlarında olduğu gibi, kendisinin üstünde yer alan hukuk kuralına aykırı olamaz.

5) Bu bağlamda, dava konusu Klavuz da, idarenin adsız düzenleyici işlemlerinden olup; Klavuzun bir maddesi, Anayasa'da yer alan "normlar hiyerarşisi" ilkesine aykırı biçimde, kendisinden üst sırada yer alan Yönetmelik hükmü ile çelişmez. Mevcut düzenlemede var olan bu çelişkinin giderilerek, öğretim görevlilerinin mağduriyetlerinin bertaraf edilmesi hak ve adalet gereğidir.

Takdir Yüce Mahkemenize ait olmak üzere iş bu davayı açma zarureti hasıl olmuştur.

HUKUKİ SEBEPLER : T.C. Anayasası, Millî Eğitim Bakanlığı Öğretmenlerinin Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliği, 2009 Yılı Öğretmenlerin İller Arası İsteğe ve Zorunlu Çalışma Yükümlülüğüne Bağlı Yer Değiştirme Klavuzu v.b. mevzuat

HUKUKİ DELİLLER : 2009 Yılı Öğretmenlerin İller Arası İsteğe ve Zorunlu Çalışma Yükümlülüğüne Bağlı Yer Değiştirme Klavuzu

SONUÇ VE TALEP : Yukarıda arz ile izahına çalıştığımız ve mahkemenin de re'sen gözeceği sair hususlar nedeni ile;

1) 2009 Yılı Öğretmenlerin İller Arası İsteğe ve Zorunlu Çalışma Yükümlülüğüne Bağlı Yer Değiştirme Klavuzu'nda yer alan "İsteğe Bağlı Yer Değiştirme Başvurusunda Bulunacaklar" başlıklı 4.1.4.madde "Hâlen zorunlu çalışma yükümlülüğü öngörülen il ve ilçelerde görevli zorunlu hizmet yükümlüsü öğretmenler, buldukları hizmet bölgelerinde Millî Eğitim Bakanlığı Öğretmenlerinin Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliğinin 24'üncü maddesinde belirtilen süreler kadar görev yapmaları gerektiğinden, bu öğretmenler zorunlu çalışma yükümlülüklerinin tamamlanmasına 6 aydan az süre kaldığı gerekçesiyle yer değiştirme isteğinde bulunamayacaklardır." hükmünün YÜRÜTÜLMESİNİN DURDURULMASI ve devamında İPTALİ'ne ,

2) Tüm yargılama harç ve masrafların karşı yan üzerinde bırakılmasına karar verilmesini bilve kale saygılarımızla arz ile talep ederiz.

26.05.2009

Davacı (Türk Eğitim Sen) Vekilleri
Av. Hatice AKALAN-Av. Hilal Kezban DÜZGÜN
Av. Dilek Atak ZENGİN

EKİ:

1-Onanmış vekaletname örneği

2-2009 Yılı Öğretmenlerin İller Arası İsteğe ve Zorunlu Çalışma Yükümlülüğüne Bağlı Yer Değiştirme Klavuzu

Biz Türk Milletiyiz;
 Çanakkale geçilmez dedik,geçirmedik.
 Şehit verimiz dedik, verdik.
 Biz Türk Milletiyiz; Biz şehit çocuğuyuz,
 Biz şehit anasıyız.
 Atam bu vatan size emanet dedin,
 Emanetine hıyanet etmedik.
 Vatan sevgisi, Millet sevgisi, Bayrak sevgisi,
 Olan evlatlar, öğrenciler yetiştirdik.
 Bu topraklar şehit kanlarıyla sulandı,
 Bu bayrağımız şehit kanlarıyla dalgalandı.
 Vatan için, Bayrak için;
 Göğsümüzü, çocuğumuzu
 siper ederiz dedik, ettik.
 Vatanımız, Bayrağımız varsa biz de varız.
 Selam olsun vatanımızı kurtaran,
 Bayrağımızı dalgalandıran,
 Mustafa Kemal Atatürk'e,
 Selam olsun silah arkadaşlarına.
 Selam olsun vatani için can veren şehitlerimize,
 Selam olsun Türk Bayrağı'yla üstü örtülenlere.
 Selam olsun şehit analarına, babalarına,
 Bacılarına,kardaşlarına.
 Selam olsun OĞLUM SANA..... ■

HAL-İ PÜRME LALİMİZ

Ahmet KARAKAYA Bursa 1 No'lu Şube Eğitim ve Sosyal İşler Sekreteri ■

Kriz almış başını gidiyor,
Analar, babalar işsiz kalıyor.
Eve ekmek götürecek para bulunamıyor
Ana, babalara FENER GEREK FENER!

Asgari ücret olmuş sefalet ücreti
Yönetenlerin var mı bunu yükseltmeye cüreti?
Yok asgari ücretlinin elinden tutacak kimsesi
Asgari ücretliye FENER GEREK FENER!

Çalışanlar açlık sınırında maaş alıyor
Çoluğuna çocuğuna yaranamıyor
Çalışacaklar, bulamıyorlar ikinci bir iş
Çalışanlara FENER GEREK FENER!

Emekliler banka kuyruklarında,
Açlık sefalet kapılarında.
Yaşamlarının son zamanlarında
Emeklilere FENER GEREK FENER!

Öğrenciler hem okuyup, hem çalışıyorlar.
Bir tabak fasulye ile iki ekmek yiyorlar.
Yarınlarından emin olamıyorlar
Öğrencilere FENER GEREK FENER!

Hastalar hastane kapılarında aç sefil
Kuyruklarda oluyorlar rezil
Gidemezlerken mahallerindeki sağlık ocağına
Cleveland' ta gitmek için FENER GEREK FENER!

Alamıyor analar babalar çocuklarına
Oyuncakta olsa bir gemicik
Gemicik almak için biraz lazım dolarcık
Gemi almak için FENER GEREK FENER!

Fenersiz olmuyor fener hayatın her alanında.
Fener arayanlara gidiyor fasulye, kömür anında.
İşsizlik almış başını gidiyor.
Önüne gelen çiftçiyi horluyor.
İki lira için öğrencilerin kollarına not yazılıyor.
Memlekete LİDER LAZIM LİDER! ■

Makale

“MOTHERLAND” ANADOLU

Süleyman PEKİN Kocaeli 1 No'lu Şube Başkanı ■

**“Benim de bir annem olsa annemin
Beşiğini seve seve sallardım”**

Böyle başlamış **Arif Nihat, Anneler Annesi** için yazdığı şiirine. Annelerimizin ve babalarımızın anası, **varlığımızın coğrafyaya işlenmiş manası** ve bağımsızlık kurnası; **ANADOLU – ANAVATAN.**

**“Beşikler vermişim Nuh’a
Salıncaklar, hamaklar
Havvana dünkü çocuk sayılır
Anadolu’yum ben
Tanıyor musun?”**

Tanırız ama **balıkların suyu tanıdığı** kadar. **Kuşları kanatlandıran sırrın edası** kadar. **Sönmeyen ocağımız, kucağının sıcaklığına emanettir.** Yine de hafıza –i beşer nisyanla şaşar. Bir bitimsiz unutkanlık başlar.

Batı icadı yalan - yanlış günlerin belki de en masmusu **Anneler Günü.** **Mayıs’ın ikinci Pazar günü** herkes hatırlandı, biri unutuldu: **ANADOLU.** **Türk Milleti’nin annesi, İslam Âlemi’nin teyzesi** ve **gayrimüslimlerin yengesi.** **Uluslar arası tarih koşusunun kanla korunmuş dengesi.**

Ne zulümler gördü; **Haçlı, Moğol, Moskof, Ermeni, Yunan...**

Ne zaferler gördü; **Malazgirt, Miryakefalon, Çanakkale, Dumlupınar...**

Ne isyanlar gördü; **Baba İshak, Şeyh Bedrettin, Şahkulu, Celali, Yeniçeri...**

Ne kahramanlar gördü; **Süleyman Şah, Osman Gazi, Çelebi Mehmet, Fatih, Mustafa Kemal...**

Ne kıtlıklar gördü, açlıktan süpürge tohumlarının yendiği.. **Ne ihanetler** gördü, koynunda besleyip de büyüttüğü.. **Ne felaketler** gördü, yerlerin ve göklerin ihtizaza geldiği.. **Ne güzellikler, çirkinlikler** gördü;

1 Ahmet ARİF

havsalanın almadığı.. **Ne dostluklar, düşmanlıklar** gördü; başkalarının anlamadığı ve anlamayacağı..

Ama **Mardin Mazıdağı**’ndaki vahşeti biz bile anlayamadık, o bile görmemişti. **Ne hisımlığın ne hırsın** sınırlarına dâhildi. **Ne aşkla, ne çıkarla, ne hırsla** telif edilebilirdi onun toprağına dökülen bu çirkef tohum.

Ancak bir **dış markalı manyaklık** böyle bir vaka tertipleyebilir. Ancak **servislerarası bir insafsızlık** la böyle işler çevrilebilir. Ancak böyle bir **alçaklık Gâvuristan**’dan ithal edilebilir.

Ve yine **Anadolu yıkayıp yunacaktır** kalbimizin kabuk bağlamamış yaralarını.. Ve yine **sarıp sarmalayacaktır** hepimizi bir uçtan bir uca yavrukuşlar misali.. Tıpkı yüzyıllardır yaptığı gibi.. Yine **affedecek**, yine **kucaklayacak** ve yine **sevecektir** bütün benliğince..

Bizi yaşatan işte bu sevgidir. Bu toprağın karşılıksız sevgisi.. **Muhabbet’ü-l insan ve’l vatan.**

Bizi burada birarada tutan o aşkın harcıdır. Ve onlarca asırlık gönül borcudur.

Biz bu mayaya vurgunuz. Biz **Anadolu** sevdalılarıyız. **Anavatanın** vefalı evlatlarıyız. Bizim **anavatan** dediğimize yabancılar **‘fatherland’** derler. **Mayıs** ayı **Babalar Günü**’ne de sahnedir.

Ey anneler annesi; Günün, Ayın, Yıldızın kutlu olsun! ■

**“Kızlarım var, oğulların var gelecekte
Her biri vazgeçilmez cihan parçası
Kaç bin yıllık hasretimın goncası
Gözlerinden
Gözlerinden öperim
Bir umudum sen de
Anlıyor musun?”**